

உ

கணபதி துணை.

சேறைக்கவிராசபிள்ளை

இயற்றிய

திருக்காளத்திநாதருலா.

இஃது,

ஆலங்காடு

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

ராம. சிதம்பரசெட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்துத்

தாம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்

சென்னபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

குரோதி௵ புரட்டாசிமீ.

1904

விலை அணா. ௬.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

இத்தலத்திற்குரிய
தமிழ்ப்பிரபந்தச் செய்யுட்கள்:

திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலித்துறைமாலை.

தருமந் தவஞ்சற் றறியாத வேடுவன் றன்செருப்பு
மருமுந்து வேணிக் கணிமா மலரவன் வாயுதகந்
திருமஞ் சனப்புனல் பல்லா லவன்மென்று தின்றதசை
யருமந்த போனக மன்றோநங் காளத்தி யப்பருக்கே.

திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலிப்பா.

இருப்புக் காலினும் வன்காலென் காறனை
மிரப்புக் காக நடக்கவென் றாலெந்தை
பொருப்புக் கால்வலஞ் செய்யென்று மேலவர்
புகன்றக் காலிது பொய்க்காலென் சொல்லுவேன்
செருப்புக் காலொற்றிச் செவ்வாய்ப் புனல்விட்டுச்
சென்னிப் பூப்பெய்து செங்கையி லூன்வைத்துக்
கருப்புக் கான்மட்டுந் தின்றா லெனநின்ற
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

திருக்காளத்திநாதர் பதிகம்.

பஞ்சனைய சிற்றடிப் பேரமர்க் கட்கொடிய
பாவையர் திறத்து மழலைப்
பன்மகார் தந்திறத் துந்தேக வபிமான
பாசநே சத்தி றத்தும்
விஞ்சுபல காலம்யான் பாழுக் கிறைத்தமனை
வெப்பெலா மாறு மாறு
விரிதிரை சுருட்டுமணி யொளிவீசு பொன்முகரி
வெள்ளநீ ராடு வித்துத்
தஞ்சமா முன்றிருச் சேவையெனு மமுதசஞ்
சீவியுந் தந்த ளித்தாய்
தளையில்லா னினிவழுவி யுற்பவக் கொடியவெங்
தளையுறா வரம ளிப்பாய்
கஞ்சனுங் கஞ்சவிழி மஞ்சனுந் தேடக்
கனற்பிழம் பான வொளியே
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருக்
கண்ணப்பர் காதன் மலையே.

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

"காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகருக் கேகுங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி புகுங்க ருத்தே கருத்தென் றுங் கைலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென் றுங் கற்றோர் சொல்வர்."

உலாவென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒருவகை நூல்; ஒருதலைவன், * பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறாகிய ஏழுபருவ மகளிர்களும் தன்னைக்கண்டு காதல்கூரும்படி † வீதியிற் பவனிபோந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் கூறல்வேண்டுமென்பது அந்நூலுக்குரியவிதி. இதனை, "திறந்தெரிந்த பேதை முதலெழுவர் மெய்யை, மறந்தயர வந்தான் மறுகென் - றறைந்தகலி, வெண்பா வுலாவாம்" என்னும் வச்சணந்திமாலையால் உணர்க. இப்பிரபந்தத்தின் இலக்கணவிரிவு, பன்னிருபாட்டியல்முதலிய பழைய பாட்டியல்களில் விளங்கக் காணப்படும்.

தாம் வழிபடுதற்குரிய கடவுளர்மீதும் தம்மை ஆதரித்த தலைவர்கள்மீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பெரியோர்கள் செய்துபோந்த பற்பல உலாக்கள் இத்தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவருகின்றன. ஆதியுலா முதலியவைகளும், மூவருலா முதலியவைகளும் மேற்கூறிய இருபகுதிகளுக்கும் முறையே உதாரணங்களாகும்; அவற்றுள்,

திருக்காளத்திநாதருலா வென்பது, திருக்காளத்தியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது சேறைக்கவிராச பிள்ளை யென்னும் கவிஞர்பெருமான் இயற்றியது; இதில், ௫௭௮-கண்ணிக ளுள்ளன.

பாட்டுடைத்தலைவராகிய திருக்காளத்திநாதருடைய பெருங்கருணைத்திறமும், இத்தலவிசேடமும், தீர்த்தவிசேடங்களும், இங்கேவழிபட்டுப் பேறுபெற்ற மெய்யன்பர்களுடைய அருமை பெருமைகளும், வேறுதலங்களின் விசேடங்களும், பழைய சிவபுராணங்களிலுள்ள

---

* பேதைமுதல் ஏழுபருவமாதர்களாவார்: பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்பவர்கள்.

† வீதியென்றது, இங்கே உருத்திரகணிகையர்வீதியை; ௭௫௫-கண்ணி.

விசேட சரித்திரங்களும், தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களி லுள்ள அருமைப்பிரயோகங்களும், பொருளை வருத்தமின்றி இனிது விளக்கும் பலவகையான மடக்கணிகள், சிலேடைகள், கேட்டோர் வியத்தற்குரிய தொனிகள் முதலியனவும், அக்காலத்தில் இத்தலத்தி லிருந்தமடங்கள் இன்னவென்பதும், இத்திருக்கோயிற்குரிய பலவகை யான திருத்தொண்டுசெய்துபோந்தவர்கள் இன்ன இன்னவகையா ரென்பதும், பிறவும் இந்நூலிற் காணலாகும்.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் பாடபேதங்கள் பலவாறு வேறுபட்டு மிகுதியாகக் காணப்பட்டமையின், அவற்றைத் தனியே தொகுத்துப் புலப்படுத்துப்படி நேர்ந்தது. இந்நூல் பதிப்பித்தான பின்பு கிடைத்த இரண்டு கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் கண்ட வேறு பாடங்களுள் பொருட்சிறப்புள்ளவற்றிற்குமுன்னே * இவ்வடையா ளம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எனக்குத் தோற்றியவளவு ஏதோ ஒருவாறு குறித்திருக்கும் அரும்பதவுரையை அறிஞர்கள் க்ஷமித்து அங்கீகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்; சிலகண்ணிகளின் கருத்து விளங்காமையால், அவற்றிற் குப் பொருளெழுதவில்லை. ௩௪-ஆம் கண்ணியிற் சிவபெருமான் இத் தலத்தில் ஆகாயவடிவாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனரென்று கூறி யிருப்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் ஒன்றன் தலைப்பில்மட்டும் இந்நூல் இரட்டையர்களியற்றியதென்று எழுதப்பட்டிருந்தது; சேறைக் கவி ராசபிள்ளை இயற்றியதாகத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைத்தமையாலும் அவரியற்றிய வேறு உலாக்களுக்கும் இதற்குமுள்ள (பிம்பப்பிரதிபிம் பம்போன்ற) நடையொற்றுமையாலும் இரட்டையர்களுடைய செய்யு ணடைக்கும் இதற்குமுள்ள நடைவேறுபாட்டினாலும் இஃது இவ ரியற்றியதென்றே நிச்சயிக்கலாயிற்று.

இந்நூல் ஸம்பந்தமாக அறியவேண்டியவற்றை அறிந்துகொள் ளுதற்குச் சிலவருடங்களுக்குமுன்னர்த் திருக்காளத்திக்குப் போ யிருந்தேன்; அப்போது அங்கே மானேசராக இருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஏ. எஸ். பொன்னுஸாமிஐயரவர்கள் வேண்டிய சகாயம் செய்தார்கள்.

இந்நூற் பரிசோதனை முதலியவற்றிற்கு உடனிருந்தவர்களுள், சென்னை ரியூயிங்டன்ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ திரு.

கிருஷ்ணையரவர்கள் மிக்க அன்புடன் செய்துவந்த பேருதவி மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதி க

திருநெல்வேலி மேலை ரதவீதி,

ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயரவர்கள் வீட்டு ... ,, க

மேலகரம்,

ஸ்ரீ சண்பகக் குற்றாலக்கவிராயரவர்கள் ... ... ,, க

சென்னை, தூளை,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ அப்பன் செட்டியாரவர்கள் ... ... ,, க

மன்னார்கோயில் தாலூகா, நொச்சியூர்,

,, வைத்தியலிங்கசேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டு ,, க

,, கனகசபைச்சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டு ,, க

சென்னை,

,, தோ. வே. திருநாகேசுவர முதலியாரவர்கள் * ,, க

,, முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் * ,, க

ஆகப் பிரதிகள்...அ

நொச்சியூர்ப்பிரதிகளிரண்டும், பின்னத்தூர், ப்ரஹ்மஸ்ரீ நாராயணசாமி ஐயரவர்களாற் கிடைத்தன.

* இந்த அடையாளமுள்ளவைகள் இந்நூலைப் பதிப்பித்தபின்பு கிடைத்த பிரதிகள்.

மேலேகாட்டிய உபகாரிகளுக்கு நான்செய்யும் கைம்மாறு யாதுளது; திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய சேறைக் **கவிராசபிள்ளை**யென்பவருடைய இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை; **வீரைக்கவிராசபண்டிதர், செங்கோட்டைக்கவிராசபண்டார**மென்னும் பெயர்களை நோக்குங்கால், பண்டைக்காலத்திற் சிலருக்குக் கவிராசரென்றே இயற்பெயரிருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சேறைக்கவிராசபிள்ளை யென்று இவர்பெயர் வழங்குதலால், இவருடைய ஊர் **சேறை**யென்று தெரிகின்றது; சேறையென்பது, சோழநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம்பெற்றதுமாகிய திருச்சேறையென்பதோ அல்லது சேற்றூரென்பதன் மரூஉவோ யாதும் தெரிந்திலது. இந்நாட்டிற் சேற்றூரென்றுபெயருள்ள ஊர்கள் பலவுள்ளன. இவர், ஒருசமயத்திற் பாண்டிநாட்டினரைநோக்கி,* 'இந்தத் தேசப் புலவர் மனத் துக்கடியென வந்தேன்காண்' (௫) என்று கூறியிருத்தலின், பாண்டிநாட்டினரல்லரென்று கருதப்படுகிறார்.

இவர் சாதியாற் கருணீகர்; இதனை, '**கருணேசன்** சேறைக் கவிராசராசன்' (௬) என்பதனு லுணர்க.

சைவசமயம் பூண்டொழுகியவர்; முருகக்கடவுளை உபாசித்து மந்திரசித்திபெற்றவர்.

தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் சிவபுராணங்களிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர். சொல்லினிமை பொருளினிமைவாய்ந்த அதிவிசித்திரகரமான செய்யுட்கள்செய்தலில் வல்லவர். இவருடையசெய்யுட்கள் செம்பாகமானவைகள். இவர் இன்னராதல் இவருடையநூல்களுள் ஏதேனும் ஒருபாகத்தைப் படித்தறியும் விவேகிகளுக்கு நன்கு புலப்படும்.

தமிழ்ப்புலவர்கள்பால் மிக்க வணக்கமுடையவர்; வாதுக்கு வந்தோர்களை வென்று அடக்கும் ஆற்றலுமுடையவர்; ௪, ௫.

செய்யுட்களை விரைந்துசெய்யும் ஆற்றலுடையவராயிருந்தமையின் **ஆசுகவிராச**ரென்றும், அங்ஙனம்பாடும் புலவர்பலரினும் மேம்பட்டு விளங்கினமையின் **ஆசுகவிராசராச**ரென்றும் **ஆசுகவிராசசிங்க**மென்றும், வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவராக இருந்தமையின் **வண்ணக்களஞ்சிய**மென்றும் வழங்கப்பெறுவர். இவர் வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்பதற்கு "சிலைக்காமனுடலெரிய" என்னும் **திருவண்ணாமலையார் வண்ண**த்தில் ௨-ஆம் கலையிற் சிவஸ்தலப்பெயர்களை அடைமொழியின்றி அமைத்திருத்தலே போதிய சான்றாகவுள்ளது.

திருக்காளத்தியிலிருந்தவரும் **செங்குந்தர்**மரபினரும் சிவபத்திச்செல்வம் வாய்ந்தவருமாகிய **வேங்கடராசமுதலியா**ரென்னும் பிரபுவின் அருமைப்புலவராகவிருந்து அவரால் அன்புடன் ஆதரிக்கப்பெற்று அந்தத்தலத்திற் பெரும்பாலுந்தங்கிக் காலங்கழித்தவர். அவர்பால் மிக்க நன்றியறிவுடை

---

* இந்தச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தையும் பின்னர்க்காட்டப்பட்டவற்றின் முழுப்பாகத்தையும் இவ்வரலாற்றின் பிற்பாகத்திற்காண்க.

யவர் ; 'தக்கிண கயிலேயில்வாழ், செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் திருவா சற்புலவன்' (ரு) எனத்தம்மை இவர் புலப்படுத்தியிருத்தலால் இதனையுணர்க. திருக்காளத்திநாதருலாவைச் செய்வித்தவர் மேற்கூறிய பிரபுவாகவேயிருக்கவேண்டுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது.

அந்தப் பிரபுவினாலும் பிற கொடையாளிகளாலும் பல்லக்குவரிசை முதலியனவும் மிக்க பரிசில்களும் பெற்றவர்.

பாண்டிநாட்டிலிருந்த சீவிலிமாறருடைய பரம்பரையைச் சார்ந்தவரும் இராமபாண்டியரென்று பெயர்பெற்றவருமாகிய சிற்றரசரொருவரிடம்சென்று விரைவாகப்பாடும் தம்முடையஆற்றலைப் புலப்படுத்தி அவரை வியப்புறச்செய்து பலபரிசில்கள்பெற்றுமீண்டவர் ; (கு).

திருவண்ணாமலைநாதர்மீது வண்ணம்பாடிக்கொண்டு அரங்கேற்றுதற்காக அத்தலத்திற்கு இவர் பலசிறப்புடன் சென்றாரென்றும், அக்காலத்தில் அவ்வூரிலிருந்த உண்ணாமுலையேல்லப்பநயினாரென்னும் தமிழ்ப்புலவர் இவர் வரவைக்கண்டு ஒதுங்கி மறைந்தாரென்றும், அதுதெரிந்த பரமேசுவரப் புலவரென்பவர் அவரைஅவமதித்துக்கூறினரென்றும் தெரிகின்றன.

அந்தகக்கவிவீரராகவமுதலியார், தாமியற்றிய **சேயூர்முருகன்பிள்ளைத்தமிழில்** (அம்புலி. கo) 'தவிராத' என்னுஞ்செய்யுளில் இவர்செய்த **சேயூர் முருகனுலாவைப்** பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால், இவருடைய காலம் அவருடையகாலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது. **தமிழ்நாவலர்சரிதையில்** அம்முதலியாருடைய செய்யுட்களுக்கு முன்னே இவருடைய செய்யுட்கள் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் கவிஞர்பெருமானென்று புகழ்படைத்துவிளங்கிய அம்முதலியார் மேற்கூறியசெய்யுளில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தபுராண மாகிய இவற்றின்வரிசைகளில் இவரியற்றிய உலாவின்பெயரை வைத்திருத்தலன்றி, 'திருவுலாவைக்கற்றுருகலாம்' என்றும் அருமையாகப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தல் இவருடைய வாக்கின் உயர்வையும் அதன் நடையின் இனிமையையும் அதிலமைந்துள்ள பத்திச்சுவையையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேற்கூறிய சேயூர்முருகனுலாவில், 'சேறைக் கவிராசன், சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டி' (உ) என்றுகூறியிருத்தலையும், திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலித்துறைமாலையில், "செவிராசியம்" என்னும் எஎ-ம் செய்யுளில், 'புவிராச பாண்டியன் சித்தத்துக் கேற்பப் புகன்ற சித்ர, கவிராச ராச கயிலா புரேசநங் காளத்தியே' என்று துதித்திருத்தலையும் பிறசெய்யுட்களில் இங்ஙனங்கூறியிருத்தலையும் நோக்குகையில், தம்முடையவாக்கில் தம்முடைய பெயரையும் தம்முடையசெய்யுணயத்தையும் எந்தவகையாகவாவது எடுத்துக்காட்டும் ஒருவகைவழக்கம் இவருக்கிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

திருவண்ணாமலைப் பரமேசுவரப்புலவர், உண்ணாமுலைஎல்லப்பநயினார் முதலியோர்கள் இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள்.

திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலித்துறைமாலை, சேயூர்முருகனுலா, திருவாட்போக்கிநாதருலா, திருவண்ணாமலையார்வண்ணம் ஆகிய இந்நூல்களும் சிலதனிப்பாடல்களும் இவராற்செய்யப்பெற்றன வென்று இப்பொழுது தெரிகின்றன.

திருக்காளத்திநாதருலாவில் எஅ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற்காலவிசேடப்பெயர்களும், அரு - ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் **பன்னிரண்டு இராசிப்** பெயர்களும், கூo - ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் **பருத்திநூற் காரியப்பொருள்கள்** பலவற்றின் பெயர்களும், உஎo - ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் **பலவ**

கையான நீர்நிலைப்பெயர்களும் கஉ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் ஸ்தலப் பெயர்களும் தொனிக்கும்படி இவர்பாடியிருத்தலையும், பின்னும் ஆங்காங்கு அமைத்துள்ள செம்பாகமான பலவகை அடிமடக்குகள், சிலேடைகள் முதலியவற்றையும், சிலேடைகள் முதலியவற்றையும், சிவோத்கருஷங்களையும் உற்றுநோக்குகையில், இவருடைய செய்யுள்நடை திருவானைக்காவுலாவுடையாராகிய காளமேகப்புலவருடைய அதிவிசித்திரகரமான செய்யுள்நடைபோல மதிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வரலாறு, கர்ணபரம்பரைச்செய்தியாலும் சில பழையசெய்யுட்களாலும் தெரிந்து எழுதப்பெற்றது. அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

சேயூர்முருகன்பிள்ளைத்தமிழ், அம்புலிப். கO.

க. தவிராத வெவ்வினை தவிர்க்குமுரு காறுந்
தரித்தா றெழுத்தோதலாஞ்
சந்நிதிக் கருணகிரி நாதன் றிருப்புகழ்ச்
சந்தம் புகழ்ந்துய்யலாம்
புவிராசன் வளவன் கழுக்குன்றன் வளமைபுரி
புண்ணியந் தரிசிக்கலாம்
பொருசூர னைப்பொருங் கதைமுதற் கந்தப்
புராணக் கடற்காணலாங்
கவிராச னிப்பிரான் மிசைசெய்த திருவுலாக்
கலிவெள்ளை கற்றுருகலாங்
கவிவீர ராகவன் சொற்றபிள் ளைக்கவி
கலம்பகக் கவிவினவலா
மவிராட கக்கோயில் புக்குவிளை யாடலா
மம்புலீ யாடவாவே
யயிலவன் செய்கையின் மயிலவன் கந்தனுட
னம்புலீ யாடவாவே.

---

* சேயூர்முருகனுலா, கண்ணி, கறுஉ - கறுறு.

உ. செவிரா சியங்கடந்த சேறைக் - கவிராசன்
சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டிக்
கன்ன லறிந்தந்திக் காப்பேற்றி - யன்னநடை
காட்டியிடை காட்டியுடை காட்டிவிழி காட்டிமொழி
காட்டியியல் காட்டிமயல் காட்டியே - நாட்டவரைப்
பூவரடி யாராக்கிப் புன்முறுவ லாலுருக்குந்
தேவ ரடியார் திறஞ்சூழ.

ஷை உலாச்சிறப்புப்பாயிரம்: வெண்பா.

ந. கொற்றவரெண் செய்யூர்க் குமர.........
கற்றவ ரெல்லாங் களிக்கவே - வெற்றிக்
கருணைசன் சேறைக் கவிராச ராசன்
....சொன்ன வுலா.

---

* இவ்வுலாவை இச்சமயத்துத் தந்துதவியவர், ம-ள-ள-ஸ்ரீ, க. குப்புசாமிமுதலியார், B. A.

தமிழ்நாவலர்சரிதை :

ஆசுகவிராசசிங்கம், கடிகையாரைப்பாடியது : வெண்பா.

௪. செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத தூளிபொர
வந்த புலவோர்த மார்பாணி - கந்த
னடிகையா ரப்பரவு மாசுகவி ராசன்
கடிகையார் கோலா கலன்.

பாண்டியராசா ஆரென்று கேட்டபோது இவர் பாடியது: விருத்தம்.

௫. தென்பா ராரு மறிவிற் குறுமுனி தெக்கிண கயிலையில்வாழ்
செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் றிருவா சற்புலவ
னென்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி யெதிர்த்தவர் மார்பாணி
யிந்தத் தேசப் புலவர்ம னத்துக் கிடியென வந்தேன்கா
ணுன்பால் யான்வர வாசற் காரர்க் குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னை யழைப்பித் தாசி லுரைக்குங் கவிதைகள்கேட்
டென்பால் வரிசைகள் பரிசில்க ணல்கி யிரட்சித் திடவேணு
மிராமா சீவிலி மாறு பாண்டிய ராச வரோதயனே.

திருவண்ணாமலையிற் பரமேசுவரப்புலவர் பாடியது :

கட்டளைக்கலித்துறை.

௬. கண்ணார் மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ணா மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ணா யிரமட வார்சூழப் பல்லக்கி லேறிவந்தா
னுண்ணா முலையெல்லன் மூலைக டோறு மொதுங்கினரே.

பழைய தனிப்பாடல் : வெண்பா.

எ. ஆறுமுக னாணை யவனடியார் தம்மாணை
யேறு மயிலாணை யென்னாணை - வீறுபுகழ்
தேறு கவிராச ராசன் றிருவாணை
யேறிய கொம்பா லிறங்கு.

இந்தவெண்பா, நல்லபாம்புதீண்டப்பெற்று ஒருவர் மயங்கியபோது விஷவேகத்தை இறக்குதற்கு இவருடையமாணாக்கரொருவர் சொன்னதென்பது கர்ணபரம்பரைச்செய்தி.

[குறிப்பு : (க)—முருகாறு - திருமுருகாற்றுப்படை. வளவன்கழுக்குன்றன் - சேயூர்க்கோயிலிற் றிருப்பணிசெய்த ஒருபிரபு. திருவுலா - சேயூர் முருகனுலா. பிள்ளைக்கவி - சேயூர்முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். கலம்பகம் - சேயூர் முருகன் கலம்பகம். செய்கை - செய்யூரென்பதன்மரூஉ ; சேயூர்க்குச் செய்யூரென்றும் பெயருண்டு. (உ)—ராசியம் - இரகசியம். உலா-சேயூர்முருகனுலா. கன்னல்-நாழிகை. (௩)—கருணேசன்-கருணீகச்சாதியாருடையதலைவர். (௪)—கடிகையார்-கடிகைப்புலவர். (௫)—தக்கிணகயிலை-திருக்காளத்தி. வண்ணக்கட்சி-வண்ணக்களஞ்சியம்; கட்சி - கூடு. உத்தாரம் - கட்டளை ; உலகவழக்கு. ஆசில் - விரைவில். (௬)—கண்ணார் - பகைவர். கடந்து - பகைவரை வென்று. உண்ணாமுலையெல்லன் - உண்ணாமுலையெல்லப்பநயினாரென்னும் புலவர்.

திருக்காளத்தி நாதருலா ஆராய்ச்சி.

இத்தலத்திற்குரிய விசேடங்களைப் பலவகையாக இந்நூலுள் ஆசிரியர் அமைத்திருத்தல், மிகவும் இன்புறற்பாலது; ஒவ்வொன்றற்கும் பின்னுள்ள எண்களாற்சுட்டப்படும் கண்ணிகளைப் படித்தலால்விளங்கும்.

இத்தலமுள்ள நாடு, ஆற்றூர்வள நாடு. கண்ணி-௯௨, ௫௩௭.

ஸ்தலவிநாயகர் : அஞ்சத்திவிநாயகர்; இப்பெயர் ஐஞ்சத்தியென்றதன் மரூஉ; காப்பு, ௫௩௯.

ஸ்வாமியின்திருநாமங்கள் :

ஶ்ரீகாளத்திநாதர்.—சிலந்தி காளனென்னும்பாம்பு யானை என்னும் இம்மூன்றினும் வழிபடப் பெற்றவரென்பது இதன்பொருள்.

திருக்காளத்திநாதர். ௭௭, ௫௩௭.

அழைத்து வாழ்வித்தவர். ௭௬, ௨௪௧.

ஆயிரநாமத்தவர். ௩௫, ௨௦௬.

ஆராவமுதர். ௭௬, ௨௮௩, ௨௯௫, ௫௫௮.

ஆல். ௫௫௭.

ஐந்துகொழுந்து. ௩௦௭.

கணநாதர். ௨௭௫.

கரும்பு. ௨௮௪.

கல்லாலடிக்கரும்பு. ௨௨௧, ௨௭௯, ௩௦௭.

கல்லாலடியார் (கல்லாலடி). ௫௮, ௯௦, ௧௧௦, ௩௦௩, ௪௦௦, ௪௨௯, ௪௪௦, ௪௮௭, ௫௬௧, ௫௭௪.

கல்லாலின் கனி. ௨௩௮.

காபாலி. ௫௮, ௩௩௧.

காளத்தி. ௪௬.

காளத்தியானை. ௧௪௬, ௪௫௭, ௫௫௫.

சார்ந்தாரைக்காத்தவர். ௭௪, ௨௦௩, ௨௩௯, ௫௦௬, ௫௫௯.

சேர்ந்தார்க்கினியார். ௨௦௩.

சோதிப்பெருந்தேவர். ௨௦௫.

சோதிவிடங்கர். ௭௪, ௨௦௫, ௩௭௦, ௫௭௭.

தருமமுரைத்தவர். ௫௦௬.

தென்கைலைநாயகர். ௧௧௫, ௫௩௬.

பச்சிமவாயிற்பரமர். ௯௫, ௭௯, ௪௯௧.

புலி. ௮௫, ௨௦௬, ௪௬௦.

மலைக்கொழுந்து. ௨௦௭, ௩௧௯, ௫௫௩. செவ்வந்திப்புராணம், திருமலைச்சருக்கம், ௪௮, ௪௯-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க.

மாணிக்கச் சோதிமலை. ௨௦௧.

மும்முடிச்சோழபுரமூர்த்தி. ௬௪.

மெய்த்தேவர். ௭௪.

யானைத்துணை. ௨௦௪.

வரந்தருவார். ௪௧௧, ௫௪௧.

அம்பிகையின்திருநாமங்கள் :

ஞானப்பூங்கோதை. இப்பெயர் ஞானப்பூவெனவும் ஞானமெனவும் வழங்கும். ௭௩, ௧௧௧, ௨௩௭, ௫௬௬.

வண்டார்குழலாள். ௫௯, ௫௬௭.

ஸ்வாமியின்பீடம் : ஆகமபீடம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியின்பீடம் : வைதிகபீடமெனவும் தென்பீடமெனவும் வழங்கும். ௧௩௫.

ஸ்தலத்தின்திருநாமங்கள்.

கண்ணப்புரம். ௬௫.

கயிலை. ௨௫௦, ௩௧௯, ௪௮௦.

திருக்காளத்தி. ௪௬.

தென்கயிலை=தக்ஷிணகைலாஸம். ௯, ௧௧௫, ௨௯௫.

மும்முடிச்சோழபுரம். ௬௪.

தீர்த்தங்கள் :

பொன்முகரியாறு. ௧௫-௨௩, ௧௩௪,

கசக, உருஅ, ஙOஅ, சகூஉ, ருஙசா, ருசாங.

அரகரதீர்த்தம். ஙரு.
உருத்திரதீர்த்தம். ஙஎ.
மகாகாளிதீர்த்தம். ஙசா.
மகாமோகினிதீர்த்தம். ஙசா.
மணிகங்கை அல்லது மணிகர்ணிகை. ஙஅ.
மாயூரச்சுனை. ஙசா.
மார்க்கண்டதீர்த்தம். ஙசா.
வச்சிரதீர்த்தம். ஙச.

விருக்ஷம் :

அகண்டவில்வம். கOக.
கல்லால். இது சிலைவடம், கனகக் கல்லாலெனவும் வழங்கும். ருஅ, ககO, உஉக, உஙஅ, உஎகூ, ஙOங, ஙOஎ, சOO, சஉகூ, சசO, சஅஎ, ருகக, ருசக, ருருஎ, ருஎச.

மலைகள் :

அகத்தியமலை, கங.
துர்க்கைமலை. ஙச.
தென்கைலைமலை. கூ, ககரு, கககூ, கசசா, ருஙசா.
நீலமலை. ஙஎ.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர் :

அக்கினிப்பிரமன். உஎ.
அரிச்சந்திரன். சருங.
அருச்சுனன். சருங.
ஆதிசேடன். உஙச, ருஎசா.
இந்திரன். உசா.
கண்ணப்பர். சஎ-ருஉ, கஉO, கசO, கஅசா, உOச, உஉங, உஉசா, உசஎ, உருச, உசாங, ஙருO, ஙகூரு, சOஅ, சஅச, ருஉசா, ருசாரு, ருஎசா.
கன்னியரிருவர். ருசா, கஉக, கஅஅ, ஙசாகூ, ருஉக, ருஎள.
காளனென்னும்பாம்பு. சக-சசா, கஉக, கசகூ, கஅரு, உஙசா, உசாரு, உகூஉ, ஙகூங, ஙகூசா, சஅO, சஅஎ, ருஉச.
கௌசிகர். உஅ.
சனகாதிகள். உஅ, ககக.
சித்திரசேனன். உகூ, ருஎரு.

சிலந்தி=சிலம்பி. ஙகூ-சO, கஙக, கஅரு, ஙOகூ, ஙகூஎ, சஅங, ருஉசா, ருஎகூ.
சிலந்தி முதலிய எண்மர். ஙOகூ.
சிவகோசரியார்=சிவகோசன். சகூ-ருஉ, கஅஎ, உOங, உசகூ, ருஎரு.
சுந்தரபாண்டியன். சாரு.
சோழர்மூவர். சாங, ககூO.
திருமால். கக, கஉஉ, ருஙஎ.
துர்க்கை. ஙச.
நக்கீரர். ருச, கஅஎ, உசஅ, சஅகூ, ருஉங, ருசாச, ருஎசா.
நீலி. உசா.
பகீரதன். சருங.
பிரமன். கஎ-உங, சகூO, ருஙஎ.
மகாகாளி. ஙசா.
மணிமான். உகூ, ருஎரு.
முசுகுந்தன். உசா.
மூகனொருவன். ருசசா.
யாதவன். சாசா-எஉ, ககூக.
யானை. சக-சசா, கஉக, கசO, கஅசா, உஙசா, உசாசா, ஙகூச, ருககூ, ருஉஉ, ருஎரு.
வசிட்டர். உஅ. ருசாச.
ஸரஸ்வதிதேவி. உச, ஙசாஅ, ருஙசா.

இத்தலத்திற் பண்டைக்காலத் திருந்த மடங்கள் இன்னவென்பதும் திருக்கோயிலிற்றொண்டு பூண்டொழுகியவர்கள் இன்ன இன்ன வகையாரென்பதும் இன்ன இன்ன செயல் விசேட மென்பதும் இந்நூலால் விளங்குகின்றன; அவை வருமாறு :—

மடங்கள்:

பதினெண்மடம். ககூச.
பரத்துவாசாச்சிரமம். ஙஎ.
மணிகங்கை மடம். ககூங.
வடமடம். ககூங.

திருத்தொண்டு பூண்டொழுகியவர்கள்:

ஆறுகொத்தார். ககூச.
எட்டுக்கொத்து இளையநாயக்கர்கள். ககூஎ.
கோயிற் கணக்கர். ககூசா.
சிட்டயராமன். ககூஉ.

பத்துக்குடி வேதபாரகர். ககரு.
மந்திரவோலைக்கணக்கர். ககூ.

விசேடச் செயல்கள்:

தென்கைலையை வலம்வருதல். நகூ; ருஉஅ.

மேற்குச்சாளரவாயிலின் வழியே திருக்காளத்திநாதரைத் தரிசித்தல். ருஉச.

இத்தலத்திற்குரிய ஆகமமும் தேவார முதலியனவும் வருமாறு:—

ஆகமம்:

காரணம்.—கநக, சகரு-ஆம் கண்ணிகளைப் பார்க்க.

தேவாரம்:

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

சந்தமாரகிலொடு—கொல்லி.
வானவர்கடானவர்கள்—சாதாரி.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

விற்றூணொன் றில்லாத—திருத்தாண்டகம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

செண்டாடும் விடையாய்—நட்டராகம்.

கக-ஆம் திருமுறை.

நக்கீர தேவநாயனார்.

கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி.
போற்றிக்கலிவெண்பா.
கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

கல்லாட தேவநாயனார்.

கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

புராணங்கள்:

வடமொழி.

தக்ஷிணகைலாஸ மாகாத்மிய முதலாகிய புராணங்கள் - எ.

தெலுங்கு.

தூர்ஜடிகவி இயற்றிய புராணம்-க.
[இதன் மொழிபெயர்ப்பே தமிழ்ச் சீகாளத்திபுராணம்.]

தமிழ்.

திருக்காளத்திபுராணம் - க.
சீகாளத்திபுராணம் - க.

தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்:

திருக்காளத்தி நாதர் கட்டளைக் கலித்துறைமாலை, செய்யுள் - க00.

திருக்காளத்தி நாதர் கட்டளைக் கலிப்பா - உ0.

திருக்காளத்தி நாதர் பதிகம் - க.

வடமொழியில் இத்தலத்திற்கேயுரிய ஸஹஸ்ர நாமமும் பலவகை ஸ்துதிகளும், தமிழிற் பல தனிப்பாடல்களும் உள்ளன.

விசாரித்துப் பார்த்ததில் இப்பொழுதுதெரிந்தவை இவ்வளவே.

வடமொழிநூல் தமிழ்நூல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ள திருக்காளத்தியின் விசேடங்கள் இன்னும் எவ்வளவோ பற்பல இருப்பினும் இவ்வுலாவில் வந்துள்ளவற்றைமட்டும் விளக்குதற்பொருட்டே சுருக்கமாக இங்ஙனம் தெரிவிக்கலாயிற்று.

திருக்காளத்திநாதர் துணை.

கணபதிதுணை.

திருக்காளத்தி நாதருலா.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

காருலா வுஞ்சோலைக் காளத்தி யாள்வார்க்குச்
சீருலா விண்ணப்பஞ் செய்யவே - பாரில்
விளங்கருளஞ் சந்தியான் வேழமுக மானான்
களங்கருளஞ் சந்தியான் காப்பு.

நூல்.

க. சீர்பூண்ட ஞானச் சிறப்பிற் பராபரமா
யார்பூண்ட கொள்கைக்கு மாதியா - யேர்பூண்ட

உ. மூலமாய் மூலத்தின் முப்பொருளா யப்பாலைக்
கோலமாய்க் கோலக் குணக்குன்றாய்க் - காலமாய்ச்

ங. சண்டமா யங்கடந்து தன்வேலை யைந்தியற்றப்
பிண்டமா யாட்டுவிக்கும் பேராள - னண்டங்க

தலவிசேடம்.

ச. ளாணியா கச்சமைத்த வன்றே தனக்கமைத்த
காணியா குந்தென் கயிலாயன் - பேணி

ரு. வடகயிலா யத்தொருநாள் வானோ ரயன்மா
லடகயிலா யத்தோ ரவைக்கே - புடையிருந்த

சு. மாதேவி நின்றுதனை வாழ்த்தியே நின்பதிக
ளேதேது பாரி லெனக்கேட்க - மேதினிமே

எ. லாயிரத்தெட் டுண்டுபதி யாய்ந்தாய்ந் தவற்றெடுத்த
நாயகமா கும்பதிக ணான்கவற்று - ணீயெம்மைக்

அ. கூடிவிளை யாடுவது கோலவட காசியிலே
யாடல் புரிவதுபொன் னம்பலத்தே - நீடுமுது

கூ. குன்றிற் குலாவல் குடும்பத் துடனிருக்கை
தென்றிக் கயிலையிலே சேயிழையா - யென்றலுமே

௧௦. வேத வியாதன் விடைகொண்டு காசிபுகப்
போதன் முதிய பொருப்பேற - மாதலத்தோர்

௧௧. மன்றுதொழத் தன்னெதிரே மாவிரண்டு யோசனையி
னின்றுதொழுங் கல்லாலி னீழலான் - மன்றலுமை

௧௨. யம்மை மணத்தி லருள்கொண்டு தெற்கில்வருஞ்
செம்மை முனியயனைச் சென்றேத்தி - யிம்மை

௧௩. யகத்தியமாக் குன்றி லமைத்த நதியாய்ப்
பகுத்தபெருங் கங்கையிலோர் பங்காய்த் - தொகுத்த

௧௪. மருவா ரிருகரையு மாகடலின் மட்டாய்த்
திருவார் சிவாலயங்கள் செய்தே - சுரர்முனிவர்

௧௫. சீலத் தவம்புரியச் செம்பொன் கொழித்துநடந்
தாலிக்கும் பொன்முகரி யாற்றினன் - பாலர்

௧௬. சதுரா னனற்குமொழித் தையலுக்கு மூன்று
பதினு யிரர்பிறந்தேழ் பாரு - மதிரப்

௧௭. பரதாரங் கொண்டரக்கர் பல்கோடி நல்கி
விரதா திகளழிக்க விண்ணோர் - கருதிவிதி

௧௮. யானோனைக் கண்டுரைக்க வாங்கவனுந் தன்னவரைத்
தானோர் மகவீன்று சாடென்னப் - போனோன்

௧௯. கடிந்தவரைக் கொல்லத்தன் காளையர்க ளெல்லா
மடிந்தபம்ம கத்தி வரலும் - படிந்தரனைப்

௨௦. பூசித்தா லன்றியிது போகாதென் றஞ்செழுத்தும்
பேசித் தவஞ்செய் பிரமற்கா - மாசி

௨௧. வரமகத்திற் றோன்றியே மற்றவனைச் சூழ்ந்த
பிரமகத்தி யைப்போக்கப் பின்னுந் - திரமகத்திற்

௨௨. பொன்முகரி யாடியவன் புத்திரன்வேண் டிப்போற்ற
நன்மகவை யீந்தந்த நாளிலே - நின்முகரி

௨௩. யாடிவலஞ் செய்தோ ரனைவர்க்கு மைந்தர்களு
நாடியது நல்கென்ன நல்கினோ - னீடுதவப்

௨௪. பாங்கலனோ டோவாது பாடி யவன்சபிக்க
மூங்கைவடி வாய்வெண் முளரியா - னீங்கிறைஞ்சத்

௨௫. தாக்குகொடுஞ் சாபந் தவிர்த்துச் சகலகலை
வாக்குவி யாக வரந்தந்தோன் - கோக்குலிசத்

௨௬. திந்திரன்பூ சித்தருளு மெம்பிரா னிலையெனுந்
தந்திரமா சத்திதொழுந் தம்பிரா - னந்தமுசு

௨௭. குந்தன் பணிவான் குளிரக் கினிப்பிரபன்
வந்தன் புடனே வழிபட்டோன் - சந்தன்

௨அ. வசிட்டன் கவுசிகன்முன் வாசவனை வைத
விசிட்டன் சனகாதி மேலோர் - கசட்டறிவு

௨௯. சென்றமணி மான்வீணைச் சித்திரசே னன்பணிவான்
குன்றமணி மாசித்தி கூட்டுவோன் - கன்னறையூ

௩௦. ரானூரி லேபுவியா யானைக்கா விற்புனலாய்ச்
சீரு ரருணையிலே செந்தீயாய்ப் - பேரூரு

௩௧. மேகாம் பரத்தி லியங்கொலியாய்த் தன்னூரி
லாகாய மாய்நிற்கு மாடலான் - மாகாயம்

௩௨. பொன்னுக்குந் தன்னூற்றிற் பொன்றிற் பரமுத்தி
யின்னார்க்கென் னுமி னிதளிப்போன் - முன்னாளிற்

௩௩. கல்லென்ற தாருகனைக் காளி தனைவகுத்துக்
கொல்லென்று விட்டான் குழையிட்டான் - வல்லியிடைத்

௩௪. துற்கை யிருந்து தொழுமலையா னிந்திரனார்
செற்குலிசத் தாற்கண்ட தீர்த்தத்தா - னிற்கு

௩௫. மரகதீர்த் தத்தி லமர்ந்தருள்வான் பேரா
யிரமுடையன் பொற்கோயி லீசன் - பரமளிக்கு

௩௬. மார்க்கண்டன் மாகாளி மாமோ கினித்தடத்தான்
சேர்க்கு மயூரத் திருச்சுனையா - னார்க்கு

௩௭. முருத்திரதீர்த் தத்தா னுயர்நீல வெற்பான்
பரத்துவச னாச்சிரமப் பாங்கான் - கருத்தொலைக்கு

௩௮. மென்மணிகங் கைத்தடத்தா னீங்கிவையெல் லாஞ்சூழ்ந்த
தன்மலையைத் தான்சூழுந் தன்மையான் - கன்மமற

௩௯. நெஞ்சிலந்தி வண்ணனே நித்தா வெனப்போற்றிச்
செஞ்சிலந்தி நூலினாற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு

௪௦. தீபம் படவதுதன் சீவன் விடத்தோன்றி
நீபங் கயத்தாளி னில்லென்றோன் - கோபக்

௪௧. கடுவரிக்கா லன்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித்
தடமதக்கைந் நீராட்டித் தந்தி - யிடுமலரைச்

௪௨. செற்றையெனப் பாம்பிகழச் செய்ந்நாளின் மற்றிரண்டு
மொற்றை யொருநா ளுவாவரலும் - புற்றரவ

௪௩. மூக்கிற் புகுந்து முடிகுடைய வெய்யவிடந்
தாக்கித் தலைமண்டை தான்கொண்டு - மாக்கிரியை

௪௪. முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின்
பெட்டிபோற் கும்பம் பிளந்திரண்டும் - பட்டளவிற்

௪௫. கைந்நாகம் பைந்நாக கங்கணம்பூ ணப்பொருமப்
பைந்நாகங் கைந்நாகப் பட்டுடுக்க - முன்னாகித்

திருக்காளத்தி நாதருலா.

சசு. தாளிற் கலந்தவற்றுற் றன்பேருங் கொண்டிருங்
காளத்தி யூராகக் கற்பித்தோ - னீளத்

சஎ. திருவார் சடையிற் செருப்புக்கா னீட்டி
யருவாது வாய்நீர்கொண் டாட்டி - மருவாரும்

சஅ. பச்சிலையைச் சூட்டிப் பசித்ததெனச் சீராட்டி
யெச்சி லிறைச்சி யினிதூட்டி - வைச்சிருந்த

சகூ. சீரன்ப னன்பைச் சிவகோச னேமறைந்து
பாரென் றிருத்தியொரு பார்வைக்கே - சோரிவிடச்

ருO. சென்றடியான் கண்டு தியங்கி மயங்கிமருந்
தொன்றிலுமா றும லுபாயம்போய் - நின்றிடந்து

ருக. தூயவிழி யப்பியிடச் சோரிபோய் மற்றைவிழி
பாய வவனுங்கண் பாய்ச்சாமுன் - வாய்திறந்து

ருஉ. கண்ணப்பா வென்றுருகிக் கண்டமறை யோனுடனே
வண்ணப்பா தங்கொடுத்து வாழ்வித்தோ - னண்ணிக்

ருங. கயிலை மலைபாதி காளத்தி பாதி
பயிலுமறை நூறெறிந்து பாடிச் - சயிலமிசை

ருச. யந்தாதி கீர னருளத் திருமேனி
யிந்தாதி யாக மெனத்தந்தோ - னந்தாத

ருரு. பாண்டிவள நாட்டிலு பாவலனைப் போலவே
யீண்டி யிருங்கதியை யெய்தவே - வேண்டி

ருசு. வருப்புண்ட நீகவிழி மானுமைத் தாளி
லிரும்புண்ட நீராக்கு மெங்கோன் - சுரும்புண்ட

ருஎ. பொன்னின் சரணப் புகலியார் வேந்தனுக்குச்
சின்னங் கொடுத்த சிவபிரான் - வன்னமறைத்

ருஅ. தேவார வாகீசர் செம்பொற்கல் லாலடியிற்
காவாலி யென்ற கணநாத - னவலான்

ருகூ. கொண்டாட வண்டார் குழலா ளுடன்புகுந்து
சென்டா டியவிடையான் சீருடையான் - பண்டைநூற்

சூO. பண்ணை மறைத்தோதப் பாகவத னம்மானைக்
கண்ணை மறைத்தோதக் கண்ணீந்தோன் - விண்ணவரும்

சூக. பூசச்சூ ழுந்திருமேற் பூச்சினன் பூசலிடு
மோசைக் கலிங்க னுயிருண்டோன் - வாசவனூர்

சூஉ. பொன்னுலகைப் பூஞ்சோலை பூவுலக மாக்கவே
மன்னிவள ராற்றார் வளநாடன் - முன்னே

சூங. மதிவிக்ர மச்சோழன் வண்குலோத் துங்கன்
றுதிபெற்ற ராசேந்த்ர சோழன் - கதிபெற்ற

௬௪. செம்மையர்க ளாகத் திருப்பணிக ளாற்பணியு
மும்முடிச் சோழபுர மூர்த்தியான் - மெய்ம்மைக்

௬௫. கனசுந் தரமாறன் கண்டமணி வாய்தற்
புனிதன்கண் ணப்ப புரத்தா - னனகனணி

௬௬. யாதவற்குத் தால மிடுவாளைப் புல்கிநீ
போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தானை - யாதவனுஞ்

௬௭. சீரளகங் கொய்யத் திரும்பிவந்து கைவாளைத்
தாரளகங் கூடத் தடவியே - பேரவென

௬௮. வந்தானைக் கூந்தல் வருவித்தா ராலென்னத்
தந்தாரைச் சொல்லவிறை தாள்போற்றி - யெந்தாய்

௬௯. தலமே தெனக்கயிலைச் சங்கமனு முன்னை
நலமேவப் பண்ண நடந்தே - முலகி

௭0. லிரும்பெல்லாங் கூட்டென் றிரதவா தஞ்செய்
தரும்பொ னளகேச ஞக்கித் - திரும்பவுந்தன்

௭௧. கோபுரங்கண் மண்டபங்கள் கோயில் வலமேறு
மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தேர்கள் - சோபனங்க

௭௨. ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனை
யோகக் கதவுதிறந் துட்கொண்டோன் - பாகத்து

௭௩. நாலெட் டறம்வளர்க்கு ஞானப்பூங் கோதையிடு
மாலைக்கு வாய்த்த மணவாளன் - சூலத்தன்

௭௪. மெய்த்தேவன் சோதி விடங்க னிருநான்கு
கைத்தேவன் சார்ந்தாரைக் காத்தபிரான் - மொய்த்தேறு

௭௫. நாகநில யத்திமையோர் நாயகன் மாவிடப
வாகன தேவன் மகதேவன் - சேகரித்த

௭௬. பச்சிம வாயிற் பரமனு ராவமுதன்
மெச்சி யழைத்துவாழ் வித்தருள்வோ - னச்சன்

௭௭. கயிலாய மேவினன் காளத்தி யாள்வா
னுயர்திருக்கா ளத்தி யுடையான் - பயனறிந்து

௭௮. சொல்வார்க் கணுவன் றுடியன் கலைகாட்டான்
மல்வாய்த்த பேய்க்கணத்தான் மாத்திரையா - னெல்லைக்

௭௯. கடிகையா னண்பகலான் காலையுச்சி வைத்தா
னடியிரவன் செவ்வந்தி நாத - னெடிய

௮0. வுருத்திதியன் வார னொருவனன்பு காணத்
திருத்திய னக்கத் திரத்தன் - மருத்தடைத்து

௮௧. வைத்தமக யோகன் கரணன் மறமிகுத்துப்
பத்திபுரி யோனாயுள்ளான் பஞ்சாங்கன் - சத்தியெனு

திருக்காளத்தி நாதருலா.

௮௨. மாத னுவாவருடன் வாலுகத்தன் கற்பத்தன
தாதுண் சடைச்சுரும்பர்ச் சங்காரன் - போதுநீர்

௮௩. வைகைக் கெதிரே வருமேடன் சைவத்தார்க்
குய்கை மறையோ ருபநிடவன் - செய்கை

௮௪. யிதமிதுநந் தொண்டற் கெனத்தூது சென்றோன்
கதிரொளிவீ சுங்கற் கடக - னுதயகலைச்

௮௫. சிங்கப் புலியன் சிலர்க்கன் னியனானோன்
சொங்கொண்ட சங்கத் துலாத்தினா - னங்கை

௮௬. விரிச்சிகத்தா ராதிப்பான் வீணைத் தனுசன்
கரத்திலிசை பாய்மகரக் காதான் - புரத்தகையன்

௮௭. விற்சாத கும்பன் விதிக்குமீ னங்கெடுத்தோ
னெற்சாம கீத விராசியான் - பொற்சாயற்

௮௮. கையே றியதலையான் கண்ணே றியநுதலான்
மெய்யே றியநாவான் மேற்காலான் - செய்யார்

௮௯. திருமுல்லை வாயான் சிறந்தகுட மூக்கான்
கருமங்கு மஞ்சைக் களத்தா - னருமந்த

௯௦. பச்சை வடத்தான் பலகலைமேற் கட்டியா
னச்சிறுபா கைக்குள்ளே யாட்கொண்டோ - னச்சரவப்

௯௧. பேரணையான் பாகன் பெருங்காழிச் சட்டையான்
பாரியகச் சூரான் பவந்தடுப்பான் - சீரநறுந்

௯௨. துப்பட்டி யாட்டினான் துண்டப்புள் பூசித்தான்
முப்பத் திரண்டறமு முட்டாதா - னெப்பொழுதுங்

௯௩. கோவணத்தான் போர்வையான் கோயிலிலே தேவொலா
மேவி விளைத்தபரி வேட்டியா - னேவருக்கு

௯௪. மந்திரவஞ் சக்கரத்தான் மாற்கருளஞ் சக்கரத்தான்
றந்திரவீ ணைக்கனகஞ் சக்கரத்தான் - முந்திவருங்

௯௫ காலகா லன்பலநூல் காட்டினான் காட்டினா
னாலகா லன்பழசை யாட்டினான் - கோலநான்

௯௬. மாடன்மா டன்மதனை மாட்டினான் மாட்டினான்
வேடன்வே டன்முயலை வீட்டினான் - மூடர்களைச்

௯௭. சோதியான் சோதியான் றோலைத்தோ லாக்கினா
னாதியான் மாலைமா லாக்கினான் - பாதிதுகி

௯௮. ராகத்தா னாகத்தா னம்பினா னம்பினா
னாகத்தா னாகத்தா னம்பினான் - சேகில்

௯௯. கெழுமிவள ராகாச கேசன் மகேசன்
பழுகி யறிபாசன் பாச - னழகார்

கoo. நகுவெண் டலையனு னந்த னனந்தன்
றகுசெங் கனற்சந்தன் சந்த-னகிலங்

கoக. கடிவில்லன் வில்லன் கதனல்ல னல்லன்
வடிவங் குழைவல்லன் வல்ல - னடியார்

கoஉ. பணியும் பணியான் பணியும் பணியா
னணியு மணியா னணியா - னணிய

கoங. மலையான் மலையான் மலையா னிலவின்
கலையான் கலையான் கலையான் - புலையகலுங்

கoச. கேதாரன் கொக்கினிற கேதாரன் மூவிரட்டி
யாதார னெவ்வுயிர்க்கு மாதாரன் - வேதா

கoரு. மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் கனலா
மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் - விதித்ததிருக்

கoசு. கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தா னுடுதூர
கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தான் - விச்சான்

கoஎ. திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் பவுரி
திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் - றருப்போ

கoஅ. விரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் பலபு
விரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் - மருங்கு

கoகூ. தரவாத்தி னன்கடுக்கைத் தாரான் பிறவித்
தரவாத்தி னன்கடுக்கைத் தாரான் - விரவியபொற்

ககo. கல்லா லடியான் கடாவினன் போர்வென்றான்
கல்லா லடியான் கடாவினு - னல்லாலி

ககக. னல்வர்க்கும் போதித்தான் ஞானத்தின் பாகத்தான்
மால்வர்க்கஞ் சோதித்தான் மாயத்தா - னால்வர்க்க

ககஉ. மேலானன் மேலானோர் வீடானன் வீடாதோர்
பாலானு னென்னவின் பாலானன் - வாலாருந்

ககங. தும்பையன் சண்பையன் சுந்தரன் சந்தரன்
சம்புவண் டன்சிவன் சங்கரன் - சிம்புளன்

ககச. வானனிலந் தீநனிலம் வாரியெனு மைந்தொகைதா
னைவன் பேதமு மானவன் - மீனவன்

ககரு. பற்கன் விசிட்டன் பரம பதமென்னுந்
தெற்கண் கயிலைச் செகநாதன் - முற்கோலி

ககசு. வேதப் பெருமான் விதித்த பெருமாசி
மாதத் திருநாளின் மற்றொருநா - ளாதி

ககஎ. புரண பரஞ்சோதி பொன்மண் டபத்தே
பூரணகல வீற்றிருந்து முன்னாட் - பொருளுதவத்

கக அ. திண்காப் பணிகரத்திற் சிந்தா மணிகளுமிழ்
வண்காப் பணிந்தருளி மற்றைநா - ளொண்கதிரோன்

கககூ. றென்கயிலா யம்பணிந்து செல்வான் வடவெள்ளிப்
பொன்கயிலா யப்பணியப் போனதற்பி - னன்கருணைக்

க௨0. கள்ளவிழிக் கண்மணிதான் கண்ணப்பன் கண்மணிக்கா
வுள்ளொதுங்கி மேல்வந் துதித்ததெனு - நள்ளருளின்

க௨க. கோலத்தி லேகலந்த கோளரவி னலமென
நீலக் கரிமதத்தி னீரென்னப் - பாலடைந்தார்

க௨௨. துன்றளக மென்னத் தொழுதெதிரே கோடேறி
நின்ற முராரி நிழலென்னச் - சென்றுவளை

க௨௩. முன்கையபி ராம முளரிக் கலங்கரித்த
மென்கடக நீலமணி விம்பமெனத் - தன்களங்கந்

க௨௪. திங்கள் சொரிந்ததெனச் சித்தசவே ளன்றெரியப்
பொங்குவிழி யின்னும் புகைந்ததென - வங்குரிக்க

க௨௫. வெங்கோபங் கொண்டெழுந்த வீரன் கருவென்னச்
செங்கோ கனகத்துத் தேனென்னத் - துங்கத்

க௨௬. திருவிற் குனித்துச் செருமுகத்தே வாங்கும்
புருவத் திடைநாண் புரளக் - கரியகணை

க௨எ. வைத்ததெனக் காமன் வடிவழகை வாங்கிவைத்த
சித்ரமெனக் கங்கை செயலெல்லா - மெத்தெனவே

க௨அ. யொற்றிருந்து கேட்கு முமையென்னத் தேவருடன்
மற்றவரைக் காத்த மறுவென்ன - நெற்றித்

க௨கூ. திலகமுற நீலத் திருச்சாந்து சாத்தி
யலகிலணி பூண்ட வழகா - யுலக

க௩0. மொருமூன்று நான்மறையு மும்பர்களும் போற்றத்
திருவீதி போந்து திரும்பி - யருளியபின்

க௩க. பண்பட்ட நூற்சிலந்தி பத்திமையா லுண்மகிழ
வெண்பட்டு நூலாடை மேற்சாத்திக் - கண்பனிப்பக்

க௩௨. கற்பூரஞ் சாத்திக் கலவைகுளி ரச்சாத்திச்
சொற்பூந் தவளத் தொடைசாத்தி - நற்புடையில்

க௩௩. வெண்சா மரையிரட்ட வேயுறுதோ ளாற்பரித்துத்
தண்சாய லுமைகளிர் சங்கமாய்ப் - பண்சாரச்

க௩௪. செந்தீபக் கஞ்சந் திரண்டரைப் பொன்முகரி
யிந்தீ வரமுண் டிளந்தென்றல் - வந்துலவத்

க௩௫. திங்க ணிலாவெறிப்பத் தென்பீட முன்றிலிலே
யங்க ணுலாப்போந் தருளியபி - னெங்கள்பெருஞ்

கஙசு. சைவ மறையோர் சதுமறையின் காரணத்துத்
தெய்வமகா பூசை செலுத்துதலுங் - கையி

கஙஎ. லரும்பள்ளி வேளெய்ய வன்றவனைப் பாரா
வரும்பள்ளி வாச மணுகி - விரும்பி

கஙஅ. யகிலாண்ட மீன்றாளை யன்றிரவிற் கூடி
யகிலாண்ட பூண்முலைப்போ ராடி - மிகவுறங்கிச்

கஙகூ. செங்கதிரோன் கைமலரச் செந்தா மரைமலர
மங்கையுடன் செங்கண் மலர்ந்தருளிக் - கஙகைநீர்

கசOு. கண்ணப்பன் வாய்நீர் கரியுமிழ்நீர் கண்ணப்பன்
வண்ணச் செருப்பிருந்த வார்சடைமே - லெண்ணத்திற்

கசக. புக்கார் பவங்கடியும் பொன்முகரி நீராடி
மிக்கான பூசை விதிகொண்டு - திக்காடை

கசஉ. மண்டுகரி யேற மதவாடை கொம்புகொளப்
புண்டரிக வாடை பொறிதாக்கக் - கண்டிகழா

கசங. நீவிக் கலைசாத்தி நீடலையி லேழுலகைப்
பூவிட்ட கச்சுப் புறத்தார்த்து - மூவுருவு

கசச. மொன்றுதல் காட்டு முபவீத மார்பணிந்து
பொன்றாத தொல்லைப் பொருளெல்லாஞ் - சென்று

கசரு. முடியு மிடத்தே முடிபுனைந்து சேணார்
சடையு மிளம்பிறையுந் தாழப் - பிடியிடஞ்சே

கசசு. ரிக்கயிலைக் காளத்தி யானைக் கியலோடை
தக்கதெனப் பட்டந் தரித்தருளி - நக்கநுக்குத்

கசஎ. தேங்குழையுந் தோடுஞ் சிலையிடத்தி னுள்ளவெனப்
பூங்குழையுந் தோடும் புனைசூட்டி - மூங்கிற்

கசஅ. சகோதரனொன் றாரத் தமிழிக்கழுத்து முத்த
மகோததிநீ லத்தை மறைக்கக் - கமோதரநற்

கசகூ. பையரா மெய்க்குளுமிழ் பன்மா மணிவடம்போற்
செய்யமா ணிக்கஞ் சிறந்திலங்க - வெய்யிற்

கருO. கணத்தணியாய்ப் பல்லுலகாய்க் கங்கைப் படியாய்
மணிப்பதக்க ராசி மலியப் - பணிக்கிரணப்

கருக. பாந்தண் மலைவலியைப் பார்த்துச் சுழலவிட்டுப்
போந்ததெனை வாகு புரிவயங்கக் - காந்தி

கருஉ. யுருக்கொள்வல யத்துமணி யொன்பதுக ளூற்ற
திருப்பதிக மென்னத் திகழ - மருப்பதத்துச்

கருங. சந்திரனு மந்தகனுந் தாருகனை வென்றாளுஞ்
சிந்தை யதிரச் சிலம்பதிர - வந்தரத்திற்

க௫௪. கோத்தபெரு வெள்ளங் குடிக்கப் பசிகொண்டு
காத்திருந்த வங்கி காத்தோங்கக் - கோத்திரத்தி

க௫௫. லம்மை மருங்கிற் கலந்துதலை மோதுவபோற்
சும்மைகொடு செங்கைத் துடிதுடிப்பக் - கொம்மைத்

க௫௬. தனங்களுடை யார்வீதி சார்வளவு நில்லென்
றநங்கனையங் கோர்கை யமைக்கப் - புனைந்தமணிப்

க௫௭. பச்சைக் கொழுந்தைப் பசும்புற் கொழுந்தெனவே
நச்சிக் கரகவ்வி நாநீட்ட - மெச்சு

க௫௮. பணியாட நீராடப் பைங்குவளை மாலை
யணியாடப் பொன்னிதழி யாட - மணமுண்டு

க௫௯. வண்டாடக் கோடிதலை மாலையா டச்சுருதி
கொண்டாடத் தேவர்குழாங் கூத்தாடச் - சண்ட

க௬0. முரசதிரத் தெய்வ முழவதிர நாக
சுரமதிரச் சங்கந் தொனிப்ப - வரையரையன்

க௬க. மாக்கற் பகவல்லி வாளிக் கிரணவிழி
தாக்கத் திருவாடு தண்டேறி - நோக்கினுற்

க௬௨. சீறுமத னுக்குதவி செய்யவோ வென்றணுகிக்
கூறு மதிபோற் குடைநிழற்றத் - தேறுமுத

க௬௩. லன்னமா னுன்கண் டதிசயித்துப் பார்க்கவுழல்
வன்னமாய் வெண்சா மரையசையத் - தன்னை

க௬௪. யலக்கணற வாழ்த்து மடியார் பவத்தை
விலக்குவபோ லாலவட்டம் வீசத் - துலக்குமணி

க௬௫. யம்பொற் களாசி யடைப்பைவரக் கஞ்சுகிகள்
செம்பொன் மணிவேத் திரம்பிறங்க - வெம்பரிதித்

க௬௬. தேசு பெறுங்கனகத் திண்கோ புரநிரையின்
வாசல் பலகடந்து வந்தருளி - வீசுகதி

க௬௭. ராழியாற் பொற்கொடியா லாடகப் பொற்றுடையால்
வாழி மணிவடத்தான் மாலையாற் - கேழ்கிளருஞ்

க௬௮. சங்க மணிக்கும்பந் தாங்கலாற் பாகத்துச்
செங்கணெடு மாலனைய தேரேறி - மங்கையுடன்

க௬௯. சங்கு திமிலை தடாரி குடமுழா
மங்கல கீத மகரயாழ் - பொங்கிய

க௭0. சச்சரி பேரி தலைமயங்கிக் கம்பிக்கப்
பிச்ச வணிகள் பிறங்கியிட - வுச்சியிலே

க௭க. யண்சந் திரன்வளர வாண்டவற்குச் சந்திரன்போல்
வெண்சந் திரவட்ட மேலாடக் - கண்சாத்து

கஎஉ. வள்ள லுருபமத்து மாலுமய னுங்கருடப்
புள்ளுமன்னப் புள்ளும் பொலிந்தேறத் - தள்ளிக்

கஎங. கிரியி னரியுமெரி கின்றவனும் வெள்ளைக்
கரியு மரியுங் கடவப் - பெரிய

கஎச. தடமையூர் வானவனுந் தானவனும் பொற்பா
ரிடமயிட மேறி யிறைஞ்சக் - குடதிசையிற்

கஎரு. கானேறு நீர்க்கரசைக் கந்தச் சமீரணனை
மீனேறு மானேறு மேற்கொள்ள - வானோருந்

கஎசா. சுற்றமா கக்கலந்த சோழனுஞ் சோழனும்
பெற்றவிமா னத்தேறிப் பின்செல்ல - வொற்றைமருப்

கஎஎ. பாளிதுடி யாளியெனு மாபூதர் பூதர்பெருச்
சாளியினு ஞாளியினுந் தாமூன்ற - வேளூ

கஎஅ. நயச்செண் டடிப்பவனு நற்புடைக்கே சொற்கே
கயத்துங் கயத்தூங் களிப்ப - வியற்காளி

கஎகூ. துங்கக் கலையேறச் சூலிநெடும் பேயேறச்
சிங்கத்தி லேறச் செழுங்கன்னி - சங்கமா

கஅ0. யோரெழுவ ரோரொண்ப மொன்பதின்ம ரோர்பதின்மர்
பாரப் பதினொருவர் பன்னிருவ - ரீரெழுவர்

கஅக. தத்தம் விமானந் தமியேறக் கந்தருவர்
சித்தர் முனிவர் திரண்டேத்த - முத்தமிழாற்

கஅஉ. பல்லக்கைப் பெண்ணுகப் பாடினேன் வெண்டரளப்
பல்லக்கி லேயிருந்து பண்பாடக் - கல்லொக்க

கஅங. மேனாண் மிதந்தானை மெய்க்கா வணமேந்த
மாநா வலினரசை மாவேந்தக் - கான

கஅச. நரிக்குதிரை கொண்டோ னரவா கனத்தே
தருக்கமணித் தண்டேறத் தண்டி - திருக்கழலை

கஅரு. நூலின்வழி கண்டோனு நொந்நின்ற கற்சமத்திக்
கோனுஞ் சிவபதத்தைக் கொண்டோனுங் - காலிரண்டுந்

கஅசா. தாவென்ன வெற்பிற் றலைமோதி நின்றோனுஞ்
சீவன் செலவழியே சென்றோனும் - பூவுலகி

கஅஎ. னண்பாக வேநம்பி நான்வந்தே னென்றோனும்
வெண்பா விளக்கேற்றும் வித்தகனும் - பெண்பாகம்

கஅஅ. பெண்க ளுடைமையெனப் பேரின்பம் பெற்றோருங்
கண்களிக்கக் கேடகத்திற் காட்சிதரப் - பண்களிக்கப்

கஅகூ. பாடியுபர்ச் சித்தும் பணிந்தும் பதம்பெறும்பல்
கோடி யடியார் குழாங்கொள்ள - நாடளித்த

௧௯௦. சோழ ரிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துவரத் தொண்டையரும்
பூழி யருமருங்கு போற்றிசெய - வூழி

௧௯௧. யெழுபிறப்புந் தானறுத்த யாதவர்கோ னின்று
செழுமணிப்பொற் செங்கோல் செலுத்தத்-தொழுகோயிற்

௧௯௨. சட்டமிடத் தோன்றிச் சதகோடி வைபவஞ்செய்
சிட்டய ராமனின்று சேவித்துக் - கிட்ட

௧௯௩. வடமடத்து மாமுனியு மாமணி கங்கைத்
திடமடத்து வாழ்தே சிகனுங் - கடலனைய

௧௯௪. கொண்டற் கொடையாறு கொத்தாரும் வெண்ணீற்று
வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும் - புண்டரத்துச்

௧௯௫. சுத்த சிவாகமத்துத் தொல்லைநூற் காரணத்துப்
பத்துக் குடிவேத பாரகரு - மத்தனருள்

௧௯௬. வைத்திடுகோ யிற்கணக்கு மந்திரவோ லைக்கணக்கு
முத்திரிக்குங் கூர முறையாரும் - பத்திபுரி

௧௯௭. யெட்டுக்கொத் தான விளையநா யக்கர்களும்
வட்டக் களபமுலை வண்ணவா - யிட்ட

௧௯௮. சிறுபத்தி முல்லைநகைத் தேவரடி யார்க
ளறுபத்து நாலுவகை யாரு - முறுதியின்மற்

௧௯௯. றுள்ள வடியாரு மோங்கு தமிழோருந்
தெள்ளிய பாடகருஞ் சேவிப்பக் - கள்ளமதன்

௨௦௦. பூமழையு மேற்சொரிபொற் பூமழையு மந்தணர்கைப்
பூமழையு மண்டம் பொதிந்தேற - மாமறுகி

௨௦௧. லாணிக் கனகத் தமைத்தசிலை யான்வந்தான்
மாணிக்கச் சோதி மலைவந்தான் - பாரம்

௨௦௨. பத்துப் பிறப்பிற் பகழிப் பிரான்வந்தான்
செத்துப் பிறவாத தேவன்வந்தா - னித்தனையிற்

௨௦௩. சார்ந்தாரைக் காத்த தயாவா ரிதிவந்தான்
சேர்ந்தார்க் கினிய சிவன்வந்தான் - கூர்ந்தசிவ

௨௦௪. நம்பிக்குந் திண்ணனுக்கு நம்பிக்கை யான்வந்தான்
றும்பிக்கை யானைத் துணைவந்தான் - செம்பவளச்

௨௦௫. சோதிப் பெருந்தேவன் சோதி விடங்கன்வந்தான்
போதிக்க வொண்ணுப் பொருள்வந்தான் - கோதற்ற

௨௦௬. வாயிரநா மத்தான்வந் தானன்று செங்காட்டிற்
போயிரந்த பிள்ளைப் புலிவந்தா - னேயமென்றும்

௨௦௭. வைத்த மலைக்கொழுந்தான் வந்தான்வந் தானென்று
பத்திபுரி சின்னம் பணிமாறத் - துத்திவரி

குழாங்கள்.

உ0அ. நாக ருலகமணி நாக நிதம்பியரும்
பாக ருலகமொழிப் பாகரு - மேகமணி

உ0௯. சந்திரனே போன்றமுக சந்திரலோ கத்தாரு
மிந்திரனூ ரிந்திரைக ளெல்லாருங் - கந்தருவ

உக0. கன்னியருஞ் சித்தரிளங் கன்னியருங் கின்னரர்தங்
கன்னியருங் கிம்புருட கன்னியரும் - பொன்னின்

உகக. சிலைவா ருநங்க சிலைப்புருவத் தாரு
மலைவாழ் முகிலளகத் தாரு - நிலையாய

உகஉ. கண்ண னுலகமலர்க் கண்ணாரும் பூலோக
வண்ண மகளிர் வடிவெய்திப் - பண்ணையா

உகங. யிட்டு மரவிற் கிடங்கொடுத்த தென்னென்று
கூட்டமிடுந் தோகைக் குழாங்களோ - காட்டுமுன்னே

உகச. யெங்க ணதிசய யிவரடக்க லென்னென்று
பொங்கி வருமெகினப் புட்களோ - பங்கமகத்

உகரு. தோடு முழையை யுரித்தா ரிவரென்று
தாடி வருமானின் சங்கமோ - சூடேற்றி

உக௬. மீனக் கொடியானை வென்றகொடி யாரெனச்சூழ்
கானக் குயிலின் கணங்களோ - யானை

உகஎ. பிடித்தபிடி யாயுரித்த பேராள னைப்பின்
பிடித்த பிடியின் பெருக்கோ - சடைக்கு

உகஅ. ளிளைத்தமதி சிக்கியதென் றெவ்வுடுவுங் கூடி
வளைத்தனவோ வென்று மருளக் - களித்துமணி

உக௯. மாளிகையிற் சூளிகையின் மண்டபத்திற் கோபுரத்தி
லாளிநிரை முற்றத்தி லாடரங்கிற் - சாளரத்தின்

உஉ0. மாடத்தி லாலயத்தின் மாமகர தோரணத்திற்
கூடத்திற் கூடிக் கொடியிடையீ - ரோடிவருங்

உஉக. கல்லா லடியிற் கரும்பினிர தந்தன்னை
யெல்லாருங் கண்ணி லினிதருந்தீர் - பொல்லாத

உஉஉ. வாலால முண்டுலகை யாளு மடையாளக்
கோலா கலக்குறியைக் கும்பிடீர் - காலா

உஉங. லுதைத்தமுடி யார்வங் துலாத்துமது பாரீர்
பதைத்ததிரு வாபரணம் பாரீ - ரதற்கடங்கா

உஉச. வெண்மதியைப் பாரீரவ் வெண்மதிபோற் சிக்காமற்
பெண்மதியை நன்றுப் பிடித்திடீர் - திண்மலையா

உஉரு. யிச்சுதர்கள் வீறிரு ரித்தேவி யார்க்கின்னம்
பச்சுடம்பென் பாலென் பகர்ந்திட - வொச்சி

உஉசா. விறைச்சிறுகர் வோமென் றெலும்பணிய வேண்டா
மறைச்சுவிட வொன்று வணங்கிர் - குறிச்சணிய

உஉஎ. விந்தத் திருவுரத்துக் கேனக்கொம் பென்கொங்கைத்
தந்திக்கொம் பாகாதோ தான்கேளீர் - முந்தியதா

உஉஅ. யோங்கியவோங் காரத்தி னுட்பொருளாய் நின்றதுபோற்
றேங்குதிரு வாசியினைச் சேவியீ - ராங்கார

உஉகூ. மாலு பயனு மதிக்கமிநிக் கப்பெற்ற
காலின் முயலகனைக் கைதொழீர் - கோலியெதிர்

உ௩0. நில்லீ ரொனவெதிரே நிற்பார் கதிரோனைப்
பல்லீருங் கையைப் பரவுவார் - வல்லி

உ௩க. திருத்தோடு நிற்கச் சிவந்தபா திக்குக்
கருத்தோடு நெஞ்சங் கரைவா - ரொருத்தோனே

உ௩உ. வில்லடிமே லேயிந்த மெல்லடியா ளாரென்பார்
வல்லடியோ வந்த வரதென்பார் - நல்லடியான்

உ௩௩. கண்களோடு மட்டுங் கரையாத கன்னெஞ்சம்
பெண்களையோ நாடுமோ வைப் பேசுவார் - திண்கிரணத்

உ௩௪. தெண்மணிக ளேசாத்திச் சேடன்பூ சித்தவர்மேற்
கண்மணிக ளேசாத்திக் காட்டுவா - ருண்மயங்கிப்

உ௩ரு. பூசலா மென்றாலும் பூசலாஞ் சந்தனத்திற்
பேசலா மோவென்று பேசுவா - ராசையா

உ௩சா. லத்தியா னேமுருவா லக்காள னேராமனேம்
பத்தியா லாவீர் பரிந்தென்பார் - புத்தியெல்லாம்

உ௩எ. போயிரங்கு வீர்ஞானப் பூவையணைந் தீரினிநீர்க்
காயயணை யீரென்று கண்பிசைவார் - நேயங்

உ௩அ. கனியார்கல் லாலின் கனியார் மடவார்க்
கினியா ரினியாரிங் கென்பார் - முனியாம

உ௩கூ. லேத்தவரு மெங்கட் கிரங்கீரோ சார்ந்தாரைக்
காத்தவரோ யென்று கழறுவார் - பூத்த

உ௪0. பனியிதழி மார்பெமக்கே பங்கென்று கேட்கக்
கனியிதழி மாலைக் கடிவார் - தினமு

உ௪க. மழைததுவா ழ வித்தவமோ யானுன் மடவீ
ரிழைப்பரோ வெம்மைநமக் கென்பார் - தழைத்தசுரைக்

உ௪உ. காய்வீணை யிட்டீரோ கைத்தாய ராவெமக்கு
வாய்வீணை யிட்டீரோ வந்தென்பார் - பாய்வார்போற்

உசங. பாணிமா னுக்கெதிரே பார்வைமா னைத்தரப்பார்
நாணிமா னித்தோமே நாமென்பார் - பூணே

உசச. டுறுவார் வடத்தி னுளமூச லாடப்
பெறுவா ரிவரிலொரு பேதை - குறுகாத

பேதை.

உசரு. தாயிற் சிறந்தானைச் சாரும் புயங்கேசன்
வாயிற் பெறுதவிள மாணிக்க - நாயனார்

உசசா. செம்பொற் சரணஞ் செறியுங் களியானைக்
கொம்பிற் பிறவாக் குறுந்தரள - நம்பனார் [ருஞ்

உசஎ. வேட்டிருக்கத் தின்னனார் வேட்டம்போய்க் கொண்டுவ
சூட்டிறைச்சி தோயாச் சுவைச்சிறுதே - னூட்டியத்தர்

உசஅ. தண்டா மரையடிசேர் சங்கத்தோ ரந்தாதி
யண்டா முழுச்சிற் றலங்காரங் - கொண்டாடித்

உசகூ. தண்கயிலை யாரைத் தழுவுஞ் சிவகோசன்
வண்கைப் புகுதா மருக்கொழுந்து - வெண்கிரணச்

உருo. சோமன் செறிசடையார் சொற்கயிலை வீதிதொறுங்
காமன் விளையாக் கரும்புமுளை - யீமனார்

உருக. கங்கைக் கரைக்காமன் காவிபோற் கூடலிலே
வெங்கழுவிற் புக்கார் விரதம்போ - லங்கவனைச்

உருஉ. சொல்லா மகத்திற் சுரரெடுத்த வாயுதம்போற்
கல்லாக் கொலைபடைத்த கண்ணினா - ளெல்லார்க்குந்

உருங. தம்பிரான் பாலொடுங்குந் தக்கோ ரிருவருமா
யம்பினு கத்தொடுங்கு மண்டமுமாய்ச் - சம்பந்தன்

உருச. வண்ணக் குடத்தென்பு வைத்தெழுப்பு மங்கையுமாய்த்
திண்ணற் கொளித்திருக்குஞ் செங்கையுமாய்க் - கண்ணிரு

உருரு. மண்டத் தமரு மருஞ்சக்ர வாகமுமாய்த் [ளு
துண்டப் பணிவாய்ச் சுடர்களுமாய்த் - தெண்டிரைவா

உருசா. யான்றவமு தக்குடமா யாகத் திருந்தினிமேற்
றோன்றி வளருந் துணைமுலையா - ளான்றுவிட

உருஎ. முண்டார் திருச்சடைமே லுன்மத்த முண்குதலை
வண்டாய் பிழற்று மழலையாள் - சண்டேசன்

உருஅ. போற்றும் பரமனார் பொன்கொழிக்கும் பொன்முகரி
யாற்றி னறல்போ லளகத்தாள் - கூற்றிலே

உருகூ. யாங்கவுரி யல்லா தரும்பியவெண் ணுன்கறமுங்
தாங்க முயன்றனைய தந்தத்தாள் - பாங்கியென

உசுO. நின்றுதனை நீங்கா நிழலை யுடன்கொண்டு
சென்று மனைபுகுந்து தேடுவாண் - முன்றிலிலே

உசுக. மெத்துமணற் சிற்றில் விருந்தருந்த வாவென்று
சித்திரத்தி னேடொல்கிச் செப்புவாள் - கைத்தாயை

உசுஉ. நீங்கிப் பிரியா ளிலைக்கண்ண டிப்பொருளை
வாங்கித்தா வென்று வருத்துவா - ளாங்கருணை

உசுரு. யாய்நீர்மை வேட னபிடேக மேனியைப்போல்
வாய்நீ ரமுதொழுகு மார்பிறு - நேய்நீர்மை

உசுச. வள்ள லடியார் மனம்போ லணுவளவுங்
கள்ள மடையாக் கருத்தினள் - கிள்ளையுடன்

உசுரு. முவித் தனைவளர்க்குந் தாயரள கச்சுரும்பை
நாவற் கனியெனவே நச்சுவாள் - பாவனையி

உசுசு. லென்னிலா ஞானவெளி யேகாந்த யோகியைப்போற்
றன்னிலே தான்பேசுந் தன்மையா - ளன்னைமார்

உசுஎ. மாணிக்கக் கல்லால் வயிரீ ரியமணியா
லாணிக் கனகத்தா லரத்தாற் - பேணிக்

உசுஅ. கொழுங்கமுகு நாட்டிக் குலாவியமுற் றத்தே
செழும்பவளப் பொன்னூசல் செய்ய - வெழுந்திவளு

உசுசு. மென்னை மணியூச லேற்று மெனவேற்றி
யன்னையர்க ளாட்டு மளவிலே - சின்னங்க

உஎO. ளார்ப்ப மணிமுழவ மார்ப்ப வலம்புரிக
ளார்ப்ப் வருமறைக ளார்ப்பவே - போர்க்கடலா

உஎக. னென்றுங் கழியான்பச் சேரியா னீர்க்குளத்தான்
தன்றுந்து மாற்கின்னுங் கால்வாயா - னின்றுதனை

உஎஉ. யேத்தத் துரவா னிருங்கி ணறுந்தாரான்
சாத்தியநீர் வற்றுத் தடாகத்தான் - கோத்த

உஎரு. புரமடுவான் முத்தி புகற்கேணி யாவான்
சுரரிதய வாவியிலே தோய்வா - னிரவலர்நோ

உஎச. யாற்றினன் சூலத் தகழுதிரங் கைத்தலையி
லூற்றின னன்னினைவி லோடையா - னூற்றெட்டுத்

உஎரு. தாளத்தி லாடுதிருத் தாளன் கயிலாயன்
காளத்தி நாதன் கணநாதன் - வேளத்தன்

உஎசு. கற்றைச் சடையன் கனகக் கொடியாடும்
வெற்றித் திருத்தேர்மேன் மேவுதலுங் - கொற்றமதன்

உஎஎ. மாசிப் புதுத்தேர் மருவினன் மற்றிவளு
மீசன் பழந்தேர்க் கிறங்கின - ணேசத்தின்

உஎஅ. முத்தேர் நகையாரு முன்கொண்டு போய்த்தொழுதா
ரொத்தே தொழுதங் குழையோரை - யித்தேரி

உஎகூ. லாரொன்றுள் கல்லா லடிக்கரும்பென் றூரதனைத்
தாரு மெனக்கென்னத் தாய்மாருங் - காரிகையே

உஅ0. யிந்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகா
ணந்தவயன் மாலுக் கரிதுகாண் - செந்தமிழ்சே

உஅக. ராலவா யிற்பண்டு மாடுங்கா ணாடியுங்கல்
லாலை யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு

உஅஉ. சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி லதிகங்காண்
சிற்றின்பர் நாவிற்சே ராதுகாண் - முற்றும்பே

உஅங. ரின்பப் பெருக்கங்கா ணிச்சை கடந்தேறு
மன்பர்க்கோ ராரா வமுதங்கா - ணென்பளவிற்

உஅச. றேறுங் கரும்புந் தெருவகல நின்றமட
வாருங் கரும்பு பனைபுகுந்தார் - போர்மதனு

உஅரு. ரிக்கரும்புக் கென்கருப்பை யீந்தாலு மீவரெனக்
கைக்கரும்பைக் கொண்டு கடிதகன்று - னொக்குமே

உஅசு. பாலற் கவன்றந்தை பாற்கடலை யீந்தாரா
ராலைக் கரும்பளித்தா லன்றென்பார் - மேலொருத்தி

பெதும்பை.

உஅஎ. தக்க வெழிற்பெதும்பை தானுநீங் காமுகுளப்
பக்குவப்போ தன்ன பருவத்தாள் - கைக்கு

உஅஅ. ளளவுமதன் செங்கோற் சகப்பட்டா ளேனு
மிளவரசு தான்கொண் டெழுந்தாள் - களபவிளங்

உஅகூ. குன்ற முலையார் குறிப்பறியுங் கொள்கையாள்
கன்று தளிர்கோதுங் கல்வியா - ளொன்றியசெம்

உகூ0. பொன்னை யறியப் புழுகறியப் பூவறியத்
தன்னை யறியுந் தறுவாயா - ளன்னைமா

உகூக. ராலு நடையா லலையே றிளவன்னக்
காலி னடைசிறிது கைவந்தாள் - கோலமத

உகூஉ. வெற்புவரு மட்டுமிறை வெண்ணிலொடுங் கிப்பார்க்குஞ்
சற்ப முகத்துமுனை தன்னைப்போற் - புற்புதம்போற்

உகூங. சித்தர்கடங் கையிற் சிவலிங்கம் போற்சிறிது
முத்திவரத் தோற்று முலையினா - ளத்தனுவே

உகூச. ளேழுலகு மோரிலக்கா வெய்ய வெனக்கினிமே
லேழு கணையா மெனுங்கண்ணாள் - சூழலகோர்

உகூரு. பூராயக் காட்சியே போதுமெனத் தென்கயிலை
யாரா வமுத ரணிகொண்டாள் - பாரிரந்த

உகூகா. தெண்டிரைமா லென்னச் சிறுகிக் கருகியடிக்
கொண்டுவளா ரநின்ற கூந்தலா - ளொண்டொடியா

உகூஎ. ளொத்திலங்கு மையெழுதி யோதிகோ திப்பின்னி
நித்திலப்பூட் டக்தரித்து நின்றிடுவாள் - சித்தசன்றன்

உகூஅ. வாம்பரியுங் காகளமு மானத்தே ருங்குடையும்
பூம்பகழி யும்பயிலும் பூங்காவி - லாய்பளிக்கு

உகூகூ. மண்டபத்திற் சோதி மணிக்காந்த வேதிகையிற்
புண்டரிக மான்போற் பொலிந்தேறி - வெண்டரள

௩௦௦. மூர லொளிவீச முத்தின் பருங்கழங்குங்
காரளக நீலக் கருங்கழங்கு - மாரமுதச்

௩௦க. சேமவித ழைப்போற் சிவந்தபவ ழக்கழங்குங்
காம ருகிர்வயிரக் கற்கழங்குந் - தாமமலர்க்

௩௦உ. கைச்செம் பதுமரா கக்கழங்கும் பொற்கழங்கும்
பச்சை மயிலியலின் பைங்கழங்கு - மெச்சவெடுத்

௩௦௩. தொன்றென் றுலகமெலா மொன்றா யொடுங்கிவிடு
மன்றுமுளா கல்லா லடிபாடி - நன்றென்

௩௦ச. றிரண்டென் றெழிலடியா ரீடேற நல்கும்
பரந்தவிரு பாதங்கள் பாடி - நிரந்தரமு

௩௦ரு. மூன்றென்று மூன்று முதலிகளுந் தாம்புகழுஞ்
சான்ற சுருதித் தமிழ்பாடி - யான்றவொரு

௩௦கா. நாலென்று மாசிமக நாடோறுந் தெண்டனிடு
மூல மறையின் முடிபாடிச் - சாலவே

௩௦எ. யஞ்சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பினுய
ரஞ்சா கொழுந்தி னடிபாடி - நெஞ்சுருகி

௩௦அ. யாறென்று நாளு மமரர்புகுந் தாறுடி
நீறணியும் பொன்முகரி நீர்பாடி - வீறுடனே

௩௦கூ. யேழென்று முன்சிலந்தி யெய்தொளியைப் பின்கூடி
வாழு மெழுவர் வளம்பாடிக் - கேழின்

௩க௦. மிசையேழு மாட விழியாட நாவி
லிசையேழு மாட விருந்தா - ளசையுமின்னார்

௩கக. போது படமயிலே போது மெனச்செங்கைப்
போதின்விளை யாடல்விடும் போதிலே - பூதப்

௩கஉ. படையான் பணித்தொடையான் பாணிச் சடையா
னுடையான் புலித்தோ லுடையான் - விடையான்

௩கங. குழைத்தாயன் கண்டங் கரியா னருளுங்
குழைத்தாயன் கண்டங் கரியான் - குழைக்காதன்

௩கச. வேதப் பரியினன் வேத ருமலியான்
வேதப் பொருளினன் வேதாந்த - நாதன்

௩கரு. குடங்கையணி நீயன் குளிர்ந்தகயி லாயன்
றடம்பணில மாயன் சகாயன் - கடம்பவன

௩கசு. னன்கழ லாடி நமன்கழல வேதாக்கும்
பொன்கழ லாடிதேர் போந்திடலுங் - தன்கழலை

௩கஎ. யேழு பிறப்பு மெறிவ தெனவெறிந்தா
டோழிமார் தாய்மார் தொழுதெழுதாள் - சீழிற்

௩கஅ. படிநிறையு மால்பிரமன் பல்வெளியுங் காணு
மடிமுடி யைக் கண்ணு ளைந்தாண் - முடியிற்

௩கக. கலைக்கொழுந்து சூடுங் கயிலாயச் செம்பொன்
மலைக்கொழுந்தின் மீதிலே வைக்க - முலைக்கொழுந்து

௩உ0. போதா தெனச்சிறிது புந்தியிலே சிந்திப்பாண்
மாதா யனைப்பார்த்திம் மாதிவளா - ராதிக்

௩உக. கிசைய வினிதிருந்தா னென்னையொரு பாவி
லிசைய விருத்துமென வன்னார் - வசமோ

௩உஉ. மலைக்கு மலைகொடுத்த வாறுய்க் கயிலை
மலைக்கு மலைகொடுத்த மானை - விலக்கியொரு

௩உ௩. மாதளிப்பா ருண்டோ மயிலேயென் பாரைநீ
ரோதறிவீர் பாரீ ரிவர்வேணி - மீதிவளை

௩உச. யென்றவர்க்குக் கையா லிசைவித்தா ளவ்வளவிற்
சென்றது திண்டேர் செலநோக்கி - நின்றபே

௩உரு. ராசை யுடையீ ரறியாச் சிறியாளை
யாசையுடை யாருக்குள் ளாக்கினீர் - சீசியுமைச்

௩உசு. சொல்லாது சொல்லியவர் தூற்றுமோ தோற்றீர்போம்
புல்லா விலையெடுத்துப் போட்டோமோ - சல்லாபக்

௩உஎ. கல்லினெறிந் தாறலைப்புக் காணோமோ கைகொட்டி
யெல்லவரு மம்பலத்தி லேற்றுமோ - நல்லுடம்பைக்

௩உஅ. குத்துடம்பு செய்யோமோ கூத்தாடல் காணோமோ
நித்தமொரு காலி னிறுத்தோமோ - கற்றவர்முன்

௩உக. சங்கித் திடோமோ தலையி லடியோமோ
பங்கச் செருப்பேந்தப் பண்ணோமோ - செங்கைவிரன்

௩௩0. மூக்கிலே தான்வைத்து முந்திச் செவிபுதைத்து
வாக்கிலே நன்றாக வையோமோ - நோக்கியுமைக்

௩௩௧. காபாலி யென்றோமோ காட்டஞ் சுமந்தோமோ
வாபோவென் றேவி வருத்தோமோ - பாப

௩௩௨. மதித்துவட ராக்கோமோ மன்றுடி றூறு
மெதிர்த்தகொடு நஞ்சை யிட்டோமோ - புதைத்திவற்றைப்

௩௩௩. பொய்தானென் றீரோ புறம்பிட்டோ மோபண்டு
செய்தானை யேதேனுஞ் செய்தீரோ - கைதவத்தை

௩௩௪. யேழைக்குக் காட்டுவீ ரீட்டேறு வீரதனால்
வாழு மிரப்பகன்று வாழுமென - யாழுளையைக்

௩௩௫. கொண்டு மனைபுகுந்தார் கோலவே ளப்பருவங்
கண்டு சிறிதுசில காணுன்போல் - விண்டகன்றான்

மங்கை.

௩௩௬. வேறொருத்தி பூமங்கை வெண்டா மரைமங்கை
தேறு மிமயச் செயமங்கை - கூறுபொரு

௩௩௭. மும்மங்கை யர்க்கடந்து மூவரைமெய்க் காவலிடுஞ்
செம்மங்கை யாகிவளர் சீர்மங்கை - வெம்மைமலிட

௩௩௮. மன்றே தரித்தா னமுதகலை மண்டலமே
வின்றே யெழுந்த தெனுங்கண்ணுண் - மன்றேறி

௩௩௯. யாடும் பதத்தா னவன்சுரதக் கூத்தினுக்குக்
கூடியன தாளக் குவிமுலையாள் - பாடகக்காற்

௩௪0. பொற்றொடியாள் பாகன் புணர்ந்துபுக வீணையுள்ளாள்
பற்றுதுடி யுள்ளாள் பணியுள்ளாண் - முற்றிவளை

௩௪௧. * மோசைமுதற் கங்காளன் முன்னூக்கப் பின்னூக்கு
மாசையிருட் டன்ன வளகத்தாண் - மாசில்

௩௪௨. * விடைபிரிந்த வோதிமத்தின் மென்பெடைபோ லன்னை
யிடைபிரிந்து சேரு மினத்தாள் - கொடிமகரச்

௩௪௩. * சித்தச வேந்தன் சிறந்தகலை நூல்படித்துப்
புத்தரங்கி லேறப் பொருந்துவாண் - மத்தகத்துக்

௩௪௪. * கண்பொடிசெய் தானந்தோ காற்பொடிசெய் தானிலையே
பெண்பெருமா னுக்கென்னும் பெற்றியாள் - பண்பிலவ

௩௪௫. னெய்யு மலரு மெழிலோ தியினலருஞ்
செய்யுஞ் செயலறியுஞ் செய்கையாள் - பெய்வளைக்கைத்

௩௪௬. தோழியருந் தானுமிளந் தோகைக் குழாமெனவே
யேழுநிலைக் குன்றத் தினிலேறி - வேள்வியிலே

௩௪௭. தன்னைமறந் தாட்டுத் தலைபடைத்த வம்மானை
யன்னைதனை யின்றமலை யம்மானை - முன்னைநாட்

* இக்கண்ணிகள் ஒரேபிரதியில்மட்டு மிருந்தன.

௩௪௮. கொங்கையொரு மூன்றுடைய கொம்பையரு ளம்மானை
யங்கையிலே வீற்றிருக்கு மம்மானைக் - கங்கையெனு

௩௪௯. மம்மானைப் பெற்றசடை யம்மானைப் பாடியவ
ளம்மானை யாடு மளவிலே - கைம்மானைச்

௩௫௦. சீரா டியதுடையான் செண்டா டியவிடையான்
வேரா டியசடையான் வேடன்வாய் - நீராடிப்

௩௫௧. பாலாடி நெய்யாடிப் பண்டைத்தீ யாடியயன்
மாலாடி நின்றுதொழ மன்றாடி - மேலாடி

௩௫௨. செம்பொற் கொடியாடுந் தேர்மீது தோன்றுதலு
மம்பொற் கொடியாட லாங்கொழிந்தா - ளெம்பிரான்

௩௫௩. பாதம் பணிந்தாள்பின் பார்வையிலே யம்பணிந்தாள்
போதம் பணிந்தாள் புலனறிந்தாள் - காத

௩௫௪. லடிமூள மூத்தணிக ளத்தனையு நீறாய்ப்
பொடிமூ டியதழலைப் போன்றா - ளுடையானைக்

௩௫௫. கண்ட பொழுதே கறுத்தாள் கறுத்தவே
ளண்ட வருமினியென் றஞ்சுவாள் - விண்டிவளுந்

௩௫௬. தாதியரை நோக்கித் தமியேனை யாள்வாரோ
மாதினிடத் தாரொன்றுண் மற்றவருங் - கோதையபே

௩௫௭. வண்டிலங்கு மேனியிலே வாழு மடவாரைக்
கண்டிலையோ நெஞ்சங் கரந்தாயோ - பண்டுநீ

௩௫௮. கற்றகலை யெல்லாங் கழன்ற கலையுடனே
யற்றவோ நின்னை யவர்கொண்டா - லுற்றணைக்க

௩௫௯. மாமியா ருண்டோ மலையிற் பெருநீலி
யாமவளுஞ் சக்களத்தி யாகாளோ - காமிக்கை

௩௬௦. தோற்சேலைக் கோபிச்சைச் சோற்றுக்கோ வோட்டுக்கோ
மேற்சாம்பற் கோசுடலை வீட்டிற்கோ - நாற்சந்தி

௩௬௧. யம்பலத்துக் கோவெலும்பி னாபரணம் பூணுகைக்கோ
வெம்பணிமா லைக்கோபேய் வேலைக்கோ - சம்பந்த

௩௬௨. நல்லிடத்திற் சோதித்தாய் நப்போ லியாருக்கு
மில்லறத்திற் கித்தனையு மேற்குமோ - வல்லதுமிவ்

௩௬௩. வாண்டா ரொருவர்க் ககப்படுவ ரோவல்லர்
காண்டாயே யன்றிந்தக் கள்வரோ - வேண்டினாற்

௩௬௪. சீரூ ரரியுரத்துச் செங்கமல மங்கைக்கா
வாரூரி லேசென் றருளன்பு - மோரூர

௩௬௫. ஞைசைப் பரவைதனை யப்பரவை மங்கைமுன்னே
நேசத் துடனே நிகழ்த்தன்பும் - பாச

௬௬. வலைச்சேரி யிற்பிறந்த மங்கைக்கா வந்நா
ளிலைக்கே வலைவீசு மன்புந் - தலைக்கொண்ட

௬௭. கங்கைதனை யேவிரும் கம்பையிலே யோர்மங்கை
கொங்கை தழுவக் குழையன்பு - மிங்கே

௬௮. சகலகலை மங்கை தவம்புரிந்து போற்ற
வகில கலைபருளு மன்பு - மிகரில்லாப்

௬௯. பாகொத்த செய்யமொழிப் பாண்டிவள மங்கையனை
யாகத்தி லைவைத் தருளன்பு - நீகருதி

௭௦. மாதவத்தைச் செய்துவரு மங்கையர்க ளாகென்றே
யாதரித்துத் தேற்று மனைவிலை - சோதி

௭௧. விடங்கர் விடங்களித்தார் வேணியர்பொற் றிண்டோ
ளடைந்த தயல்வீதிக் கப்பான் - மடந்தை

மடந்தை.

௭௨. கரியகுழற் கள்ளினத்தாள் கார்ப்புருவ நெற்றி
யரியதிரு விற்கோல மானாள் - வரிபரந்த

௭௩. காமர் விழியாலங் காட்டினா ளிகுமிழ்
மாமலரோ டெட்பூ வணத்தினாள் - சோமகலை

௭௪. நன்னிலவே யன்ன நகைமுல்லை வாயினாள்
கன்னமணி வள்ளைக் கருக்காதாள் - பன்னியபுட்

௭௫. சாற்றுங் களந்தனக்குச் சங்கநேர் கூடலாள்
போற்றுந்தோள் வேணு புரத்தினாள் - கோற்றொடிக்கை

௭௬. மேவுகம லாலயத்தாள் விம்பமுலைச் செங்கோட்டாள்
கோவுதர மாமாலக் கோயிலாள் - ளாவலா

௭௭. ஆற்றுலகெ லாமுழுகு முந்தி வலஞ்சுழியாள்
சிற்றிடைநூ லாங்குறுக்கை சிந்தியாள் - வெற்றிசெறி

௭௮. யன்ன பணியல்குன் பாணிக்க நாகத்தா
ளன்ன தொடையி னரம்பையாள் - கன்னியர்கைக்

௭௯. கஞ்ச மிசையிற் கணைக்கான் பகரத்தாள்
பஞ்சடியி னற்கச்ச பாலயத்தாள் - செஞ்சொலாள்

௮௦. பூணு மழகும் புறப்பொருளுந் தன்னிழலிற்
காண வழகெறிக்குங் காந்தியாள் - வீணைமொழிப்

௮௧. பாங்கியரோ நாளும் பணிந்துறங்கும் பாயலிலே
யிங்கொருவ னென்கனவி லெய்தினு - ராங்கவனை

௮௨. யாரென்றே னென்றெரிய லாரொன்று மொத்தரோ
நீரென்றேன் சென்னியிலே நீரென்றார் - பாருமிவர்

௩௮௩. பந்தென்றே னின்குதிபூம் பந்தென்றார் வெண்ணீறே
சந்தென்றேன் போய்வந்தேன் சந்தென்றா - ரெந்தவூர்

௩௮௪. நாடென்றே னல்லுறவே நாடென்றார் கையிலே
போடென்றேன் கோபாலா போடென்றார் - போடுமிது

௩௮௫. கோதென்றே னீயதரங் கோதென்றா ரிங்குண்டோ
வாதென்றே னாடினேன் வாதென்றா - ரோதுசடைப்

௩௮௬. புல்லென்றேன் வந்திழுகப் புல்லென்றார் நெஞ்சிவர்க்குக்
கல்லென்றே னேசமினிக் கல்லென்றார் - நல்லதிவர்

௩௮௭. வம்பென்றே னின்முலைக்கே வம்பென்றா ரெண்ணியதே
னம்பென்றே னம்மையே நம்பென்றார் - கொம்புமிவர்

௩௮௮. வாக்கென்றே னுடனேய வாக்கென்றா ராருடனே [வான்
தாக்கென்றேன் கொங்கையொடு தாக்கென்றார் - போக்க

௩௮௯. போமென்றே னல்வேதம் போமென்றார் பித்தரிவ
ரோமென்றே னேதுமறியோ மென்றார் - தாமரைக்கைத்

௩௯௦. தீயேதென் றேன்காமத் தீயென்றார் கண்விழித்தேன்
போயே மறைந்தார் புறம்போகா - ராயவரைச்

௩௯௧. சொல்லி யருளுமெனத் தோகையே கோகிலமே
மெல்லியலே கொம்பே விளைத்தேனே - வல்லியே

௩௯௨. பொன்னே யிளமானே பூவையே பொற்கிளியே
மின்னே யநங்கன் விசயமே - யன்னமே

௩௯௩. கேளுநன் கனவு கிடையாக் கனவுகா
ணுளுந் துணையிறைவ னுனன்காண் - காளனுடன்

௩௯௪. செங்கையத்தி பூசித்த தெய்வத் திருவுடம்புன்
கொங்கையத்தி பூசைதனைக் கொள்ளுங்காண் - சங்கரனை

௩௯௫. நற்கனிவாய்ப் பூசித்தா னன்கனிவாய் நீபோலுன்
பொற்கனிவாய் நீரும் புலப்படுங்காண் - கற்கனிந்து

௩௯௬. நல்குநா கத்தை நயந்தபிரான் பேரருளா
லல்குனா கத்தை யறியுங்காண் - செல்கோயிற்

௩௯௭. சேமநூ லிற்செய் சிலந்தியையாட் கொண்டவனுன்
காமநூ லிற்குங் கனிவான்காண் - டாமதியா

௩௯௮. னென்று பொருள்விரிக்கு மெல்லைக்க ணெவ்வுலகுஞ்
சென்று பணியரனார் சிற்பரனார் - குன்றதனிற்

௩௯௯. சப்பாதி போற்றினார் சங்கார நீற்றினார்
பம்பா நதியார் பரகதியார் - செம்பொற்

௪௦௦. சிலைவடத்தார் கஞ்சன் சிரமடர்த்தார் விண்ணோர்
தலைவடத்தா ரந்தகனைச் சாய்த்தார் - குலைவடர்த்தா

ச0க. ரன்பர்க்குத் தோற்றுவா ரையர்கா ளத்தியா
ரின்பத் திருத்தேர்மே லெய்துதலு - முன்பிரவிற்

ச0உ. கண்ணுறக் கண்ட கனவை வரக்கண்டாள்
பெண்ணு மவர்க்கிதுவே பேறென்று - ளெண்ணியவர்

ச0ந. தம்மைப்போற் செங்கைத் தளிர்முடிமேற் சூட்டினு
ளம்மைக்கண் மஞ்சனநீ ராட்டினுள் - வெம்மைமனம்

ச0ச. பித்தேறி னுள்பெண் பிணைத்தேறி னுளம்பூங்
கொத்தேறி யங்கங் குழைந்திட்டாள் - புத்தரசை

ச0ரு. மீளத்தி யாணியீர் வேதத் தியானத்தீர்
காளத்தி யாரே கடிதென்று - டோளிற்

ச0சு, கொதிகொ ளரவக் கொடும்பசிக்கு மாதர்
மதியை யிரையிடவோ வந்தீர் - புதிய

ச0எ. வுடப்போ டுயிரோ டுலாவுநரைப் பூண்ட
வடம்போல வாக்கவோ வந்தீர் - படிந்து

ச0அ. பரவு மிருவர்விழி பற்றுமலெங்கள்
வரிவிழியுங் கைக்கொளவோ வந்தீர் - கருதி

ச0கூ. யெலிக்கு முடியிடுநீ ரின்றே யிவளைப்
புலிக்கு முடியிடவோ போந்தீர் - பலிக்கு

சக0. மொருமாலை வேண்டி யொருமாலைக் கஞ்சும்
பெருமாலை நீக்கீர் பிரானே - யுருகி

சகக. வருவார்க்குப் பேசி வரந்தருவீ ரன்றே
திருவாய் மலரீர் சிவனே - துருவி

சகஉ. யெரிகால் விடம்போ லிருள்வந்தா லென்ன
பரிகாரஞ் சொல்லீர் பரனே - யரிவளர்த்த

சகந. வெற்றிக் கணைக்காமன் வெஞ்சாபப் போர்க்குநீர்
நெற்றிக் கணைக்காட்டி நில்லென்னீர் - முற்றும்

சகச. பொருளாள ராயிருந்தும் பூண்டவளை கொண்டே
ரருளாள ரேசலமென் னுளீர் - மருளானேன்

சகரு. பிள்ளைப் பழிபோதும் பெண்பழிவேண் டாமென்னுங்
கிள்ளைக் குரலிரக்கங் கேளாதே - தள்ளி

சகசு. நடந்தா ரிவளிங்கே நன்மரம்போ லின்றுண்
மடந்தா யெனவழைத்து மானுர் - கடந்ததற்பின்

அரிவை.

சகஎ. ஆரமுத வண்ணத் தலங்காரத் தூரியத்தைச்
சீருடனே தோய்த்துத் திசைமுகத்தோன் - பாரிற்

௪௧௮. சதிராக வோவியத்தைச் சஞ்சரிக்கக் கீறு
மதிரூப லேகை யரிவை - புதியவுறுப்

௪௧௯. பத்தனையுந் தத்தமிலே யாபரணம் போலுடலுக்
கொத்தழகு பொங்க வொழுகுவாள் - மெத்து

௪௨0. மதுர விளங்கென்றன் மன்றலிளங் காவி
னிதழி விளமெல் லியலாள் - முதியபகி

௪௨௧. ரண்ட மலைய வகிலாண்ட முங்குலையக்
கண்ட வரிபிரமர் கண்மூடப் - பண்டைநா

௪௨௨. ளோரம் பனைப்பெற்று றோகிப் பலிக்காடும்
பேரந்த காரப் பெருங்குழலாள் - சூரஞ்சத்

௪௨௩. தாண்டும் விடைப்புனிதன் சங்கார தாண்டவத்திற்
பூண்ட பிநாகப் புருவத்தாள் - பாண்டரங்கன்

௪௨௪. பூசலிலே முன்பு புவனமெலாஞ் சுட்டெரிக்கும்
பாசு பதமனைய பார்வையா - ளீசன்

௪௨௫. மிகைத்தபுரந் தூளாக வில்வளைத்துச் சற்றே
நகைத்தநகை யன்ன நகையாள் - பகைத்தெண்

௪௨௬. பகட்டைத் திசையொதுக்கிப் பண்டையய னண்ட
முகட்டையிடித் தன்ன முலையாள் - வகுத்தகலை

௪௨௭. யோதுசம யங்க ளுணராமற் குத்திபடும்
வாதுபொரு ளொத்த மருங்கினாள் - பூதலத்தி

௪௨௮. லாதாரச் சேடனுமஞ் சல்குலாள் கூர்மத்தைப்
பாதாளத் தேதுரத்தும் பாதத்தாள் - மேதினிமேற்

௪௨௯. கல்லா லடியோற் கடவுளரு நான்முகனு
மெல்லாரு மேத்து மெழிலினாள் - பொல்லாக்

௪௩0. கறைபற்றி யீரொண் கலையோன் குறைய
வறுபத்து நாலுகலை யார்ந்தா - ளிறைவுற்

௪௩௧. றநங்கனதி காரியிருந் தங்கரங்க போகந்
தினங்கருதிச் செய்யச் சிறந்தா - ளினஞ்சூழ

௪௩௨. முன்னாட் செழுநிலா முற்றத் தரியணைமேற்
பொன்னாட்டி லிந்த்ராணி போலேறித் - தன்னைக்

௪௩௩. குறுகி யொருவிறலி கொண்டாடச் சாந்து
நறுவிரையும் பூமலரு நல்கி - விறலியே

௪௩௪. நாரியரை யாட்கொண்ட நாயகர்க்குள் ளேசிறந்த
பேரழகு நாயகரார் பேசென்ன - நேரிழையே

௪௩௫. தாயி லறம்புரிந்த தங்கைக்கு மாறாய
சேயிழையா ளுண்மைதனைச் செப்புதுபோ - தூய

௪௩௬. முகமிழந்து தன்மனைவி மூக்கிழந்து மின்ன
மகமகிழ்வா னைச்சொல்ல லாமோ - மகமதிலே

௪௩௭. தேய்ந்தானைப் பல்லொடியச் சென்றானைப் பூங்குயிலாய்ப்
பாய்ந்தானைப் பேசிற் பழுதன்றோ - காய்ந்தளவி

௪௩௮. னீறாயி னானை நிறத்தினுதை பட்டானைக்
கூறான கையானைக் கூறுதுபோ - தேறி

௪௩௯. லருத்தியுள்ள பெண்ணுக்கு மாணுக்கு நாதன்
பொருத்த சிவனேகாண் பெண்ணே - கருத்துனக்கென்

௪௪0. சொல்லென்ற போதே சுடுதென்ற லேதென்று
னல்லென்ற பாவிக் ககப்பட்டாள் - கல்லால்

௪௪௧. விரவிதேர் வந்தானு மெல்லியலீர் நம்மூர்க்
கிரவிதேர் வாராதிங் கென்றாள் - கரதலத்தி

௪௪௨. லன்று திருவிளையாட் டானநாட் கண்புதைத்த
தின்று முளதோ விறைக்கென்றாள் - கொன்றைக்

௪௪௩. கிணைவிழியின் முத்துகுத்தா ளெய்யாதே யென்று
கணைமதனைத் தாழுங் கதைபோ - லணைமேல்

௪௪௪. விழுந்தா ளெழுந்தஞ்சி வேதாவின் கற்பங்
கழிந்தாளிற் கங்குல் கழிந்தா - ளெழுந்தாள்பி

௪௪௫. னேனைக் கருங்குழலீ ரின்றைக்கெவ் வாறுபெரு
மானைப் பிடிக்க வகையென்றாள் - கானக்

௪௪௬. குழலிலே கண்ணிவைத்தாள் கொங்கையில்வா ரிட்டாள்
விழியைவலை யாய்த்திரைய விட்டாள் - பொழுதுணர்ந்து

௪௪௭. நின்றாள் வழிநோக்கி நிற்பா ணிலையறியச்
சென்றாடு தீர்த்தன் சிராப்பளியான் - கன்றாப்பூ

௪௪௮. ரொள்ளிய தாணு வொருபாலன் பாலாழிப்
பள்ள னயனெழுந்த பாகத்தான் - றள்ளித்தன்

௪௪௯. குன்ற மிடந்தவனைக் கொல்லாமற் பாரிடந்த
பன்றி சபதம் பரிகரித்தா - னன்றறியாப்

௪௫0. பாணனிடத் தொன்றியருட் பாணனைக்காத் தான்வடநூற்
பாணனியாழ்ப் பாணன்பண் பாடினான் - சேணகரா

௪௫௧. னப்பாலைக் கப்பாலா னப்பாலற் கேவலைவா
னிப்பால னண்டதிறந் தெண்ணகையான் - மூப்பாலா

௪௫௨. முத்தியான் முத்தியான் முத்தா வணமகிழ்வான்
மத்தியா னக்கதிரின் வைகுவான் - பத்தி

௪௫௩. யரிச்சந் திரனை யருச்சுனனைத் தன்கண்
கரிச்ச பகீரதனைக் காத்தான் - றரிச்ச

௪௫௪. மரிச்சவரை யென்று மரிப்பியா னண்ட
மரிச்சரிச்ச தூளே யணிவான் - விரிச்சிருவர்

௪௫௫. பாடுஞ் செவியான் பரத்தையடை யார்செவியா
னூடுஞ் செவியா னருட்செவியான் - காடணுகிப்

௪௫௬. பன்னியர்கள் கூறை பறித்தான் பசுங்கனக
மின்னியநற் றேரேறி மேவினான் - முன்னிவளுந்

௪௫௭. தானை கொடுநடந்து தாக்கினாள் காளத்தி
யானை வலையி லகப்படுமோ - வானமுய்ய

௪௫௮. வெம்புரகேசரியை வெள்ளுகிரி னுள்ளுஞ்
சிம்பு ளொருவருக்குச் சிக்குமோ - வம்புதெரி

௪௫௯. வெஞ்சாப வேடன் விழிபறித்தே யுட்புகுத்த
பஞ்சா னனந்தான் பயப்படுமோ - கஞ்சநறும்

௪௬0. பூவிற் புலிநகத்தன் பொற்கைநகத் தானுறக்கு
மாவிற் புலியொருவர்க் கஞ்சுமோ - நாவிலிவள்

௪௬௧. பன்கலைகற் றுண்டோ பயமுறுத்தப் போய்ப்புகுந்தா
டன்கலையுந் தோற்று டரங்கித்தாள் - புன்கலைகள்

௪௬௨. போலே பெருமானும் புன்முறுவல் செய்துதேர்
மேலேக மற்றை விழாவீதிப் - பாலொருத்தி

தெரிவை.

௪௬௩. பக்கமலை வேதா வழகர்பு ராசியிலே
தக்க மதிமந் தரநாட்டி - மிக்க

௪௬௪. கரணவடம் பூட்டிக் கலையாற் கடையத்
திருவவதா ரஞ்செய் தெரிவை - சுருதிபணி

௪௬௫. நங்கயிலைக் குன்று நறைக்காந் தளுமனைய
செங்களபக் கொங்கையாள் செங்கையா - லிங்கிதவேள்

௪௬௬. வில்லின் வரிநாரி மென்கதலித் தண்டனைய
வல்லி யுரோமத்தாள் வாமத்தாள் - சில்பொழுதி

௪௬௭. லல்கு மிமையோ ரமுதுஞ் சிவனமுது
நல்குமத ரோட்டத்தா ளூட்டத்தாள் - புல்காமல்

௪௬௮. வண்டகலுஞ் சண்பகமு மாயோன் வலம்புரியுங்
கண்டனைய துண்டத்தாள் கண்டத்தாள் - வெண்டரளச்

௪௬௯. சோதிக் கழையெனவே சூதத் தளிரெனவே
சாதிக்குந் தோளினா டாளினாள் - சீதளித்த

௪௭0. நீண்மண் டிலத்து நிலாவு மிருளுட்போற்
கேழ்மந்த காசத்தாள் கேசத்தாள் - சூழ்மணியின்

சஎக. பைக்கொண்ட மாதலையும் பங்கயமு மென்றுலகோர்
கைக்கொண்ட தந்தத்தாள் கந்தத்தாள் - செய்க்குண்

சஎஉ. மடையோதி மப்பெடைக்கும் வஞ்சிக் கொடிக்கு
மிடையா நடையா ளிடையாள் - படைமதனால்

சஎங. வாசித்தார் கொங்கைகளை வாசித்தார் கூந்தலுக்கு
வாசித்தார் கொய்பூ வனத்திலே - தூசினிடை

சஎச. கண்டு கொடிகள் கடிது பரமேற
வண்டு விழியின் மறைவெய்தத் - தொண்டையிதழ்

சஎரு. தன்னை யுறநோக்கித் தத்தை முகஞ்சிவப்பக்
கன்னி மயில்வெருவிக் கண்பரப்ப - வன்னமுலை

சஎசா. வற்கண்டு கூட்டமிட மஞ்சரிகள் கண்டனைய
சொற்கண்டு நைந்துகனி சோர்ந்துவிழ - நிற்குங்

சஎஎ. கிளைத்தோளைக் கண்டு கிளைவளைய மூரன்
முளைக்கே முலைகண் முகிழ்ப்ப - வளைக்கடகப்

சஎஅ. பாணித் திரள்கண்டு பல்வெங்கள் கைகுலைப்ப
மாணிக்கப் பீடத்தில் வந்தேறி - நீணிலத்தி

சஎகூ. லஞ்ச மவற்றைமெலா மஞ்ச லெனநிறுத்தி
வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று - விஞ்சியவென்

சஅ0. றுசை யுரைபோ யருட்கயிலை யார்க்கென்ன
மாசுணமுண் டஞ்சவேன் மற்றென்னப் - பூசலிடுங்

சஅக. கோகிலத்தை யேகென்னக் கோகிலமு மும்பர்கோன்
மாகுயிலாய்ப் பட்ட வகைசொல்ல - மோகத்தை

சஅஉ. யிட்டமத னுபோ யிசையென்ன மற்றவனுந்
துட்ட நயனஞ் சுடுமென்னக் - கிட்டிமால்

சஅங. வண்டு பகரென்ன வண்சிலந்தி நூல்பிணிக்கி
னண்டி விடுவிப்பா ரார்ரென்னத் - தண்டலையிற்

சஅச. பூவைகா ளன்பர்பாற் போமென்ன வேடனுளன்
பாவையறி யாயோ பகரென்னக் - கோவித்து

சஅரு. மாங்குயிலின் மெய்கருக வண்டு பொறியுண்ண
தேங்கணைத்திற் பூவை திளையெய்த - வேங்கித்

சஅசா. துரத்துமிளங் காற்றுழலச் சூறைகொளும் பஞ்ச
சரத்தனரு வாகச் சபித்துத் - திருத்திழையீர்

சஅஎ. பொல்லா மரத்தின் பொழிலைத் துறந்துபோய்க்
கல்லா லடியதனைக் காண்பேமோ - நல்லபணி

சஅஅ. மத்தகத்தின் மீதிலே மாணிக்க மிட்டவர்க்கு
முத்தமிட நாமு முயல்வேமோ - பத்திநூல்

சஅகூ. கீரனை வைக்கொண்டு கேட்டார் தொடைநமது
கீரனா வைக்கொண்டு கேட்பேமோ - தாரணியி

சகூ0. லவ்வே தனைநினைந்தா ளையரோ யாசையெனு
மிவ்வே தனைநினையீ ரென்பேமோ - செவ்வேயாய்

சகூக. மெச்சிமவான் றன்மகளார் வேந்தை மடலெழுதிப்
பச்சிமவா சற்படிந்து பார்ப்பேமோ - நிச்சயித்துக்

சகூஉ. காமருவு நீழற் கனைமுகரி நீர்க்கனக
மாமணலிற் கூடல் வளைப்பேமோ - நாமெலாஞ்

சகூங. சொல்லீ ரனைவருஞ் சோகமே னிப்பொழுதே
வல்லீ பவனி வருவரெனு - மெல்லேக்கண்

சகூச. வட்டக் குடையநந்த மாமன் மகத்திமையோ
ரிட்டத் தினைக்கெடுத்தா ரென்றூட - முட்டத்தன்

சகூரு. சீத விழியென்று சீர்ப்பதத்தை முன்பணியுஞ்
சோதி மலரைச் சுமப்பானும் - போதிலே

சகூசா. தங்கித் தனது தலையென்று பிச்சைகொளுந்
தங்கக் கலத்தைச் சுமப்பானுஞ் - செங்கையிலே

சகூஎ. யாபரணந் தன்னை யருளிற் சுமப்பானுந்
தாபதரும் போற்றத் தடந்தேரிற் - பூபரண

சகூஅ. குண்டலத்தான் சைலங் குடிகொண்டா னோர்மூன்று
மண்டலத்தான் மூவிரண்டு மண்டலத்தான் - கண்ட

சகூகூ. சலந்தரனைக் கொன்றான் சதாசிவனாய் நின்றா
னலந்த வடியாரை யாள்வான் - பலந்தருநற்

ரு00. காளகண்டன் விண்ணோர்கள் கண்டன் சசிகண்ட
னீளகண்டன் கண்ணின்ற நெற்றியான் - கீளுடையான்

ரு0க. பூளை யணிசடையன் போற்றியால் பூசிக்க
வாளையுமி மூழ்மூழி வழங்கினோ - னூருந்

ரு0உ. திடத்தொடுவந் தானிவளுந் தெருக்குத் தெரும்
வடத்துக்கு நேரே வடமுங் - கொடிக்குக்

ரு0ங. கொடியுங் கொடுவந்தாள் கும்பமெதி ரிட்டாள்
வடிவஞ்சுக் கேயுண்ட மாற்று - னிடையிலே

ரு0ச. யெய்தா னிவளொருத்தி யென்செய்வா ளெய்தவனை
வைதாள் சிவன்கண்ணை வாழ்த்தினாள் - கைதா

ரு0ரு. னயர்த்தாள்பொன் பூண்டா ளவர்மேனி தீண்ட
வியர்த்தாள் பெருமூச்சு விட்டா - ளுயிர்த்தா

ரு0சா. டருமமுரைத் தீரென்றாள் சார்ந்தாரைக் காத்தார்
விருதுவிடா தேமயிலை மீட்டார் - தெருவகல

பேரிளம்பெண்.

௫0எ. மண்ணரசர் விண்ணரசர் மாற்றரசர் போற்றுபெரும்
பெண்ணரசெ லாம்பணியும் பேரிளம்பெ - ணண்ணி

௫0அ. யியலு மிசையுமி ரெண்ணிரண்டுங் கண்டு
மயிலுங் குயிலு மருவாள் - புயலொழுங்கு

௫0௯. நீரத் தெழுதலிலாத் தெண்டிரைபோ லஞ்சனங்க
ளோரத் தெழுதாத வொண்கண்ணாள் - சேரத்

௫௧0. திருத்தி யெவர்க்குஞ் செவிபொதிந்த விண்ணோ
ரருத்தி யசனவச னத்தா - ளொருத்தி

௫௧௧. முலைவளைத்த மார்பர்க்கோ முன்னிற்பே மென்று
தலைவளைத்து நின்றபடி தானோ - சிலைவடத்தா

௫௧௨. ளெம்மலையுந் தாழவா ழிக்கயிலை யைத்தாழுஞ்
செம்மையுட னேவணக்கஞ் செய்தவோ - தம்பி

௫௧௩. யுருக்கமறக் காணிக் குடன்பிறந்த மல்லா
னெருக்கியுடன் சாய்ந்த நிலையோ - செருக்கி

௫௧௪ வரிவண் புளக மலையான போதே
சரிவுந் தருமென்று தானோ - தெரியாத

௫௧௫. பொய்யென்பா ரிவ்விடையைப் பொய்யோமெய் யோவென்
பையவிறங்கி யெட்டிப் பார்த்தவோ - மெய்யா

௫௧௬. மிடையுமிடை யிங்கே யிருக்கொணா தென்று
படியி லிடந்தேடும் பண்போ - நடுவே

௫௧எ. யெழுகளியர் வாழ்வி லிறுமாந்தார்க் கவ்வாழ்
வொழிய முடிவளைத்தற் கொப்போ - விழியினாற்

௫௧அ. சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து பின்னிடைந்த
வெங்கும்ப வாவின் விகாரமோ - பொங்கப்

௫௧௯. பொருப்பை வளைத்தானைப் போர்பொருவோ மென்று
விருப்புலகோ டாகின்ற வீறோ - மருப்பானை

௫௨0. யுற்றிறைஞ்ச மாகண் டடல்வளைத்த வோவென்னச்
சற்றிறைஞ்சி நின்ற தனதடத்தாள் - கற்றைக்

௫௨௧. கரிய குழற்கிரண்டு கன்னியரே சேரு
மிருகழலே சூடுமல ரென்றுஞ் - சரிவுறினு

௫௨௨. மற்புதமாங் கொங்கைக் கடலானை பூசித்த
பொற்புடைய மேனியே பூணென்றுஞ் - சொற்பதத்தி

௫௨௩. னந்தா விளக்கெனவே நக்கீரர் சொன்னதிரு
வந்தாதி யேகா தணியென்றும் - புந்தியுடன்

ருஉச. மெய்க்காளன் பூசித்தார் மேற்சா ளரங்கொழுகை
கைக்கா கியகங் கணமென்றுந் - திக்கெலா

ருஉரு. மின்னுதற்குச் செய்கோயில் வெள்ளிவட்டி னன்னீறே
தன்னுதற்குச் சிந்தூரந் தானென்றும் - பன்னுதற்கு

ருஉசு. வான்சிலப்பி பூசித்தார் வண்சிலம்பைச் சூழுவதே
தேன்சிலம்பு பூந்தாட் சிலம்பென்று - மூன்சுவைத்தார்

ருஉஎ. நற்பணிகள் செய்வதுவே நம்பணிக ளாமென்றும்
பொற்பணிகள் பூணுக பொற்பினாள் - கற்பகத்தி

ருஉஅ. னேடலங்கு மாலை யிளம்பாளைத் தேமாலை
நீடரங்க முத்த நிலாமாலை - யாடரங்கிற்

ருஉகூ. சோதி வயிரச் சுடரின் றவிசேறித்
தாதி யொருத்தி தனைநோக்கி - வேதிகையிற்

ருங0. சந்தமாப் பன்மணிக டன்முன் பரப்பென்ன
வந்த மணிக ளவைபரப்ப - முந்தி

ருஙக. நிறைகூ டலைவளைத்தா ணீலத்தைக் கண்டா
ளிறையோன் களங்கண்டே னென்றாள் - பிறகினிய

ருஙஉ. செம்பவளங் கண்டா டிருமேனி கண்டதுபோ
லும்பர்பிரா னாரமுலைக யுன்னினாள் - கொம்பனையாள்

ருஙங. பச்சைதனைக் கண்டாளோர் பாதிமையென் போல்வார்க்கு
வச்சவடி வோவென்று வாழ்த்தினா - ளிச்சை

ருஙச. வயிரத்தைக் கண்டாள் வயிரத்தா ணங்க
னாயிருக்குச் சார்பென் றுரைத்தா - ளயர்வுடனே

ருஙரு. முத்தைக்கண் டாளிதுவேய் முத்தோவென் றாளயலா
ரொத்தைக்கண் டாயெனவே யேகினா - ரத்தனையுங்

ருஙசு. காணச் செழுந்தென் கயிலாய மாமலையா
னாணிச்செம் பொன்முகரி யாற்றினான் - வாணி

ருஙஎ. யரிபிரமர் போற்றுபுரி யாற்றார்நன் னாட
னுரியதிருக் காளத்தி யூரான் - வரியளிகள்

ருஙஅ. கூடிவிளை யாடுதிருக் கொன்றைச் செழுந்தாரான்
பாடியநால் வேதப் பரியினா - னாடினை

ருஙகூ. யாதரிக்கு மொற்றைமருப் பஞ்சந்தி யான்றிதியான்
மேதினியை யுண்ட விடைக்கொடியான் - மூதண்டஞ்

ருச0. சென்றதிரக் கம்பிக்குந் தெய்வ முரசுடையா
னன்றுதிரு நீல்கண்ட ராணையான் - மன்றற்

ருசக. கரந்தையான் செங்கனகக் கல்லா லடியான்
சுரந்தவன்பர் நெஞ்சத் துணைவன் - வரந்தருவா

௫௪௨. னத்துவிதன் சுத்த னருளாம்பெண் ணோர்பாகன்
வித்துவித மின்றி விளைவிப்பா - னத்தனைக்கு

௫௪௩. மான்பகுதி யாங்கார மாவிந்து நாதாந்தத்
தூன்பகுதி யாயுயிரா யுள்ளூறீஇத் - தேன்பா

௫௪௪. யனந்தவித நாம னனைத்துலகும் பெற்றான்
வனைந்த சராசரத்தில் வாழ்வா - னினைந்தடியார்

௫௪௫. பாடவிரந் திட்டான் பசியாற்றி னான்சந்தா
யோடியுழன் றான்புறம்புக் குள்ளானான் - வாடு

௫௪௬. முதலைவாய்ச் சேயழைத்தான் மூங்கைகவி கொண்டான்
குதிரைநரி யாக்கிக் கொடுத்தான் - மதுரையிலே

௫௪௭. கூனகற்றி னான்வெங் கொதிப்பகற்றி னானங்கி
தானகற்றி னான்கற்பந் தள்ளினா - னீனர்களை

௫௪௮. யேடேற்றி வன்கழுவி லேற்றினான் கற்புணையைக்
கோடேற்றி நீற்றறைக் குளிர்வித்தான் - வீடேற்றி

௫௪௯. யிடேற்று வான்புழுக்க ணிருகத் தன்பதியின்
மாடேற்று வான்கட்டு வாங்கத்தான் - கோடை

௫௫௦. வசந்தா டவிதழைத்த வாறாய்ச் சிவந்த
பசந்தாடி யின்னலாயின் பந்தி - யசைந்தாடப்

௫௫௧. பூவுலகெல் லாம்புகழப் பொற்பூவி னன்மாரி
தூவத் திருத்தேர்மேற் றோன்றுதலு - மாவலாற்

௫௫௨. கூட லொழிந்தோடிக் கூப்பிட்டாள் போகாதே
நீடு மணித்தேரி னில்லென்று - டேடரிய

௫௫௩. வள்ளலே தெய்வ மலைக்கொழுந்தே மாமணியே
தெள்ளமுதே தேனே செழும்பாகே - யுள்ளத்

௫௫௪. தொளிவிளக்கே நான்மறைக ளோலமிடுங் குன்றே
தெளிபொருளே தொல்லைச் சிவனே - வெளிவெளியே

௫௫௫. காலக் கடைத்தனியே கண்ணேயென் காட்சியே
மாலைத் திருக்கூத்தே வாரணமே - ஞாலமே

௫௫௬. பல்லுயிர்க்குந் தாயே பசுபதியே பல்லுயிர்கள்
செல்லிடமே யெல்லோர்க்குஞ் செல்வமே - நல்லுறவே

௫௫௭. பாலே பழமேநூல் பாடும் பரங்கருணை
யாலே விளைவிளைவே யாதியே - மூலமே

௫௫௮. யாரா வமுதே யடியேன் மனமுனது
பாரா முகந்தனக்குப் பற்றுமோ - தீரமற்

௫௫௯. சார்ந்தாரைக் காத்தார்மெய்த் தன்மமோ வன்மந்தா
னோர்ந்தாரைத் தள்ளிவிட னீதியோ - சோர்ந்து

௫௬௦. பழைத்தவிழி நீரிலே வாடினேன் பாரீ
ரழைத்தெனைவாழ் விக்கு மரசே - யுழைத்தடக்கை

௫௬௧. யையரோ யும்மைப்போ லாக மெலும்பானேன்
வெய்ய வடிசில் விடமானே - னையம்புக்

௫௬௨. கோடி யுழன்றே னுமையே நினைவானேன்
கூடி யணையாக் குணங்கண்டீர் - வீடு

௫௬௩. ரலைப்பொன் முகரியிலே யாடுவீ ரிந்த
முலைப்பொன் முகரியிலே மூழ்கீர் - கலைத்தெளிவை

௫௬௪. வெண்பாவைக் கீந்தொருவன் வெண்பாவைக் கைக்கொண்
கண்பாவை துஞ்சாக் கனிந்தருளீர் - பெண்பாவி [டீர்

௫௬௫. யிவ்வேட னன்னரி யிணைவிழிமேல் வைத்தானு
மவ்வேடன் போலுநேக் காகாதோ - மைவேட

௫௬௬. ஞானப்பூங் கோதைக்கு நாயகரே யிப்பவனி
மானப்பூங் கோதையனை வாட்டாதோ - தேனக்கு

௫௬௭. வண்டார் குழலார் மணவாள ரேயுயிரை
வெண்டார் குழலாக்க வேண்டுமோ - தொண்டாமென்

௫௬௮. தாமபய மென்னைச் சலதியிலே காத்தநீர்
காம பயமெனக்குக் கற்பித்தீர் - மாமைபயி

௫௬௯. லிச்சைத்தீ வெம்மை யிருக்கவே யென்னுளிந்தக்
கொச்சைத்தீ யைக்கையிற் கொண்டீரோ - பச்சைநிற

௫௭௦. மேலிக் குறவான நிட்டூர மோகொன்றை
பாலிக்கி லீரிதென்ன பாவமோ - சாலவறம்

௫௭௧. பூண்டதிரு மேற்பூச்சைப் பூசநினைந் தேனேதான்
வேண்டுமணி மேனி வெதும்பவோ வாண்டகையே

௫௭௨. யாண்டருளீ ரென்பாளை யாண்டருளா தப்படியே
சேண்டரணி மாதர் திசைமாதர் - நீண்ட

௫௭௩. திரைமடவார் பூமடவார் தெய்வ மடவார்
வரைமடவார் நாக மடவார் - தரைமடவா

௫௭௪. ரெல்லாரு மால்கொண் டிறைவா வெனவிறைஞ்சச்
செல்லா டகக்கிரணத் தேரேறிக் - கல்லொலி

௫௭௫. னத்தன் சதுமுகன்மா லாயிரங்கண் ணன்மணிமான்
சித்திர சேனன் சிவகோச - னத்திசிலை

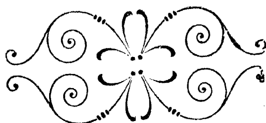
௫௭௬. வேடன் சிலந்தியிரு மெல்லியலார் நக்கிரன்
சேட னடைந்த சிவபிரா - னாடல்

௫௭௭. விருதுகட்டுஞ் சோதி விடங்கன்மால் வெள்ளை
யெருதுகட்டுங் காளத்தி யீசன் - சுருதித்

௩௭௮. திலகனபி ராமன் செறிவீதி தோறு
முலகறியப் போந்தா னுலா.

திருக்காளத்தி நாதருலா

முற்றிற்று.

திருக்காளத்தி நாதருலாப் பாடபேதம்.

காப்பு: சந்தியார். ஆனார்.

க. சிறப்பின்.

உ. முற்பொருள். குலக்குன்றாய். சீலமாய்ச்.

ங. ஐந்தியற்றி. கடந்து தான் புரியு மவ்வேலை. ஆக்குவிக்கும்.

ரு. அடகயில்வார் போற்றும்.

அ. கொற்றமணிக் காஞ்சியிலே.

கூ. தென்றற் கயிலை.

கஉ. தெற்குவருஞ்.

கங. அகத்திய மாங் குன்றி லழைத்த. பாங்காய் - மிகுத்த.

கசா. மும்மைப், பதினா யிரர்.

கஅ. கண்டுதொழ. மற்றவரை.

ககூ. கொல்லென்ன. பிரமத்தி. பிர்ம்மகத்தி.

உக. தோன்றி மலரயனை. பின்னும் - பரமகத்து.

உஉ. அவன் போற்ற முகரிபுவா, நன்மகவை யீயவந்த நாளிலே.

உங. நல்கினேன் - பாடவிகல்.

உரு. தாக்கிய சாபம். வாக்குவியாகும்படிக்கு வாய்தந்தோன்.

உசா. சந்திரன்மா சத்தி.

உஎ. அக்கினிப் பகவன். சந்த.

உகூ. பெரிய சித்திரசேனன்.

ஙO. பேரூராம்.

ஙஉ. கபாலமூர்த்தி.

ஙரு. தீர்த்தத் தமர்ந்தருள்வான். உடைய பொற்.

ஙசா. மாயூரத் திருச்சுனை.

ஙஎ. பாங்கான் - திருத்துமுதல்.

ஙஅ. * கங்கைத்தலத்தான்.

சO. சிவன்பட.

சங. தான் கொள்ள.

சச. பட்டதற்பின்.

சரு. பொருதும். பொருந்தப். உடுக்கச் - செய்நாளில். முன்னாளில்.

சசா. தன்னைப்பே ரிட்டோருங்.

சஎ. காரீட்டி. நீரீனாட்டி.

சகூ. சீர ணவனன்பை. பாரென்றிருக்க.

ருO. நின்றளவில்.

ருக. அப்பிவிட. மற்றைக்கண்.

ருஉ. எண்ணிக்.

ருங. சயிலமடை.

ருச. கீரற் கருளாற் சரீரத்தை.

ருரு. பாண்டியனார் நாட்டிலுந்தன் பாரத்திருவடியை, ஈண்டித் திருவடியி லேறவே.

ருசா. மானாரையிவ்வாறு.

ருஎ. முன்னமறைத்.

ருஅ. காபாலியென்னுங்.

ருகூ. குழலா ருடன்புகழ்ந்து.

சாO. மறைத் தோதுகின்ற பாகவதத் தம்மானை.

சாக. பூசச் சுடுந்திரு. பூசியிடும்.

சாஉ. ஆற்று வளநாடன்.

சாரு. புரத்தா - னனிதஞ்சை. நனிநஞ்சை. தனதஞ்சை. கனதஞ்சை.

சாகூ. கயிலைச் சங்கரனும். நடந்தேமென் - றுலகில்.

எO. இரும்பையெலாங் கூட்டி.

எக. கோயி லலையேறு மாபுரங்கள்.

எஉ. பாகத்தில்.

எங. சச்சன்.

எஅ. * சொல்வார்க் கிலவன். கலைக்காட்டன்.

எகூ - அO. நடை யிரவன். ஒருத்தனன்பு. நாதன் - படியைக், கவரொண் படையெடுத்துக் காககுந்திதியான், மவுனன் கயிலைவடி வாளன் - சுவையூ, ரைருத்தியிடுங் கண்ணப்ப னன்பறிய வேண்டித், திருத்தியன். கருத்தடைத்து.

அக. யோககரணன். புரிவோரை.

அஉ. மானுகத்தன். மோதுநீர்.

அங. சைவத்தா னுய்கை.

---

* இவ்வடையாள மிட்டவைகள் சிறந்த பாடங்களெனக்கொள்க.

௯௧. பேரணையான் றந்த. கீரனா றும். கீரைநாறும்.

௯௩. மேவி வளர்ந்த; விழைந்த.

௯௮. நாகத்தா னம்பிரா னம்பிரா ன். சேகிற்.

௯௯. பழகியெறி.

௧௦௦. தலையின். தருகன்னச் சந் தனஞ்.

௧௦௨. பணியும் பணியும்.

௧௦௬. காட்டுதுர. நீடுதுர.

௧௦௮. கயிலாயவலை.

௧௧௨. * என்றாவிற் பாலானான்.

௧௧௩. தும்பையன் சண்பகன் சுந் தரன் சங்கினன்; சுந்தரன் தந்தி ரன்.

௧௧௫. தெற்கின் கயிலை.

௧௧௭ - ௧௧௮. இரணியமெய்த், திண்.

௧௨௦. நள்ளிருளின்.

௧௨௧. கரந்த.

௧௨௩. * அபிராமி மூளரிக்கு.

௧௨௬. * அங்குரித்து. அங்குதித் து.

௧௩௨. கலவைத் தளிர்சாத்தி.

௧௩௭. பாராது.

௧௩௮. அவ்விருளில்.

௧௩௯. மங்கையுடன் சேக்கை வ ளர்ந்தருளி.

௧௪௦. செருப்பணிந்த.

௧௪௭. தோடும் புறத்தார்த்து.

௧௪௮. சகோதரனென்று. மகோ தரநீ லத்தை.

௧௪௯. மா ணிக்கவடஞ் சேர்ந்தி லங்க.

௧௫௨. ஒன்பதின்ம ருற்ற.

௧௫௩. தாருகனைக் காய்ந்தானுநஞ்.

௧௫௬. ஓர் செங்கை.

௧௫௭. நச்சுக் கிரநவ்வி.

௧௫௯. தொண்டர் குழாங்.

௧௬௦. நாக, சரமதிரச் சங்கந் தழ ங்க. செம்பொ, னரசதிரச் சங்க மதிர.

௧௬௨. போல்வெண் குடைநிழற்ற.

௧௬௩. பார்த்துழல.

௧௬௫. காளாஞ்சி.

௧௬௮. மணிகும்பம்.

௧௬௯. யாழ் - செங்கோடு.

௧௭௧. * அண்சந் திரனைவென் றுண்டவர்க்கு. அஞ்சந் திரற்குவே றுண்டவர்க்கு.

௧௭௨. வள்ளலனு மத்துவச.

௧௭௩. கிரியுமரியும். கரியுமறியுங் க டாவு.

௧௭௫. ஊனுருகிச்.

௧௭௬. தோழனும் பொற், பெற்ற.

௧௭௭. * எனு மாதாரபூதர்.

௧௮௩. கருரர்.

௧௮௪. தர்க்க.

௧௮௫. கண்டோரும். கொண்டோ[ரும்.

௧௮௬. நின்றோரும். * சிவன்செல் கன்வழியே சென்றோரும்-பாவனைக் குள்.

௧௮௭. விளக்கேத்தும் வித்தகரும்.

௧௮௮. பண்களித்துப்.

௧௯௦. * பூழியருங் கேரளரும்.

௧௯௨. சிட்ட ருயரநின்று சேவிப்ப.

௧௯௪. ஆறு கோத்திரரும். பண் டைநூற்.

௧௯௫. * சுத்தசிவாகமத்துத். வே தபாறகரரும்.

௧௯௮. வைத்தகோயிற். உத்தரிக்கு ங் கூல முடையாரும்.

௧௯௯. தேவ ரடியா, ரறு.

௨௦௦. பொலிந்தேற. பொலிந்தோ ங்க.

௨௦௨. பத்துப்பிறப்புப். செத்து ப்பிறவாச்சிவன். நித்திரையிற்.

௨௦௪. நம்பிக்கு முன்னின்ற.

௨௦௭. கொழுந்தன்

௨௦௮. நாக குலத்திலுள்ள நாக.

௨௧௪. * அலைவா ழலையளகத் தா ரும்.

௨௨௫. தேவிமார்.

௨௨௭. முந்தித்தான்.

௨௨௮. தேங்கொடிரு மாலிகையை ச் சேவியீர். திருவாசிகையைத் தெண் டனிடீர்.

௨௩௨. * மேலேயிருந்த.

௨௩௭. பூவையணிந்தீர். காயைய ணைவீர்.

௨௪௫. வாயிற் பிறவாத.

௨௪௬. குளிர்தாளம்.

உ௪௭. வேட்டிருக்குந்திண்ணனார்.
உ௪௯. தழுவும் புயங்கேசன்.
உ௫௦. சோமனெறிச்சடை.
உ௫௧. காமன் காவியம் போல்.
உ௫௩. அமுதக்குடமு மாக விருந்து. என்றவிட.
உ௬௩. ஞானவொளி.
உ௭௨. எற்றத் துரவான். சாற்றிய நீர்.
உ௭௩. புரவலனேய்.
உ௭௯. எனக்கென்பாளை.
உ௮௨. நாவிற் செறியாகாண்.
உ௮௩. * பாற்கடலீந் தாரையார்.
உ௮௮. அகப்படாதென்ன. கொண்டிருந்தாள். நாட்கொண்டிருந்தாள்.
உ௯௧. * ஆலினடையா ளலையாற்றிள; ஆல் - வயிறு.
உ௯௩. சிறுத்து.
உ௯௪. கணையென்ன வெழுங்கண்ணாள்.
உ௯௫. அமுதரணி யாட் கொண்டாள்.
உ௯௬. * ஒண்டொடியார்.
உ௯௭. ஒத்துக்கண் மையெழுதி யோதியைக்கோ திப்பின்னி.
உ௯௮. * தேருங்குணமும்; குணம் - நாணுகிய வண்டு.
உ௯௯. பணிக்காந்தி.
௩௦௭. விஞ்சவே.
௩௧௧. போதில் விளையாடும் போதிலே.
௩௧௩. கழைக்காயங் கண்டங்.
௩௧௭ - ௩௧௮. கீழும், படிநிரையுமாலயனும் பல்லுயிருங் காண.
௩௧௯. மலைக்கொழுந்தன் மார்பிலே வைக்க.
௩௨௨. மான்மேல்.
௩௨௩. மீதொருத்தி.
௩௨௬. புல்லாவிலை.
௩௨௭ - ௩௨௮. நல்லுடம்பிற் - குற்றுடம்பு செய்யோமோ கூத்தாட்டங். குற்றுடம்பு - குறுமையான வுடம்பு; திருக்குற்றாலத்தில் திருமால் சிவபெருமானானது ஈண்டு அறியற்பாலது. நிற்றமொரு.

௩௨௯. சங்கத் திடோமோ.
௩௩௨. * மதிச்சுமடர்; —மதியாகிய சுமையடையை உடையவர்; மதுரையிற் பிட்டுக்கு மண்சுமந்தது ஈண்டு அறியற்பாலது. இதத்தோடு நஞ்சை யிடோமோ.
௩௩௬. ஏழைக்குக் காட்டினீர்.
௩௩௭. முப்பங்கை யுங்கடந்து.
௩௩௯. ஆடும் பரதத் தவன் சுரதக் கூத்தாடக், கூடுமிரு தாளக்.
௩௪௦. புகன்று புகல்.
௩௪௧. மோசமுறக்.
௩௪௨. விடைபிரித்த.
௩௪௪. * காற்பொடியா னேனிலையே. காற்பொடியொவ் வானிந்தப்.
௩௪௬. ஏழுநிலக்.
௩௫௦. வேரோடிய.
௩௫௧. தொழு. மேலாடு.
௩௫௩. பணிந்தாள் புழுங்கினாள்.
௩௫௫. * அண்டவெளிதினி. விண்டவரும்.
௩௫௬. மாதினிடத் தாறென்ன.
௩௫௭. மடவாளைக் கண்டனையே நெஞ்சங் கரைந்தாயோ.
௩௬௩. அல்லல், காண்டா யெனுமிந்தக்கள்வரை.
௩௬௪. சீரூர் பரிபுரத்து. ஆரூரன்.
௩௭௦. * செய்தாலம் மங்கையர் போல் வாயென்றே.
௩௭௪. * வள்ளை கருகாதாள்.
௩௭௬. * விம்முமுலை.
௩௭௭. * நூலாங்கொறுக்கை சிந்திப்பாள்.
௩௭௮. பன்னு துடையின் பரம்பையாள்.
௩௭௯. * கணைக் கால் வராலினத்தாள்.
௩௮௦. புறம் பொருளும்.
௩௮௧. யானும்.
௩௮௪. போக்கரோ.
௩௮௯. பித்தரிவ, ராமென்றேனே துமறி யாமென்றார்.
௩௯௩. ஆரூந் துறையிறைவ ராணோர்காண்.
௩௯௬. பேரருளன்.
௩௯௯. அம்பொற்.

௪00. விண்ணோர் சிரவடத்தார் கஞ்சன்.
௪0௪. * அம்பின், கொத்தேறி.
௪0௫. வேதாத் தியானத்தீர்.
௪0௭. ஆக்கிடவோ.
௪௧௩. சாபம் போக்கினீர்.
௪௧௬. நன்மான்போல். எனவணை த்தார்.
௪௧அ. அதிரூப ரேகை.
௪௧௯. அழகு செய்ய.
௪௨௪. பூசலிடு முன்னே.
௪௨௫. நகைத்தமுகை.
௪௩0. * ஆய்ந்தாள்.
௪௩௧. அநங்கவதி காரியிருந் தந்த ரங்க போகந்.
௪௪௨. * திருவிளையாட் டாடினாள் கண்புதைப்பது.
௪௪௪. அஞ்சுவேதாவின்.
௪௪௬. வலை யாய்த்திரைய வீசி னாள்.
௪௪௭. நிலையறிவான்.
௪௪அ. * ஒருதாணு பாலாழி.
௪௪௯. பரிகரித்தான் மன்றேறி.
௪௫௧. முப்பாலான்.
௪௫௨. * முத்தா ளணைமகிழ்வான்-மூன்று திருவடிகளையுடைய பிருங்கி முனிவரை மகிழ்பவர். [ண்ட.
௪௫௯. * உட்புகுத்தும். உட்கொ
௪௬௧. * போய்ப்பயந்தாள்.
௪௬௬. வில்லி னிவர்நரி.
௪௬௯. * சூதக்குழையெனவே.
௪௭௪. மறையெய்த.
௪௭௫. வெரிநிற் கண்புதைப்ப.
௪௭௬. மஞ்சரியைக் கண்டளகம்.
௪௭அ. * பாணித் தளிர் கண்டு. குலைய.
௪௭௯. அஞ்ச லெனவழைத்து.
௪அ௨. * சுட்டநயனம்.
௪அ௪. * பூவைகா ளன்றில்காள்.
௪அ௫. * தேங்கன்றில் பூவை சிறையெய்த. பூவை திரண்டேற-ஓங்கித்.
௪அ௬. * இளங்கால் சுழல.
௪அஅ. * முத்தமிட்டு.
௪௯௨. * கனமுகரி.
௪௯௪. மாசிமகத்து. இட்டத்தினி தெடுத்தார்.
௪௯௫. சீதவிழி யொன்றிடந்து சீர்ப்பதத்தி லேயணியுஞ்.
௪௯௬. தங்கிக் கிடக்குந் தலை. தங்கித் தனக்குத் தலையென்றே. துங்கக் கமலஞ்சுமப்பானும், செங்கையினில்.
௪௯அ. சைவங். சண்டச்.
௪௯௯. அடியவரை.
௫0௧. அணியன் புருடமான் பூசித்தான், காளைய னன்பகலாக் கண்ணினான்; புருடமான் - புருஷ மிருகம். சிவபெருமானைப் புருஷமிருகம் பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம் திருமழபாடி; இக்கதையை அத்தல புராணத்தா லுணர்க.
௫0௩. சிக்கே யுண்ட. சுக்கேயிட்ட.
௫0௬. காத்த.
௫0அ. இசையும் ரெண் ணிரண்டும்.
௫0௯. * ஓரத் தெழுதவிலா.
௫௧௧. சிலைவடத்தால்.
௫௧௨. இக்கயிலைக்குத்.
௫௧௩. பிறந்தோமென்று.
௫௧௪. * தெரியாதார்.
௫௧௬. * இடையொடியும்.
௫௧அ. சிங்கத்தைக்கண்டு சிறிதிழிந்து செல்லாத.
௫௧௯. உலகோடாகின்ற.
௫௨௬. வான்சிலந்தி.
௫௩௫. * ஏசினார்.
௫௩௯. * அஞ்சந்தி யானையான்.
௫௪௨. அரிதாட்பெண்.
௫௪௪. * அநந்த சரா சரத்தி லாவான். [பந்தி.
௫௫0. பசந்தாடி யின்னிளையின்
௫௫௨. நீடுதிருத் தேர்மேல்.
௫௫௬. பல்லுயிருஞ் செல்விடமே.
௫௫௭. பழமே பரமே.
௫௬௫. இவ்வேட மன்றி.
௫௭௧. மெய்ப்பூச்சு. வேண்டி.
௫௭௫. கண்ணான் கலைமான்.
௫௭௭. வீதி விடங்கனார் வெள்ளை.
௫௭அ. அபிராமஞ்.

திருக்காளத்திநாதருலா அரும்பதவுரை.

காப்பு. விளங்கு அருள் அஞ்சந்தியான். களங்கர் உளம் சந்தியான்.

நூல்.

௩. சண்டம் - கொடுமை. வேலையைந்து - பஞ்சகிருத்தியம்.

௫. அடகு அயில் ஆயத்தோர் - இலைகளை உண்ணுகின்ற கூட்டத்தாராகிய முனிவர்.

௮ - ௯. முதுகுன்று - விருத்தாசலம். தென்றி - தெற்கு.

௧௦. போதன் - பிரமன்.

௧௧. மன்று - சிதம்பரம். மால் இரண்டு யோசனையில் நின்றுதொழுமிடம் திருவேங்கடமலை; 'தொழுதெதிரே கோடேறி, நின்ற முராரி' என்பர்பின்னும்; ௧௨௨.

௧௨. முனி - அகத்தியர்.

௧௩. பங்கு - கூறு.

௧௫. ஆலிக்கும் - முழங்கும்.

௧௬. மொழித்தையல் - கலைமகள். அதிர - நடுங்க.

௧௫ - ௧௭. பாலர்பிறந்து.

௧௮. மகவு - உக்கிரன்.

௧௯. பம்மகத்தி - பிரஹ்மகத்தி.

௨௧, மகம்-மகநக்ஷத்திரம்; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

௨௨. நன்மகவை - ரிபுவென்னும் முனிவரரை.

௧௭ - ௨௩. பிரமதேவர்க்குப் புத்திரர்முப்பதினாயிரவர் பிறந்தது முதலியவற்றை, ஸ்ரீகாளத்திபுராணம் நான்முகச்சருக்கத்தாலுணர்க.

௨௨ - ௨௩. ஈந்து நல்கினேன்.

௨௪. பாங்கலன் - ஒருமுனிவர். வெண்முளரியாள் - கலைமகள்.

௨௬. நீலை - ஒருயோகினிமங்கை; "அமரா, ருலக மாந்தருள் யோகினி நீலையென்பவளும்","கற்பகநறுநிழல், வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மடவரலும்" என்பவை திருக்காளத்திப் புராணம்.

௨௭. அக்கினிப்பிரபன்-ஓரசுரன்; "ஆதரந்திக முக்கினிப் பிரபனு மசுரன்" என்பதனுலுணர்க; திருக்கா.

௨௮. வைதவிசிட்டன் - கௌதமர்; விசிட்டன் - விசேடமுடையவர்.

௨௯. சென்ற - சென்று. மணிமான் - ஓர்இயக்கன்; சித்திரசேனன்-ஒருகந்தருவன்; "திகழ்மணிமான் முன்னியக்கர்", "இனிய சித்திர சேனன் முன் னனையா முசையிற், பனிவிசும்பிடைக் கந்தரு வரும்பணிந் தனரால்"என்பவற்றாலுணர்க; திருக்கா. குன்றம் அண்ணி மாசித்தி கூட்டுவோன்,— தென்கயிலைக்குத் தெற்கே ஸித்தாசலமென்றுமலையொன்றுள்ளது; "அட்டமா சித்திக ளணைதரு காளத்தி" என்பது, திருஞா. தே. கொல்லி. ௧௧.

௩௧. ஒலி - காற்று

௩௩. "வல்லைவரு காளியை வகுத்துவலி யாகிமிகு தார கனைநீ, கொல்லென விடுத்தருள் புரிந்தசிவன் மேவுமலை............காளத்திமலையே" என்பது, திருஞா. தே. திருவி. ௩.

௩௪. மலை-கனகதுர்க்காம்பாமலை; இதுதென்கைலைக்கு வடக்குள்ளது. செல் - இடி. தீர்த்தம் - வச்சிரதீர்த்தம்.

௩௫. அரகரதீர்த்தம் - ஹரஹரனென்பவன் உண்டாக்கியதீர்த்தம்; சிவத்திரவியங்களை அபகரித்த கொடும்பாவத்தால் நரகத்திற்கிடந்து துன்புற்ற கரபனென்னும் ஆதிசைவனொருவன் தன்னைக்கண்டு சகியாமல் சாநந்தரென்னுமுனிவர் ஹரஹரவென்று கூறியதைக்கேட்டு அப்பாவம் ஒழியப்பெற்று ஹரஹரனென்று பெயருள்ள ஓர்ஆதிசைவனாகப்பிறந்து இத்தலத்தையடைந்து வழிபட்டு அவன் உண்டாக்கியது. அங்கேசென்றோர்,ஹரஹரவென்றால்தாரையாகத்

தீர்த்தம் மேலேயிருந்துவிழுமென்றும் சொல்லுவதுண்டு; "உரைதரு மதன்வடபா லோங்கரு வித்தாரை, யரகரவெனின்வீழுமரகர தீர்த்தமெனுச், சுரர்முனி வரர்சொற்றூர்" என்பதனுலுணர்க; திருக்கா. பேராயிரமுடையன் - ஆயிரம்திருநாமங்களையுடையவர்; திருக்காளத்திநாதருக்குத் தனியே ஒருஸஹஸ்ரநாமமுமுள்ளது; அன்றி, மூலத்தானத்துக்குத்தெற்கே ௫ - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ள தருமக்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிய ஸஹஸ்ரலிங்கேசுவரரென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானை இம்மொழிகூறியதாகவும் ஊகித்தற்கிடமுண்டு.

௩௬. மயூரத்திருச்சுனை - மயூரன் பொருட்டு உண்டாக்கியசுனை; கேரளதேயத்திற் பிறந்தவனும் பொருளைவிரும்பித்தந்தையைக் கொன்றமகாபாவியுமான மயூரனென்பவன் அப்பாவத்தால் வருந்தி இத்தலத்தையடைந்தபொழுது சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து விருத்தப்பிராமணவடிவங்கொண்டு தோன்றி அவன்பாவத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தமதுதண்டத்தால் மலையைக்குத்தி உண்டாக்கப்பெற்றது.

௩௭. உருத்திரதீர்த்தம் - திருக்காளத்தீசர் சந்நிதியிலுள்ளது. நீலவெற்பு - நீலமலை; இது மூலத்தானத்திற்குத்தெற்கேயுள்ளது; வைரவக்கடவுளெழுந்தருளியிருத்தலின், வைரவமலையென்றும் வழங்கும். பரத்துவசனுச்சிரமம் - பரத்துவாசமுனிவர் தவஞ்செய்த ஆச்சிரமம். இது மூலத்தானத்திற்கு அக்கினி மூலையில் மலையின்மேலுள்ளது. இதற்கு அருகே அம்முனிவரால் உண்டாக்கப்பெற்ற பரத்துவாச தீர்த்தமும் அதன் அக்கினி மூலையில் அவர்பூசித்த பரத்துவாச லிங்கமுமிருக்கின்றன.

௩௮. எல் - ஒளி. மணிகங்கைத்தடம் - மணிகர்ணிகா தீர்த்தம். இது மூலத்தானத்திற்குத்தெற்கே ஓர்அம்பு வீழெல்லையிலுள்ளது. மாசிமாதத்தில் நடக்கும் பிரஹ்மோத்ஸவத்தில் ௯ - ம் திருநாளிலும் மகர சங்கிராந்தியிலும் திருக்காளத்திநாதர் வேட்டைக் கோலத்தோடு தென்கயிலைமலையைச்சூழ எழுந்தருளி வருதல் இயல்பு. இது மிருகயாவிநோதமென வழங்கும்.

௩௯. நெஞ்சில் அந்தி வண்ணனே.

௪0. அது சிலந்தி.

௪௧. கடுவையும் வரியையுமுடைய காளனென்னும் பாம்பு.

௪௨. செற்றை - செத்தை. இரண்டும் செய்நாளில். உவா - யானை.

௪௪. யானையின்மத்தகம் உடைந்தபொழுது முத்தும் பாம்பின் தலையிலிருந்த மாணிக்கமும் வெளிப்பட்டன. கும்பம் - யானையின் மத்தகம்.

௪௫. கைந்நாகம் - யானை. பைந்நாகம் - பாம்பு. இந்த இரண்டும் சிவசாரூப முற்றன.

௪௭. அவற்றூற் கொண்டருளிய திருநாமம் காளத்திநாதரென்பது.

௩௯ - ௪௭. சிலந்தி, காளன், யானை இவைகள் சிவபெருமானை வழிபட்டு முத்திபெற்ற கதைகளைச் சீகாளத்தி புராணத்துள்ள சீகாளத்திச் சருக்கத்தாலுணர்க.

௪௯. அன்பன் - கண்ணப்பநாயனுர். பார்வைக்கு - பார்வையினிடத்தே.

௫0. இடந்து - பெயர்த்து.

௫௨. மறையோன் - சிவகோசரியார்.

௪௭ - ௫௨. "வாய்கலச மாகவழிபாடுசெயும்வேடன்மலராகுநயனங், காய்கணையி னுலிடந் தீசனடி கூடுகாளத்தி மலையே" என்பது திருஞா. தே. திருவி. ௪. கண்ணப்பநாயனுர் சரித்திரத்தைப் பெரியபுராணம், கண்ணப்பநாயனுர் புராணத்தாலும், சீகாளத்தி புராணம், கண்ணப்பச் சருக்கத்தாலு முணர்க.

௫௩ - ௫௪. அந்தாதி - கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி. கீரன் - நக்கீரர். தியாகம் இந்தாவெனத் திருமேனி தந்தோன். நக்கீரர் சரிதத்தைச் சீகாளத்தி புராணம்

நக்கீரச்சருக்கத்தாலுணர்க; "சங்கத் தோன்வேண்டச் சரீரத்தை யேயுத வித், துங்கத் தியாகியெனத் தோன் றுமக்கு" என்பது, இரத்தினகிரியுலா.

௫௫. பாவலன் - நக்கீரர். 366

௫௬. புண்டரீக விழிமாருர் - மது ரையிலிருந்த மாணிக்க வல்லியென் னும் பரத்தையின் புதல்வியர்களும் முறையே அம்பிகலை, காந்திமதி யென்னும் பெயரையுடையவர்களு மாகிய இரண்டுகன்னியர்கள். இரும் பு - நெருப்பிற் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு. இவர்கள் முத்திபெற்ற சரி தையைச் சீகாளத்தி புராணம், கன் னியர்கதைச் சருக்கத்தாலுணர்க.

௫௭. புகலியார் வேந்தன் - திருஞா னசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

௫௮. "கல்லாலின் கீழிருந்த காபா லிகாண்" என்பது, திருநா. தே. திரு த்தா. ௮. கணநாதன் - டி. ௭, ௯, ௪; சுந். தே. க, ௯, ௧௦. நாவலான் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௫௯. 'செண்டாடிய விடையான்' என்பர் பின்னும் ; ௬௦. "செண்டா டும்விடையாய் சிவனேயென் செழு ஞ்சுடரே, வண்டார் குழலா ளுமை பாகமகிழ்ந்தவனே" என்பது, சுந். தே. க.

௬௦. அம்மானை போன்ற கண் ; "புகழாத வைணவர்தம் விழிமறைத் துப்பின்பு புகழ்விழி தந்திடுமலே" என்பது, சுப்பிரமணியக்கடவுள்க்ஷே த்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ், தி ருக்காளத்தி, சிறுபறை. ௯.

௬௫. வரகுணபாண்டியர் வழிபட் டனவொன்று வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

௬௬. யாதவன் - நாராயண நகரத் தரசன்.

௭௧. சோபனம்=சோபானம் - படி கள்.

௬௯ - ௭௨. இக்கண்ணிகளிலுள்ள கதையைச் சீகாளத்தி புராணத்துள் ள விடசங்கமச் சருக்கத்தாலும், சில ந்திமுதல முக்கதைச்சருக்கத்தாலு முணர்க.

௭௩. ஞானப்பூங்கோதை - அம்பி கையின் திருநாமம்.

௭௫. நாகநிலயம் - விண்ணுலகம்.

௭௬. பச்சிமவாயில் - மேற்குவா யில். அச்சன் - அத்தன்.

௭௭. திருக்கு ஆன் அத்தி உடை - திருக்கையுடைய யானையின் தோ லாகிய ஆடை.

௭௮ - ௮௨. இக்கண்ணிகளில் மு றையே அணு, துடி, கலை, காட்டை, கணம், மாத்திரை, எல், கடிகை, நண் பகல், காலை, உச்சி, இரவு, செவ்வந் தி, திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோ கம், கரணம், ஓரை, மாதம், உவா, வருடம், உகம், கற்பம், சங்காரமென் னும் காலவிசேடப்பெயர்களும் பஞ் சாங்கமென்னும்பெயரும் தொனித் தல்காண்க.

௭௮. அணுவன்-அணுவானவர். து டி - உடுக்கை. கலைகாட்டான் - நூல் களாற் காட்டப்படாதவர். பேய்க்க ணம் - பேயின்கூட்டம். மாத்திரை - மிக்க அலைகளையுடைய கங்கை. எல் லை - சூரியனை.

௭௯. கடிகையான் - கடிந்த கை யையுடையவர். நண்பு அகலப் பெரு த கண்ணப்ப நாயனாருடைய காலை உச்சியில் வைத்துக்கொண்டவர். ந டிஇரவன் - இரவில் நடிப்பவர். செவ் வந்திநாதரென்பது, திருச்சிராப் பள்ளியிற் கோயில்கொண்டருளிய சிவபெருமானுடைய திருநாமம்.

௮௦. நெடிய உருத் திதியன் வாரன் - நீண்ட வடிவத்தையும் காத் தற் றொழிலையுமுடைய திருமாலிடத் தே அன்புள்ளவர்; 'முகுந்தப் பிரியர்' என்பது சிவபெருமானுடைய திருநா மங்களுளொன்று. ஒருவன்-கண்ணப் பர். திருத்தியன் - திருப்தியையு டைந்தோர் ; திருத்தியவரென்றுமா ம். அக்கு அத்திரத்தான் - (நெற்றிக்) கண்ணாகிய அஸ்திரத்தையுடையவர். மருத்து - காற்று.

௮௧. மகயோகம்-சிவயோகம். கர ணன் - காரணமாகவுள்ளவர். பத்தி புரியோரை உள்ளான் - பத்திசெய்

யாதவர்களை நினையாதவர். பஞ்சாங்கம் - ஐந்து அங்கங்கள்; தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களைந்தையும் ஐந்தங்கமென்றல் மரபு; பரவிய அங்கமெனினும் பொருந்தும்.

௮௧ - ௮௨. சத்தியெனுமாதன். - உமை யென்கிற மாதை யுடையவர். உவாவருடன் - யானையால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். வாலுகம் - வெண்மணலாற்செய்த திருவுருவம்; என்றது ஸைகத லிங்கத்தை. கற்பம்-திருநீற்றுவகையுள் ஒன்று. சுரும்பர் சங்க ஆரன் - வண்டின்கூட்டத்தையுடைய ஆரத்தை அணிந்தவர்.

௮௩ - ௮௪. இக்கண்ணிகளில் முறையே மேடமுதலிய இராசிகள்பன்னிரண்டின்பெயரும் அமைந்துள்ளன.

௮௩. வரும் ஏடு. உபநிடவன் - உபநிடதத்தையுடையவர்.

௮௪, நம்தொண்டனுக்கு இட்டது இதம்; தொண்டன் சுந்தரமூர்த்திநாயனார். கற்கடகன் - மாணிக்கங்கள் பதித்த அத்தகடகங்களையுடையவர்.

௮௪ - ௮௫. உதயம் சிங்கம் கலை புலியன்- நூணி உதித்த சிங்கத் தோலாகிய ஆடையையுடைய, புலிபோல்வார்; சிவபெருமானைத் தெய்வவியாக்கிரமென்றல் மரபாதலின், 'புலியன்' என்றார். இங்ஙனம் கூறுதலை இந்நூலில் ௨0௯, ௩௯0-ம் கண்ணிகளிலும்காண்க. இனி, உதயகலை-உண்டாகிய ஆடையை, சிங்கு அப்புலியன் - குறைந்த அந்தப் புலியினின்றும் பெற்றவரெனினுமாம். அன்பில்லாதசிலர்க்குஅந்நியரானார். சொம்பொருள்; என்றது சங்கமண்டபத்துக்கு எதிரே தூக்கிய பொற்கிழியை. சங்கத்து உலாத்தினன்; "சங்கத்து லாத்துஞ் சரணத்தான்" என்பது செய்யூருலா.

௮௬. விரிச்சு=(விரித்து) இகத்து ஆராதிப்பான். வீணையையுடைய தனுசன் - இராவணன்.

௮௭. சாதகும்ப வில்லன் - பொன்னாலாகிய மேருவில்லர். விதிக்கும் சனம் கெடுத்தோன். இராசி - கூட்டம்.

௮௭ - ௮௮. பொற்சாயற் கையென்றது வரகுணபாண்டியரின் தேவியாருடையகையினை; சிவபெருமான் திருமுடிமீது அப்பெண்மணியாருடைய திருக்கை ஏறிய சரிதத்தை, மருதவனப்புராணம், வரகுணச்சருக்கம், ௮௫ - ம் செய்யுள்முதலியவற்றாலுணர்க; கையிலேறிய தலையென்றுவிரித்து, தலை பிரமகபாலமெனினுமாம். மேற்காலானென்றது ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தியை.

௮௯. திருமுல்லைவாய்-திருமுல்லைவாயில். குடமூக்கு - கும்பகோணம். அஞ்சைக்களம் - திருவஞ்சைக்களம். இதில் தலப்பெயர்களை அவ்வவப் பெயர்கள்போலத் தோற்றும்படி அமைத்திருக்கும் அழகு வியக்கற்பாலது.

௯0-௯௩. இவற்றில் பச்சைவடம், கலை, மேற்கட்டி,சிறுபாகை, அணை, பாகு, சட்டை, கச்சு, பவந்தம், துப்பட்டி, துண்டம், கோவணம், போர்வை, வேட்டியென்னும் பருத்திநூற்காரியப்பொருள்களின் விசேடப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க. பவந்தம் - திரை.

௯0. பச்சைவடம் - ஆலமரம். பலகலைகளைப் பண்டைக்காலத்தில் உண்டாக்கியவர். அச்சிறுபாகை- அச்சிறுபாக்கம். ஆட்கொண்டாரென்பது, அத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "அச்சிறுபாக்கமதாட்சி கொண்டாரே" என்பது, திருஞா. தே; "என்புற்ற வணியார்ப ரெல்லையி லா வாட்சிபுரிந், தன்புற்று மகிழ்ந்த திரு வச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார்" என்பது பெரியபு. திருஞா. ௧0௩௩.

௯௧. பேரணையான் - திருமால். காழி - சீகாழி. சட்டையான் - சட்டைநாதர். கச்சூர் - திருக்கச்சூர். பவம் - பாவம். க்ஷீரம் - பால்.

௯௨. துப்பு அட்டி - தூய்மையான பொருள்களைச் சொரிந்து. ஆட்டினு

ன் - அடியவர்களால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். துண்டப்புள் - கூரிய மூக்கினையுடைய கழுகு; கழுகு பூசித்த கதையைத் திருக்கழுக் குன்றப் புராணம், கங்காசலச்சருக்கத் தாலுணர்க. 'சம்பாதி போற்றினார்' என்பர்பின்னும்; ௫௯௯.

௯௩. கோவண்ணத்தான்-கிரணம் பொருந்திய திருமேனியையுடையவர். போர் வையான் - போரையொழிப்பவர். பரிவேட்டி - வலம்வருதல்; இது பரிவேஷ்டிதமென்னும்வடமொழிச்சிதைவு.

௯௪. - ௧௩௦. இக்கண்ணிகளில்பல வகையான மடக்கணிகள் வந்திருத்தல்காண்க.

௯௪. மந்திரமாகிய அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாக்ஷரம். மாலுக்கு அருளிய அழகிய சக்கராயுதம். வீணையைத் தாங்கிய உயர்ந்த தாமரைமலர்போலும் திருக்கரம்.

௯௫. மிருத்தியுஞ்சயேசுவர ரென்று திருக்காளத்தியில் ஒருமூர்த்தியுளராதலின், அதுபற்றி, "காலகாலன்" என்றாரென்றுமாம். பல நூல்களைச் செய்தருளியவர். பின்னுள்ள காடு - மயானம். பழசை-பழையனூர் திருவாலங்காடு; அத்தலத்தைப் பழனையென்பது பழவழக்காதலின், சோழநாட்டிற் காவிரிநதியின் தென்கரைக்கண்ணதாகிய திருப்பழையாற்றிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்றாகிய ஆறைவடதளியென்னும் தலமுமாம்; பழையாறு-பழசையென வழங்குகின்றது. அதிற் சிவபெருமான் நடனம் செய்ததாக அத்தலபுராணங் கூறும்.

௯௫ - ௯௬. நான்மாடம் - மதுரை. மாடன் - பொன்னிறமுடையவர்; மாடு - பொன்; "பொன்பணைத்தன்னவிறை" திருச். ௨௩௯. மாட்டினான்-மாளச்செய்தவர், இடபவாகன முடையவர். வேடனது வேடமுடையவர். முயல் - முயலகன்.

௯௭. சோதியான் - சோதியாதவர், ஒளியையுடையவர். தோல் - யானை. மால் - திருமால், மயக்கம்.

௯௭ - ௯௮. பாதி துகிர் ஆகத் தான் ஆகத்தான்- பாதிவடிவம் பவழம்போலத் தோற்றும்வண்ணம் திருமேனி கொண்டருளியவர். அம்பினான் அம்பினான் - கடலிற்றுயிலும் திருமாலை அம்பாகவுடையவர். நாகம் - மலை, பாம்பு.

௯௮ - ௯௯. சேகு-குற்றம்; சேகில் ஆசாசகேசன். பாசம்-அன்பு, பேய்.

௧௦௦. ஆனந்தன் அனந்தன். கனற்சந்தன்-கனல்போலும் அழகுடையவர். சந்தன்-வேதத்தையுடையவர்.

௧௦௧. கடியும்வில் - பிநாகம். வில்லம் - வில்வம். கதன் அல்லன் நல்லன். குழைவல்லன்-உமாதேவியார்க்குக் குழைந்த வன்மையையுடையவர்; குழைதற்குக் காரணமாகிய வல்லை (கொங்கையை) யுடையவரெனினுமாம். வல்லம் - ஒரு திருப்பதி.

௧௦௨. பணி - தொண்டு, பாம்பு, ஆபரணம். அணியான் - அழகியவர், அண்ணியவர்.

௧௦௨ - ௧௦௩. அணி அமலையான். மலை - கைலைமலை. மலையான் - மாறுபாடில்லாதவர். கலை - பிறை, நூல்கள். கலையான் - கலைதலில்லாதவர்.

௧௦௪. கொக்கின் இறகையே மாலையாக வுடையவர்; மலர் விசேடமாகிய கொக்கிறகுமாம்.

௧௦௫. மதி தவளம் தண் ஆம் அலையான் - திருமால். மதித்த வளத்து அணைமலை.

௧௦௬. கச்சாலையான் - காஞ்சிக்கண்ணதாகிய கச்சபாலயத்தையுடையவர். ஆடும் கம் பத்தான் நாடு துரகச் சாலையான்-பகைவரை வெல்லும் இராவணனது நாட்டினைக் குதிரைச்சாலையாக வுடையவர்; கம் - தலை; இராவணன் வேதத்தில் வல்லவனென்றும் அதனால் இலங்கையில் வேதங்கள் மிக்கு வழங்கினவென்றும் கூறுவர். சிவபெருமானுக்குவேதத்தைக் குதிரையென்றல் மரபு. நாடும் கம்பத்தான், கம்பம் - திருவேகம்பம். விச்சு=வித்து - விதை.

௧௦௭. இருப்பாசை - இருப்பாசூர். அடங்கும் சித்தான். பவுரி-கூத்தின் விகற்பம்; இருப்பு ஆசையான்; ஆசை - திசை. நடம் குஞ்சித்தான்.

௧௦௭ - ௧௦௮. தருவைப் போலே இரங்குகின்ற திருக்கரத்தில் ஆய்கின்ற சோற்றை ஏற்றருளியவர். பலபுட்கள் ஒலிக்கின்ற கைலாயமலையையும் இடபத்தையு முடையவர்.

௧௦௯-௧௦௯. மருங்கு தர வரத்தினன் - மருங்கே தருதற்கு வரத்தையுடையார்; வரதக் கரத்தினர். கடுகைத்து ஆரான் - விடத்தை வெறுத்து உண்ணுதவர்; விருப்பத்தோடு உண்டவர். பிறவியாகிய தராவிற்கு அரம்போன்றவர்; தரா - உலோக வகையில் ஒன்று. கடுக்கைத்தார் - கொன்றை மாலை.

௧௧௦. கடாவினன்போர் - யமனுடைய போரை. அடியான் கல்லாற் கடாவினன், அடியான் - சாக்கிய நாயனர்.

௧௧௧. ஞானம்-ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

௧௧௨. நாவின்பால் - நாவினிடத்தே. வால் - வெள்ளை.

௧௧௩. சந்து - ஆது.

௧௧௪. மீனவன் - சுந்தரபாண்டியராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

௧௧௫. வேதப்பெருமான் பிரமன்.

௧௧௬. புரணம்=ஸ்புரணம் - தோன்றுதல்.

௧௧௭ - ௧௧௮. பிறருக்குப் பொருளை யுதவுதற்குத் திண்ணிய கா முன்றுட் பணிந்தகரம்; கா - கற்பகம். சிந்தாமணிகளையுமிழுகின்ற வளவிய காப்பு - சர்ப்பரத்நம்.

௧௧௯. செல்வான் - சூரியன். சூரியாஸ்தமயத்தின்பின்பு.

௧௧௯ - ௧௨௦. 'நன்கருணை' என்பது முதல் 'நீலத்திருச்சாந்துசாத்தி' என்பது இறுதியாக ஒருதொடர்; - ம் திருநாளிரவில் திருச்சாந்தணிதல் கூறப்படுகின்றது; இது கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவமெனப்படும்.

௧௨௧. பாலடைந்தார் - மதுரைக் கன்னியர்கள்.

௧௨௫. வீரன்-வீரபத்திரர். தேன்-வண்டு.

௧௨௬. கரியகணை - திருமாலாகிய அம்பு.

௧௨௮. காத்த மறு - விடம்.

௧௩௨. இக்கண்ணிமுதல் வெள்ளை சாத்துதல் கூறுகின்றார்: தவளத்தொடை-தும்பைமாலை; இஃது இத்தலத்தில் நிரம்ப விசேடமுடையது.

௧௩௩. தோளாற் பரித்து நாமகளிர் சங்கமாய்ச் சாமரைஇரட்டவெனக. சாமரையிரட்டு மகளிர் வெள்ளணியணிந்திருத்தலின், கலைமகள் போல்வாரென்பார், 'நாமகளிர்' என்றார்; திருமகள் போல்வாரை, 'இந்திரைகள்' என்பர்பின்; ௨௦௯.

௧௩௫. தென்பீடம் - தக்ஷிணமூர்த்தியின்பீடம்; இது வைதிகபீடமெனப்படும்.

௧௩௬. காரணம் - காரணகமம்.

௧௩௭. அரும்பை அள்ளி. பள்ளி-படுக்கை.

௧௩௮. அகிலாண்டம்- எல்லாஅண்டங்களையும். அகில் ஆண்ட - அகிற்புகையைஆண்ட.

௧௩௯. கை - கிரணம்.

௧௪௨. மதவாடை - யானைத்தோலாகிய ஆடை. புண்டரிகவாடை - புலித்தோலாகிய ஆடை. 'கரியேறு', 'கொம்புகொள', 'பொறிதாக்க' என்பன சிலேடைகள்.

௧௪௩. ஆதிசேடனாகிய கச்சு.

௧௪௬. காளத்தியானை யென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்.

௧௪௭. குழை, தோடு - என்பன ஆபரண விசேடங்கள்; இவற்றிற்கு முறையே தளிர் பூவிதழெனமற்றொரு பொருள்கொள்க. சிலை - மலை.

௧௪௮ - ௧௪௯. சிவபெருமான் மூங்கிலிற் றோன்றியவராதலின், அவரை முத்தம் சகோதரரென்று கருதியதென்றார். மகோததிநிலம் - விடம். சகோதரம்=காகோதரம் - பாம்பு.

௧௫௦. அரா-காளமென்னும்பாம்பு

௧௫௧. வாகுபுரி - வாகுவலயம்.

௧௫௨. ஒன்பதுகள் திகழ.

௧௫௨ - ௧௫௩. பகுத்து அதிர. தேய்ப்புண்டமையால் சந்திரனும், உதையுண்டமையால் யமனும், கூத்தில் தோல்வியுற்றமையால் காளியும் சிந்தை நடுங்கினர்.

௧௫௪. கோத்திரம் - மலை.

௧௫௫. துடி - உடுக்கை.

௧௫௬. நவ்வி - மான்.

௧௬௫. களாசி - காளாஞ்சி. கஞ்சுகிகள் - சட்டையிட்டோர். வேத்திரம் - பிரம்பு.

௧௬௭ - ௧௬௮. தெருக்கும் திருமாலுக்கும் சிலேடை: ஆழி-உருளை, சக்கரம். பொற்கொடி - பொன்னுலாகிய துவசம், திருமகள். மணிவடம் - அழகிய (இழுக்கும்) வடம், இரத்தினமாலை, சங்கம், மணி, குரம்பம் ஆகிய இவற்றை; குடக்கூத்து ஆடியபொழுது திருமால் கும்பக்தாங்கினர்.

௧௭௦. கம்பிக்க-அதிர்ந்து முழங்க; 'கம்பிக்குந் தெய்வமுரசு' என்பர் பின்னும்; ௫௦.

௧௭௧. சந்திரவட்டம் - ஒருவகை விருது.

௧௭௨. அநுபமத்துமால் - ஒப்பற்றமால்.

௧௭௩. கிரியின் அரி - இந்திரன். எரிகின்றவன் - அக்கினி. அரி - ஆடு.

௧௭௪. மை உருவானவன்-யமன். தானவன் - நிருதி. பாரிடம்-பூதம்; மயிடம்=மகிஷம் - எருமைக்கடா; எதிர்நிரனிறை.

௧௭௫. நீர்க்கரசு - வருணன். சமீரணன்-வாயு. மீனேறு - சுறாமீன். மானேறு - கலைமான்.

௧௭௬. தோழனும் தோழனும் - குபேரனும் ஈசானனும். பெற்றவிமானம் - பெற்றுக்கொண்ட விமானம், இடபமாகிய விமானம்; பெற்றமும் விமானமுமெனக் கொள்ளினுமாம்.

௧௭௬ - ௧௭௭. விநாயகரும் வைரவக்கடவுளும். ஞாளி - நாய்.

௧௭௮. செண்டடிப்பவன் - ஐயனார். புடைக்கு - பக்கத்தில். சொல்புகழ். கேகயம் - மயில். கயம் - யானை.

௧௭௯. கலை - கலைமான்.

௧௮௦. எழுவர் - எழுமுனிவர்; சத்தகன்னியருமாம். எண்மர்-அட்டவசுக்கள். ஒன்பதின்மர் - நவக்கிரகதேவர்; பதின்மர் - தசப்பிரமர். பதினொருவர் - ஏகாதச உருத்திரர். பன்னிருவர் - துவாதசாதித்தர். ஈரெழுவர் - பதினொன்கு மனுக்கள்.

௧௮௨. பல் அக்கு-பலவாகிய என்புகள். பாடினேன் - திருஞானசம்பந்தர்.

௧௮௩. மிதந்தான் - திருநாவுக்கரசர். அரசு - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௧௮௪. தண்டி - சண்டேசர்.

௧௮௫. நூலின் வழிகண்டோன் - சிலந்தியாகஇருந்துவழிபட்ட தேவர். கொண்டோன் - காளனென்னும் பாம்பாக இருந்துவழிபட்ட தேவர்.

௧௮௬. தலைமோதி நின்றோன் - யானையாகஇருந்துவழிபட்ட தேவர். சென்றோன் - கண்ணப்பநாயனார்.

௧௮௭. வந்தேனென்றோன் - சிவகோசரியார். வித்தகன்-நக்கீரர்; 'நந்தாவினக்கெனவே நக்கீரர் சொன்ன திரு, வந்தாதி யேகாதசி' என்பர் பின்னும்; ௫௦௩; "சொல்லும் பொருளுமே தூதிரியு நெய்யுமா, நல்லிடிஞ்சி லென்னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய, வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த, பெண்பாகற் கேற்றினேன் பெற்று" என்று இவர் கூறியிருத்தலால் இவரை வெண்பாவிளக்கேற்றும் வித்தகர் என்றார்; கயிலைபாதிகாளத்திபாதித் திருவந்தாதி, ௧.

௧௮௮. பெற்றோர்-மதுரைக்கன்னியரிருவர்.

௧௯௦. தொண்டையர் - ஆதொண்டைமானுடைய பரம்பரையரசர்.

௧௯௧. வடமடம் - சங்கர முனிமடம்; இஃது இத்தலத்திற் கால்கோபுரத்திற்கு வடக்கே மேற்குத் திருவீதிக்குமேற்கே கருங்கல்மண்டப வடிவாக இப்பொழுதுள்ளது. மாமணி கங்கைத்திடமடம் - மணிகர்ணிகேசு

வரமடம். இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கேயுள்ளது.

ககூ௪. ஆறுகொத்தார் - யானை முதலியவற்றிற்கு இடபமுத்திரைபோடுவோராகிய முத்திராதிகாரிகள் முதலிய ஆறுவகையினர். பதினெண்மடத்தார்-சிவாகமபத்ததிகள் பதினெட்டும் இயற்றிய சிவாசாரியர்கள் பதினெண்மர்களுடைய பரம்பரையினர்; அப்பதினெண்மர்களாவார்: துர்வாஸசிவர், பைங்களசிவர், உக்ரஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், ஸோமபோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, ப்ரஹ்மசம்பு, திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், ப்ரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசானசிவரென்பவர்கள்; "பதினெண் மடத்திற் பயிலு - முதலிகளும்" என்றார் திருவானைக்காவுலாவுடையாரும்.

ககூரு. மந்திரவோலைக்கணக்குமுத்திரித்தல் - வேதாகமங்களை யெழுதுதல. கூரமுறையார - கூர ஊரிலிருந்து வந்த முறைமையுடையோரென்பர்.

ககூ௭. எட்டுக்கொத்தான இளைய நாயக்கர் - திருவபிடேகத்திற்குப் பால்கொணர்தல் முதலிய எட்டுவகைத்தொண்டிற்கு உரியவர்கள்.

ககூ௮. தேவரடியார்கள் - உருத்திரகணிகையர்கள்.

உ0உ. திருமாலாகிய பகழி.

உ0௩ - உ0௪. சிவநம்பி - சிவகோசரியார்.

உ0௮. பாகருலகம் - பிரமனுலகம்.

உ0௯. இந்திரைகள் - திருமகள் போன்ற மங்கையர்கள்.

உ௧0 - உ௧௧. பொன்னின்சிலை - மேருமலை. அலைவாழ் முகிலளகத்தார் - நீரரமகளிர்.

உ௧௩. அரவு - காளன்; பூண்களாகிய பாம்புகளுமாம்.

உ௧௪. மகம்-தக்கனுடைய யாகம்.

உ௧௫. தாடி=தாவடி-தாண்டி.

உ௧௭. யானையை.

உ௧௯. குளிகை - மாளிகையின்மேலுள்ள அறை.

உஉ௧. இரதம் - தேர், சாறு.

உஉஉ. கால் - கண்ணப்பருடைய பாதம்.

உஉ௩. உலாத்தல் - பவனிவருதல். திருவாபரணம் - நாகாபரணம். அதற்கு - அப்பாம்பிற்கு.

உஉ௫. பால் - பக்கம்.

உஉ௬. இக்கண்ணியின் முதலடியில், "ஆட்டைத்தான் தின்கிறான் எலும்பையும் கழுத்திற் போகட்டுக் கொள்ளல் வேண்டுமா" என்னும் பழமொழியின்கருத்து அமைந்துள்ளது.

உஉ௭. ஏனக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு.

உ௩௧. திருத்தோடு - திருத்தத்தோடு.

உ௩உ. அருச்சுனன்வில்லடி. 'வல்லடி வரத்து' என்பது ஒருபழமொழி.

உ௩௪. சேடன் - ஆதிசேடன்; ஆதிசேடன் பூசித்தமை, திருக்காளத்திபுராணத்தில், பலரும் சிலந்தியும் பூசித்த அத்தியாயத்தில் ௩௫ - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது; 'சேடனைந்த சிவபிரான்' என்பர்பின்னும்; ௫௯௯.

உ௩௫. அன்னத்திற் சந்துபேசலாமோ.

உ௩௯. அத்தி - என்பு, யானை. உருவால் - கரியநிறத்தால்.

உ௩௭. ஞானப்பூ-ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

உ௪0. பனியிதழி - குளிர்ந்தகொன்றைப்பூ. கனியிதழிமார் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடையவர்.

உ௪உ. வீணையிட்டார் - வீணையையணிந்தீர். வாய்வீணை - வீண்மொழிகளை.

உ௪௩. பாணி-கை. மானித்தோம்-பெருமையுறச் செய்தோம்.

உ௪௫. புயங்கேசன் - காளன்.

உ௪௮. சங்கத்தோன் - நக்கீரர்.

உ௪௯. சிவகோசன் - சிவகோசரியார்.

உ௫௪. கங்கைக்கரையில் மன்மதனது நீலமலர்ப்பாணம் கொலைசெய்தலில்லாததென்றபடி. கங்கைக்கரையென்பதற்கு இந்தத்தலத்தில் உள்ள மணிகர்ணிகையின் கரையெனினும் பொருந்தும். கழுவிற்புக்கார்-சமணர்; அவர்கள் விரதம் கொல்லாமை.

உ௫உ. மகம் - தக்கன் யாகம்.

உ௫௩. தக்கோரிருவர் - பிரமனும் திருமாலும். அம்பு-திருமால். ஆகம்-உடம்பு.

உ௫௫. அண்டம்- முட்டை. துண்டப்பணி - இராகுகேதுக்கள்.

உ௫எ. உன்மத்தம் - ஊமத்தமலர்.

உ௫அ. கூறு-திருமேனியின்பக்கு.

உ௬௪. மெத்து - நிரம்பிய.

உ௬௩. வேடன் - கண்ணப்பர். மேனி - சிவபெருமானது திருமேனி.

உ௬௯. எல் நிலாம்-ஒளிவிளங்கும்.

உஎ0. - உஎ௪. இக்கண்ணிகளிலே கடல், கழி, ஏரி, நீர்க்குளம், கால்வாய், துரவு, கிணறு, நீர்வற்றுத்தடாகம், மடு, கேணி, வாவி, ஆறு, அகழ், ஊற்று, ஓடை என்னும்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

உஎ0. போர்க்கு அடலான்.

உஎக. கழியான் - நீங்காதவர். பசுமை ஏரி,-பசிய அழகையுடைய உமாதேவியார். நீர்க்குளத்தான் - தேம்பாகு போல்வார்; குளநீரென்க; குளம்-வெல்லம். கால் வாயான்-கிட்டுதற்கரிய திருவடியையுடையார்.

உஎஉ. துரவான் - நீக்காதவர். கிள்ளுகின்ற நறிய தார். நீர் - குணம். தட ஆகம் - பெரிய உடம்பு.

உஎ௩. புரம் அடுவான். புகற்கு ஏணியாவான். இதய ஆவி.

உஎ௪. ஆற்றினன் - தணித்தவர். அகழ்தலாலுண்டாகிய உதிரம். நல்ல நினைவில் ஓடுகின்ற அழகியவர்; "மலர்மிசையேகினான்" என்பது திருக்குறள், ௩.

உஎஎ. மாசிப்புதுத்தேர் - மாசிமாதத்திலே தோன்றும் தென்றல். பழந்தேர் - பூமி.

உ௮0 - உ௮௩. சிவபெருமானுக்கும் கரும்புக்கும் சிலேடை. இங்கே வயல், ஆலையாடல், கல்லாலை, கோது, சாறு எனக் கருப்பிற்கேற்ற மொழிகள் அமைந்திருத்தல்காண்க.

உ௮0. அந்தஅயனுக்கும்மாலுக்கும்.

உ௮க. ஆலைவாய்=ஆலவாய் - மதுரை. கல்லாலை - கல்லாலமரத்தை.

உ௮உ. கோது - குற்றம், சக்கை. சாற்றில் - திருவிழாவில் அல்லது சொல்லுமிடத்தில்.

உ௮௪. தேரும் கரும்பும் - தேரும் சிவபெருமானும். கரும்பு - பேதை.

உ௮௫. இக்கரும்புக்கு - இந்தக்கரும்புபோல்வாளுக்கு.

உ௯௬. பாலற்கு - உபமந்யுமுனிவருக்கு. அவன் - மன்மதன். கடலையீந்தவர் கரும்பையளித்தால் அன்றென்பார் ஆரென்க.

உ௯0. தறுவாய் - சமயம்.

உ௯௩ - உ௯உ. மதவெற்பு-யானை. இறை - சிவபெருமான். சர்ப்பம் - காளன்.

உ௯௩. முத்து இவர.

உ௯அ. பரி - கிளி. காகளம்-குயில். தேர் - தென்றல். பகழி - மலர்.

௩00. மூரல் ஒளிவீசும் - மூரலைப்போல் வெள்ளொளியைவீசும்; பின்னும் இப்படியே கொள்க.

௩0க. உகிர் - நகம்.

௩0உ. கையைப்போற் செம்மை நிறமுள்ள.

௩0௩. மூன்றுமுதலிகள் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய மூவர்; "மூவாத பேரன்பின் மூவர்முதலிகளுந், தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்" என்பது திருவேகாம்பரநாதருலா.

௩0எ. கரும்பில் - கரும்பைப்போல. ஐந்துதலைகளையுடைய நாகலிங்கமாக எழுந்தருளியிருத்தலின், திருக்காளத்திநாதனை 'அஞ்சுகொழுந்து' என்றார்.

௩0௯. எழுவர்: - காளன், யானை, கண்ணப்பர், சிவகோசரியார், நக்கீரர், கன்னியரிருவர்.

௩௧௨. பாணி - நீர்.

௩௧௩. கழை தாயன் கண் தங்கு அரியான் - வேய்ங்குழலை உரியதாகக் கொண்ட திருமாலினுடைய விழி தங்கப்பெற்ற அரியவர். கழை தாயன் - மூங்கிலைத் தாயாகவுடையவர். கண்டம் கரியான்.

௩௧௮. நன்கு அழகில் ஆடியவர்.

௩௧௯. படிக்கரையில் மாலும், பல் வெளியில் பிரமனும் காணாத.

௩௨௨. கைலைமலைக்கு - கயிலையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

௩௨௩. வேணமீது இவளைப்பார்ர்.

௩௨௪. என்று அவர்க்கு. நின்றபே ர் - நின்ற மங்கையர்கள்.

௩௨௫ - ௩௩௪. 'ஸ்வாமீ, தொண்டு பூண்டொழுகும் அடியேங்களைத் தேவரீர் ஆட்கொள்ளாமையிருல் இன்ன இன்ன அபசாரங்களைச்செய்தேனும் தேவரீருடைய திருவருளைப் பெறுதற்குரிய ஆற்றலுடையேம்; பண்டைக்காலத்தில் அவ்வப சாரங்களி யற்றியவர்களை விரைந்து ஆளவில்லையா' என்று உண்மையடியார்களுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளும் சிவபெருமானுடைய பெருங் கருணைத்திறமும் நன்குபுலப்படும் படி கூறுவாளாயினள்.

௩௨௫. ஆசையுடையர் - திக்காகிய ஆடையையுடையீர்.

௩௨௭. அலர் - பழிமொழி, மலர். புல்லையுடைமையால் தோற்றமொன்க.

௩௨௮. குத்துடம்பு - குத்தப்பட்ட உடம்பு.

௩௨௯. சங்கித்திட்டவர் - நக்கீரர். தலையில் அடித்தவன் - அருச்சுனன். செருப்பேந்தப் பண்ணியவர் - கண்ணப்ப நாயனார்.

௩௩௧. திருநாவுக்கரசு நாயனார், பாணபத்திரர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

௩௩௨. துவ்டர் - பகைவர்.

௩௩௩. புறம்பென்றது விறன்மிண்ட நயனார்கூறிய 'புறகு' என்னும் மொழியை; 'புறம்புக்குள்ளானன்' என்பர் பின்னும்; (௫௪௫).

௩௨௪ - ௩௩௫. நின்றபேர் மனைபுகுந்தார்.

௩௪௦. வீணை, துடி, பணியென்றது இவளுடைய உறுப்பின் விசேடங்களை.

௩௪௧. மோதிரம் - விரலணி; "ஒள்ளிழைமகளிரிலங்குவளைத்தொடீஇ, மெல்விரன் மோதிரம்" என்பது நற்றிணை ; ௧௭௮; மோதிரமென்பதுவாழையின்பெயராதலின், வாழைமரத் தினடியிலெழுந்தருளிய கங்காளமொனிலுமாம். முன்னாக்க-முன்னே செலுத்த. ஆசையாகிய இருட்டு.

௩௪௭. ஆட்டுத்தலைபடைத்த அம்மான் -தக்கன். அன்னை - உமாதேவியார்.

௩௪௮. கொம்பு - தடாதகாதேவியார். வீற்றிருக்கும் அந்த மானை.

௩௪௯. கைம்மான் - விநாயகக் கடவுள்.

௩௫௧. மேலாடி - எங்கும் வியாபித்தவர்.

௩௫௨. அம்பொற் கொடி - மங்கை. ஆடல் - விளையாடல்.

௩௫௩. அப்பு - நீர். போது அப்பு - மலர்ப்பாணர்.

௩௫௭. கற்றகலை - கற்றநூல்கள். கழன்ற கலை - ஆடை.

௩௫௯. காமிக்கை - விரும்புதல்.

௩௬௩. காண்டாய்-கண்டாய். வேண்டினல் - பிரார்த்தனையினல்.

௩௬௪. ஒரூரன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

௩௬௫. ஆசைப்பரவை - ஆசைக் கடல்.

௩௬௭. சகலகலைமங்கை - ஸரஸ்வதி தேவி.

௩௭௧. விடம் - நீர்.

௩௭௨ - ௩௭௯. இக்கண்ணிகளில் கள்ளில், விற்கோலம், ஆலங்காடு, பூவணம், நன்னிலம், முல்லைவாயில், கருகாவூர், கூடல், வேணுபுரம், கமலாலயம், செங்கோடு, ஆலக்கோயில், வலஞ்சுழி, குறுக்கை, மாணிக்கநாகம் (திருவாட்போக்கி), அரம்பைவனம் (திருப்பைஞ்ஞீலி), கஞ்சனூர், கச்ச

பாலயமென்னும் திருப்பதிகளின்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

௩௭௨. கள் இனம்-வண்டின் கூட்டம். விற்கோலம் - வில்லின் அழகு.

௩௭௩. ஆலம் - விடம். எட்பூவின் வண்ணத்தினள்.

௩௭௪. நகையாகிய முல்லையை யுடைய வாயினள்.

௩௭௫. சங்கம் நேர்கூடுதலையுடையாள். வேணுபுரம் - மூங்கிலின் உரு.

௩௭௬. செங்கோடு - செவ்வியகொம்பு. [கோபித்தலை.

௩௭௭. ஆங்கு உறுக்கை - அங்கே

௩௭௮. அரம்பை - வாழை.

௩௮௨. ஆர் - யாவர், ஆத்தி.

௩௮௩. பந்து - சுற்றம், கந்துகம். சந்து - சந்தனம், தூது.

௩௮௭. நம்பு - இச்சை, விரும்பு.

௩௮௯. ஓம் - ஆம்.

௩௯௮. குன்று-திருக்கழுக்குன்றம்.

௩௯௯. பம்பாநதி-காஞ்சீபுரத்தைச் சார்ந்த நதிகளில் ஒன்று.

௪௦௦. சிலைவடம் - கல்லாலமரம்.

௪௦௩. பிளை - பின்னை. புத்தரசு - மன்மதன்.

௪௦௭. பூண்டவடம் - என்புமாலை.

௪௦௮. இருவர் - திருமாலும் கண்ணப்ப நாயனாரும்.

௪௦௯. எலியென்றது மாவலியாக வந்த எலியை. புல் இக்கு - புன்மையையுடைய கரும்புவில்.

௪௧௦. மாலை - பூமாலை, மாலைக்காலம், மயக்கத்தை.

௪௧௩. நெற்றிக்கண்ணை.

௪௧௪. சலம் என் - தணியாக்கோபத்துக்குக் காரணம் யாது?

௪௨௨. பலிக்கு - சாம்பலின்கண்.

௪௨௭. குத்தி - குஸ்திப்போர்.

௪௩௦. ஈரெண்கலையோன் - சந்திரன். இம்மகளிர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கென்பதை, மணிமேகலை, ௨-ம் காதையின், ௨௯-ம் அடிக்குறிப்புரையாலுமுணர்க.

௪௩௧. அநங்கனாகிய அதிகாரி.

௪௩௨. முன்னாள் - திருத்தேர்ப்பவனியினது முதனாளில்.

௪௩௫. மாழுனமை - மோகினியாகவந்து தழுவினமை. சேயிழையான் - திருமால்.

௪௩௬. அகமகிழ்வான் - பிரமன்.

௪௩௭. சந்திரன், சூரியன், இந்திரன்.

௪௩௮. மன்மதன், யமன், அக்கினி.

௪௪௧. விரவி - விரவியவர்.

௪௪௨. கண்புதைத்தது - உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாடல். இச்சரிதையைக் காஞ்சிப்புராணத்தில் திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க.

௪௪௫ - ௪௪௭. பெருமான், குழல், கண்ணி, வார் இவைகள் சிலேடை.

௪௪௮. தாணு-நடுதறி; ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே" என்பதனாலுமுணர்க; திருநா. தே. பாலன் பாலாழிப் பள்ளன் - பக்கத்திலுள்ளவரும் பாற்கடலில் துயில்பவருமாகிய திருமால்.

௪௪௯ - ௪௫௦. நன்றறியாப்பாணன் - ஏமநாதன். அருட்பாணன் - பாணபத்திரர். வடநூற்பாணன் - வடநூற்புலவர். யாழ்ப்பாணன் - திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்.

௪௫௧. அப்பாலன்-திருவிரிஞ்சைத்தலத்திலிருந்த சிவசர்மாவென்னும் ஆதிசைவச்சிறுவன்; இவனுக்குச் சிவபெருமான் வளைந்தருளியதைத் திருவிரிஞ்சைப்புராணத்துள்ள பாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்தசருக்கத்தாலுணர்க.

௪௫௧ - ௪௫௨. முப்பாலாம் முத்தி- சாலோகமுதலிய பதமுத்திகள்; முத்தி - பரமுத்தி.

௪௫௩. 'தன் கண்கரிச்ச' என்றது தவத்தால் வருந்தியதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

௪௫௪. மரிச்சவரை -மரித்தவரை. இருவர் - கம்பளர் அச்சுவதரர்.

௪௫௫. பரத்தையடையார் செவியான் - முத்தியையடைதற்கு உரிமையில்லாதவர்களால் ஐபிக்கப்படாதவர். செவி=செவ்வி - அழகு, சமயம். காடு - தேவதாருவனம்.

௪௫௭. தானை - சேனை, ஆடை.

௪௬௦. பூவிற் புலி - தாமரைப்பூவிற் பொருந்திய பிரமதேவர். உறக்கும்- கிள்ளும். ஆவிற்புலி- சிவபெருமான்.

௪௬௧. உண்டோ - பயன் உண்டோ. தன்கலையும் - தனது ஆடையையும்.

௪௬௪. நாரி - வண்டு. வாமம் - துடை.

௪௬௭. சிவனமுது - விடம்.

௪௬௮. துண்டம் - மூக்கு.

௪௭௧. கந்தம் - மணம்.

௪௭௨. இடையா - பின்னிடாத.

௪௭௩. கொங்கைகளை மணக்கச்செய்த மகளிர். வாசித்தார்=வாசிகைத்தார் - கோக்கும் மாலைகளுக்குரிய பூ.

௪௭௪. மஞ்சரிகள் கூட்டமிட.

௪௭௭. கிளை - மூங்கில். முலை - முல்லைக்கொடி.

௪௭௯. வசந்தன்- தென்றல்.

௪௮௫. தேங்கு அண்ணத்தில்.

௪௮௮. மத்தகம் - தலை. முத்தமென்பது சிலேடை.

௪௮௯. கீரம் - கிளி.

௪௯௦. வேதனை - பிரமனை, துன்பம்.

௪௯௧. பச்சிமவாசல் - மேற்குவாயில்.

௪௯௫. சுமப்பான் - திருமால்.

௪௯௪. சுமப்பான் - பிரமன்.

௪௯௭ - ௪௯௮. பூபரண குண்டலம் - ஆதிசேடனாகிய குண்டலம்.

௫௦௦. விண்ணோர்கள் கண்டன் - தேவர்களைச் சிக்ஷித்து நடத்துபவர். கீள் அகண்டன். கீள் - இலங்கோடு.

௫௦௩. சுக்குண்ணல் - பொடியாதல். மாற்றான் - மன்மதன்.

௫௦௪. விருது - சார்ந்தாரைக்காத்தாரென்னும் சிறப்புப்பெயர்.

௫௦௮. இசையுள் ஈரெண்ணிரண்டு - முப்பத்திரண்டு இராகம்.

௫௧௦. விண்ணோரசனம் - அமுதம். ஒருத்தி - ஊமை.

௫௧௪. இடை இடையும்.

௫௨௪. வண்சிலம்பு - வளவியமலை.

௫௨௮. ஆடு அரங்கு- மாலைகள் ஆடுகின்ற அரங்கு. [யை.

௫௩௩. ஓர்பாதியை - வலப்பாதி

௫௩௪ - ௫௪௦. இக்கண்ணிகளில் மலைமுதலிய தசாங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

௫௪௩. மான் - மகத்தத்துவம்.

௫௪௫. சந்தாய் - தூதாகி.

௫௪௪. சிதம்பரத்திலிருந்தநாதசன்மாவென்பவருடைய நூல்களைத் திருடிய பீமனென்பவன் அவராற் சபிக்கப்பெற்று ஊமையாகிப் பல இடங்களிலுமலைந்து வருந்தி ஸ்ரீசைலத்திருந்த உரோமசமுனிவர்கட்டளையின்படிஇத்தலத்தையடைந்து சிவபெருமானை வழிபட்டு மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள சக்திக்ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்கப்ரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து வாக்குண்டாகப்பெற்றுச் சிவபெருமானையும் ஞானப் பூங்கோதையையும் துதித்து உய்ந்தனனென்பது புராணவரலாறு; அஃது ஸ்துதி மூகஸ்துதியென இக்காலத்து வழங்கும்.

௫௪௮. கோடு - கரை. நீற்றை - நீற்றறையை.

௫௫௦. சிவந்த - சிவந்த நிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். பசந்தாடு - பச்சைநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். நரை - சாமரை.

௫௫௨. கூடல் - கூடலிழைத்தல்.

௫௬௧. ஐயம்புக்கு - பிச்சைக்குப் புகுந்து, ஐந்து பாணங்களுக்கு.

௫௬௪. ஒருவன் - நக்கீரர்.

௫௬௭. வெண்டு - மரங்களின் உள்ளீட்டைப் போக்கும் ஒருவகை நோய். தொண்டானோர் - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

௫௬௯. என்னுள் இருக்கவே. கொச்சை - இழிவு.

௫௭௧. நினைந்து ஏனோதான்.

௫௭௩. நாகம் - நாகருலகம்.

௫௭௮. அபிராமம் - பேரழகு.